

Parlamenti választás Szlovákiában, 2016

Mozdulatlanságba
dermedve

A választások részletes
eredményei

Bugar Béla keringője
Robert Ficóval

„Hát mi lesz ebből, tekintetes úr?”

Hogyan tovább, MKP?

A kormányalakítás folyamata

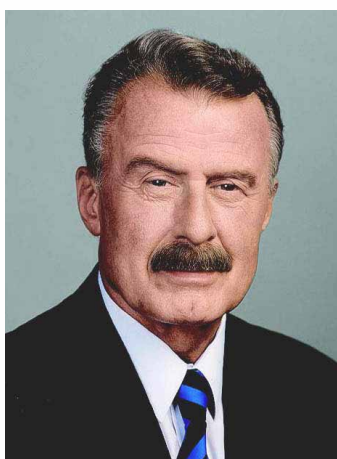
Mozdulatlanságba dermedt felvidéki magyarok

„Nagy csalódás számunkra a parlamenti választás eredménye. Ki a hibás? Kinek a lelkén szárad ez a gyászos leszereplés? Ha keresni kezdjük a bűnbakokat, találunk is jó néhányat. De valójában az az igazság, hogy mi mind hibásak vagyunk, mert nem tudtuk józanul, ésszerűen értékelni a vészjósló helyzetünket és az előjeleket. Nem tudtunk összefogni és rádöbbedni arra, hogy kik azok az ún. képviselőink, akik ezt az értelmetlen, szinte végzetes megosztottságot előidézték. Kik azok, akiket ki kellene közösíteni sorainkból, hogy végre fölocsúdjanak és mi is magunkhoz térjünk! Nem, a szlovák politikai színtér képviselőitől semmi jóra nem számíthatunk – csak arra, hogy nyíltan vagy sunyin elősegítsék elsoványodásunkat.”

Talán egyetért velünk a tisztelt olvasó: nehéz lenne a fenti soroknál tisztábban és világosabban megragadni mindazt, amit a mögöttünk hagyott szlovákiai parlamenti választások eredményei megtestesítenek számunkra.

Megtévesztett, becsapott, magára hagyott felvidéki magyarok számára.

A baj – még hozzá nagyon nagy baj – azonban az, hogy a megidézett gondolatok az egyel korábbi, 2012-es parlamenti választások után születtek, amikor a sokk a mostaninál lényegesen kisebb volt. Mert ugye hol volt akkor még egy nyolc százalékos Kotleba, s kinek a perverz fantáziájában fogant volna meg a Szlovák Nemzeti Párttal romantikus lassú táncot lejtő félig magyar párt lázas álomképe?

Duka Zólyomi Árpád, aki e sorokat akkoriban papírra vetette, ma már nincs közöttünk. És ez – amint élete is – látható, érezhető, tapintható nyomot hagyott közösségünkön, melyet hosszú ideig szolgált, és a párton is, amelynek színeiben szolgált. A legsajgóbb, leginkább fejbe kólintó tanulság az, hogy Duka Zólyomi négy évvel ezelőtti fájdalmas felkiáltása óta mintha csak megállt volna az idő: mintha egyetlen lépést sem tettünk volna előre. Éppen ott tartunk, mint akkor. Számszerűleg és lelkiekben is. És önmagában ez a tény – a mozdulatlanságba dermedés – éppen elég okot ad a közös fejtörésre, gondolkodásra. Dolgunk van persze a számokkal, statisztikákkal is, hogy lássuk, hol, merre, a felvidéki magyar világ mely szegletében miként alakultak az eredmények, hol sorvadtunk el még jobban, hol tartjuk még a bástyákat és esetleg

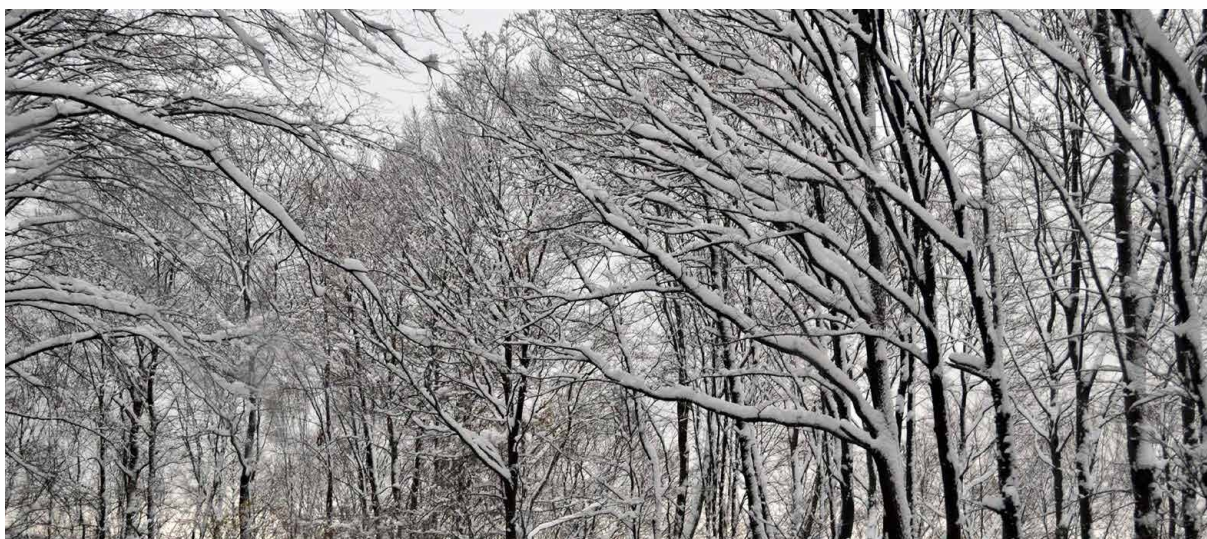
hol tudtunk erősödni. Ezeket e választási különszámunkban rendre össze is gyűjtöttük. Beszelnünk kell majd stratégiai, programbeli, kínálati és nyilván személyi kérdésekről is.

De csak azután, hogy rendeztük végre sorainkat. Ha már befejeztük a sebek nyalogatását, a bűnbakok keresését és a másokra mutogatást. Mert ilyen is van, sőt most főleg ilyen van. Érthető a keserűség, de látni kell azt is, hogy ha valamikor, hát akkor éppen most, 2016. tavaszán tekinthetők a legkevésbé elveszettnek a magyar pártra leadott voksok. Még akkor is, ha most sem értek parlamenti mandátumokat. De nem is segítettek trónra becstelen latrokat és nem juttattak közelebb a hatalomhoz közösségünk sorsa iránt minimum közömbös szlovák pártokat. Ha a lelkiismeret ily módon tiszta, legyen hát a tekintet is az!

A kormányalakítás során előbuggyant mérhetetlen ocsmányság most új értelmet nyitott a „magyar” mint jelző számára a szlovák nyelvben. Az árulás, hazugság, becstelenség szinonimájává vált, és ez a legkevésbé azokat bántja, akik miatt mindez így történt. Ezzel is lesz még dolgunk a jövőben, hiszen a létrejött kormány a közös becstelenség okán rendkívül stabilnak tűnik, készülhetünk tehát egy újabb teljes négy évre.

Ez idő alatt azonban a teendőből éppenséggel nem lesz hiány, hiszen magunkat kell elsőként is összeszednünk. Van hozzá már egy jól összekovácsolódott csapat, ezt egyben kell tartani. Megújulni, de megtartani. Megtartani, de megújulni. Valahogy ennek szellemében kell majd a továbbiakban építkezni...

Szűcs Dániel

Uranyítás előtt, avagy út a választásokig

Hat éven belül immáron a harmadik parlamenti választásokra került sor Szlovákiában. Ami mindhárom menetben közös volt, az az, hogy - sportnyelven szólva - Robert Fico bizonyult mindegyik „legértékesebb emberének”. Mind a 2010-es „rendes”, mind a 2012-es előrehozott választásokat, mind pedig e mostani március ötödikét is a Vladimír Meciar nyomdokaiba lépő, vagyis magát immáron háromszoros miniszterelnöknek mondható Robert Fico nyerte. Ám míg 2010-ben a győzelme ellenére, a jobboldali pártok összefogásának köszönhetően nem tudott kormányt alakítani, addig mára e „jobboldali” tömörülések állhatatossága, elvszerűsége meglehetősen megkopott. Éppen eléggé ahhoz, hogy létrejöhessen a szlovákiai választások történetének eddigi legtorzabb, egyszersmind legbizarrabb szüleménye, a jobb híján, ámde helytelenül bal-jobbközépnek nevezett 3. Fico-kormány. Érdekes ezért röviden, vázlatosan áttekinteni az idáig vezető utat...

Rövid Smer-történet - a harmadik évezred második évtizedéből

A legutóbbi, mostanit megelőző „rendes” (vagyis nem előrehozott) parlamenti választásokat 2010. június 12-én tartották Szlovákiában, melyen 18 párt mintegy 2401 jelöltje mérette meg magát. A választások egyértelmű győztese a Robert Fico vezette Smer-SD lett: a pártra leadott 880 111 voks az összes szavazat 34,79 százalékát jelentette, aminek köszönhetően 62 képviselőt delegált a párt a parlamentbe (ez a korábbi, 2006-os szereplésnél 12-vel több mandátumot jelentett). Másodikként a ma már megboldogultnak tekinthető SDKÚ-DS végzett 15,42 százalékkal. Mikulás Dzurinda volt kormányfő pártját a Sulík-féle SaS követte 12,14 százalékkal. Hagyományosan bejutott a KDH 8,52 százalékkal, a frissen alakult Most-Híd pedig 8,12 százalékkal.

Ebből azonban nem lett még Fico-kormány, ugyanis a korábbi szövetséges, a Szlovák Nemzeti Párt komolyan megroggyant: a maga 5,07 százalékával épphogy csak bejutott a törvényhozáshoz, Meciar HZDS-e pedig kibukott és megbukott (azóta a párt végleg eltűnt a süllyesztőben). Noha a szokásoknak megfelelően Ivan Gasparovic köztársasági elnök a választásokon győztes párt elnökét bízta meg kormányalakítással, az ellenzéki pártok már jó előre jelezték: nem kívánnak tárgyalni Ficóval. Akkor, hat évvel ezelőtt még tartották is a szavukat, így Robert Fico a meggyengült Szlovák Nemzeti Párttal nem tudta megalakítani második kormányát.

Így lett Szlovákia történetének első női miniszterelnöke az SDKÚ-DS színeiben Iveta Radičová. A már akkor is meglehetősen tarka koalíciót az SDKÚ-DS mellett a SaS, a KDH és a Most-Híd alkotta. A kormány - Radičová kinevezésével - 2010. július 8-án lépett hivatalba.

Nem kellett azonban sokkal több egy esztendőnél, hogy a szép reményekkel induló polgári kormány saját magát kivégezve visszaadja a marsallbotot Robert Ficónak. Egy lényegesen erősebb Robert Ficónak. Az eset jól szemlélteti azt is, miképpen alakult át az európai közbeszéd. Ki emlékszik ma már az úgynevezett euróövezeti mentőcsomagokra? Pedig ez volt az, amibe Radičováék belebuktak: 2011. október 12-én bizalmi szavazással egybekötött voksolást tartottak a parlamentben a mentőcsomag-

ról, amelyet csak 55 képviselő szavazott meg, hatvanan távol maradtak (köztük Sulíkék) és kilencen nemmel szavaztak. A kormány ezzel megbukott, a következő év tavaszára kiírt előrehozott parlamenti választásokig már csak ügyvivő kormányként funkcionált.

És ekkor jött el Robert Fico nagy napja: a 2012. március 10-én tartott választásokon immáron elsőprő győzelmet aratott pártjával. A Smer ekkor átlépte a bűvös határt: 1.134.280 szavazatot besöpörve, 44,41 százalékkal (83 mandátum) abszolút többséghez jutott a parlamentben. Ez azt jelentette, hogy nem volt többé szüksége csatlósokra - igaz, papírforma szerint nem is akadt volna ilyen. A Szlovák Nemzeti Párt ugyanis a maga 4,55 százalékaival kívül maradt a parlamenten, de a többi, addig kormányzó párt is meggyengült. A KDH ekkor még hozta a kötelező formát, 8,82 százalékkal a második helyen végzett. Jól startolt Igor Matovic Egyszerű Emberek és Független Személyiségek nevezetű formációja a maga 8,55 százalékaival. A Most-Híd 6,89 %-ot, az SDKÚ-DS 6,09 százalékot, végül a SaS 5,88 százalékot szerzett. Érdemes itt is megjegyezni: Marián Kotleba pártja, a Mi Szlovákiánk ekkor még mindössze 40460 voksot gyűjtött be (1,58%)...

Minden adott volt tehát Robert Fico számára a stabil, zavartalan kormányzáshoz. És a tapasztalt miniszterelnök e tekintetben nem is hibázott, minden különösebb zökkenő nélkül vezényelte le a négy éves ciklust. Ellenzéke éppen eléggé szétaprózott és emiatt gyenge volt ahhoz, hogy komolyabb - sőt semmilyen - fejtörést ne okozzon számára a belpolitikában. De legalább ilyen „segítség” volt az is, hogy a parlamenten - s így a kormányon is - kívül maradt a Smer rossz szellemeként emlegetett Szlovák Nemzeti Párt. Ezzel lehetőség adódott arra is, hogy - legalábbis a szavak szintjén - stabilizálják, majd történelmi szintre melegítsék a szlovák-magyar kormányközi kapcsolatokat. A külpolitika ráadásul Magyarországhoz hasonlóan Szlovákiában is erősebb fokozatba kapcsolt a migránsválság fokozódásával, amely - anélkül, hogy a súlyát akár csak kicsit is kétségbe vonnánk - kellő alkalmat és lehetőséget kínált arra, hogy az esetlegesen kínosabb belpolitikai (főleg humán szakpolitikai) problémákat, hiányosságokat finom porréteggel fedje be. Talán a legfájóbb csapást a két évvel ezelőtti köztársaságielnök-választások jelentették a mindaddig igen magabiztos Fico számára: a második fordulóban Andrej Kiska fölényesen megnyerte a választásokat, így Robert Fico helyett ő költözhetett a 2 ciklus után távozó Ivan Gasparovic helyére a pozsonyi Grassalkovich-palotába.

A vereség bár fájó volt - hisz egyelőre nem sikerült átmenteni a Fico-legenda szövését az elnöki palotába - de messze nem végzetes Fico és pártja számára. Nem csak megőrizte kétségbevonhatatlan szerepét a Smer élén, de az elnöki kampányában szerepet játszó vezető politikusoknak sem kellett harakirit elkövetniük, így pl. Marek Madaric kampányfőnök politikai karrierje sem szenvedett sérelmet. Olyannyira nem, hogy ő vezethette az idei parlamenti választások smeres kampányát is. A már ismert eredménnyel...

Mérhetetlen erők munkálkodása

Egy régi klasszikust idézve: „a választásokat kell megnyerni, nem a közvélemény-kutatókat”. Soha nem voltak még annyira igazak ezek a szavak, mint most, a 2016-os szlovákiai

parlamenti választások tanulságait értékelvén. Mert bár a papírforma annyiban bejött, hogy a választásokat az eddig is kormányzó Smer nyerte meg, de ezen kívül minden másban sikerült tökéletesen mellé trafálni, mint ahogy a Smer erejét is alaposan túlbecsülték a választási kampány idején egyre-másra publikált felmérések. A valóság és a felmérések között tátongó óriási szakadékkal nem csak a közvélemény-kutatóknak, de valamennyiünknek: politikusoknak, elemzőknek, újságíróknak, vagy egyszerűen csak a közélet iránt érdeklődő állampolgároknak számot kell vetnünk. Bizonyára alapos elemzések tárgya lesz még az a jelenség, amely a március ötödiki választási éjszakát jellemezte s amely talán a „döbbenet” szóval írható le legjobban. Tudnunk kell nem csak a szlovákiai szélsőjobb jelentős megerősödése mögötti valódi okokat, de azt is, hogy e térnyerés miért maradt rejtve egészen a szavazóhelyiségek megnyitásáig, miért voltak „mérhetetlenek” ezek az erők. De ugyanez áll a hagyományos, divatossá tett szóval: standard politikai pártok megingására is, a protestpártok szárnyra kapásával párhuzamban.

Szemléltetésképpen idézzük fel az MVK-ügynökség által február közepén publikált felmérés adatait. A végeredmények ismeretében valóban döbbenetes látni, hogy alig több mint két héttel a választások előtt egy reprezentatív felmérés milyen riasztó mértékben nem volt még köszönőviszonyban sem a március ötödiki valósággal. E felmérés hét párt bejutását prognosztizálta, amihez képest csak eggyel több párt került a törvényhozásba - ám a várthoz képest egészen más felállásban. Az alábbi táblázat szembesíti a parlamenti választások hivatalos eredményét a két héttel korábbi felmérés adataival. A legbeszédesebb talán az utolsó három sor: ezeket a pártokat az MVK a parlamenten kívül mérte (Kotleba pártját pedig egészen mélyen a küszöb alatt), ám végül pl. az alig négy százalékra tartott SaS-ből lett az új szlovák törvényhozás második legerősebb frakciója.

Pártok	MVK-felmérés, 2016. február (zárójelben a mandátumok száma)	Parlamenti választások, hivatalos eredmény
Smer-SD	32,5 % (58, a 2012-16-os ciklusban 83 képviselője volt a kormánypártnak)	28,28 % (49)
#Siet'	14,4 % (26)	5,60 % (10)
SNS	10,5 % (19)	8,64 % (15)
KDH	9 % (17)	4,94 % (nem jutott be)
Most-Híd	7 % (12)	6,50 % (11)
MKP	5 % (9)	4,04 % (nem jutott be)
OLaNO-Nova	5 % (9)	11,02 % (19)
Sme rodina – Boris Kollár	4,5 % (nem jutna be)	6,62 % (11)
SaS	4 % (nem jutna be)	12,10 % (21)
Kotleba-LSNS	1,5 % (nem jutna be)	8,04 % (14)

Egy tangó a keringő előtt

Egy menő tánciskola is büszke lehetne azokra a kecses lépésekre, amelyekkel Robert Fico miniszterelnök elvitte a bálba vitte a korábban ellenzékének hitt két párt, a Most-Híd és a Siet vezetőit. A két mester, Bugár Béla és Radoslav Procházka bár előadta a salidát, a „kötelező” lépést – vagyis ott tagadták meg a Smert, ahol csak tudták – hamar előkerült az, ami a tangót szenvedélyessé és ellenállhatatlanná teszi: az improvizáció, amit tényleg csak a legjobbak tudnak. És Bugárék pontosan így táncoltak. Erről ugyan a későbbiekben még részletesen is lesz szó, e helyütt, a választásokhoz vezető folyamatba való betekintéskor mindössze annyit említenénk: az a fajta félrevezető, hamis, sőt, mondhatni hazug nyilatkozathalmaz, amit a két vezető előadott, csúnyán becsapta és cserben hagyta a választókat. Nem csak a két párt választóit, de azokat is, akik számítottak az ellenzéki pártok összefogására, gerincére. A tangó két nagymestere azonban már nem sokkal a választások eredményeinek közzététele után megkezdték az előkészületeket a keringőre: vagyis elkezdtek a tárgyalásokat a harmadik Fico-kormány felállításáról. Amit a körülményekhez képest mondhatni rekordidő alatt zavartak le, Fico mindent vitt, amit vinni akart, Bugár és Procházka pedig összesen három, kulcstárcának még túlzással sem mondható minisztériumot kapott. Az egyetlen, ami a környezetvédelmi tárcára való lecsapást „indokolhatja”, az az ide áramló majdhogynem feneketlen uniós pénzforrások lehetnek - ilyen szempontból viszont mindez Bugár Bélától logikus és testhez álló választás volt pártja számára...

Visszatérve a választások előtti tánclépésekre. Bugár Béla mindig igyekezett arra helyezni a hangsúlyt, hogy pártja jobboldali koalíció létrehozásában érdekelt. Ám azt sem felejtette el hozzátenni: a párt programjának, a Polgári Vízió megvalósításának csak az lehet a garanciája, ha kormányba kerülnek. A jóhiszemű választók többsége talán azt gondolta: ez a kormány kizárólag a jobb-közép pártok koordináta-rendszerében képzelhető el a Most-Híd számára is. Tévedtek. És ezt talán már Igor Matovic is megérezte, amikor arra biztatta a magyarokat: mivel a Most-Híd biztos befutónak számít, szavazzanak az MKP-ra, mert szükség lesz rá Fico leváltásához. A jelenlegi szituációt elnézve, ez a jövőben még inkább igaz lesz... **szd**

A Most-Híd így kampányolt:

"Eltudják képzelni a kormányt a Smer nélkül? Mi igen."

Parlamenti választások 2016 – a tények

Az önálló Szlovákia történetében a hetedik - a rendszerváltás óta a kilencedik - parlamenti választást 2016. március 5-én tartották. A szavazóhelyiségek reggel 7 órakor nyitottak és egészen este 10 óráig lehetett leadni a voksokat. A választáson azok a szlovák állampolgárok vehettek részt, akik legkésőbb a szavazás napjáig betöltötték 18. életévüket. Idén 4,4 millió állampolgár rendelkezik választójogosultsággal.

Néhány alapvető információ a szlovákiai választási rendszerről

Az alkotmányban és a törvényben meghatározott választójogi rendszer értelmében a Szlovák Nemzeti Tanács képviselőinek megválasztása egyfordulós, arányos választási eljárással történik. Ez azt jelenti, hogy – ellentétben például a vegyes rendszert alkalmazó Magyarországgal - nincsenek egyéni választói körzetek, csak pártlistára lehet szavazni. Az egyes listákon - a törvényhozás létszámának megfelelően – 150 képviselőjelölt neve szerepel. A választók ezek közül négyet jelölhetnek meg az általuk választott pártlistán. Ezek az ún. preferenciaszavazatok, amelyek módosíthatják a pártok által meghatározott képviselőjelölti sorrendet. Az ún. „karikázás” azonban nem feltétele az érvényes szavazatnak: ha a választó egyetlen jelöltes sem választ, attól még a pártra leadott szavazata érvényes lesz, mindössze az listán feltüntetett első négy jelölt kapja meg a preferenciaszavazatot. Négynél több jelölés esetében csak a preferenciaszavazás lesz érvénytelen, a pártlistára leadott voks ettől függetlenül érvényes.

A szlovák választási rendszer alkalmazza a bejutási küszöböt, mégpedig három lépcsős megoldással. Az önállóan induló pártok vagy mozgalmak akkor küldhetnek képviselőket a törvényhozásba, ha megkapják a voksok legalább 5 százalékát. A 2-3 pártból vagy mozgalmából álló választási szövetségeknek 7 százalékos a küszöb, ennél több szervezetet tömörítő koalíciónak pedig 10 százalékos támogatottságra van szüksége, hogy mandátumot szerezzen. Létezik még egy negyedik küszöb is, ennek azonban csupán a finanszírozás tekintetében van jelentősége: mindazok a pártok, amelyek megkapják a voksok legalább 3 százalékát, jogosultak a törvényben meghatározott állami támogatásra.

Azon állampolgárok, akik a választások napján nem tartózkodnak a számukra kijelölt választási körzetben, választási igazolvány kiváltásával bármelyik választókörzetben élhetnek alkotmányos jogukkal. A választási igazolványt legkésőbb március 4-ig kellett kiváltani a lakóhely szerint illetékes önkormányzatnál. Lehetőség van arra is, hogy a külföldön élő, választójoggal rendelkező állampolgárok is szavazzanak. Ők postai úton élhettek szavazati jogukkal, ám szándékukat legkésőbb január 15-ig be kellett jelenteniük.

A 2016-os parlamenti választásokon 23 párt 2914 képviselőjelöltje képezte a bőséges kínálatot. Ezek a számok azonban idővel folyamatosan változtak, egészen az utolsó napokig. Volt olyan párt is - a Ľudovít Kaník vezette Demokrati Slovenska – Ľudo Kaník párt - amelyik visszalépett. Emellett további 32 képviselőjelölt lépett vissza, vagy hívta őket vissza pártjuk. A parlamenti választások megrendezése mintegy 10,7 millió eurót emésztett fel. Az egyes pártok legfeljebb 3 millió eurót költhettek a

kampányukra, egyúttal elszámolási kötelezettség terheli őket a kampányköltségekről. A választásokon hagyományos módon külföldi megfigyelők is részt vettek: az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Irodájának (ODIHR) hattagú megfigyelőcsoportja érkezett az országba. A szervezet a választásokat követő két hónapon belül készíti el jelentését, melyben ajánlásokat fogalmaznak meg az esetleges hiányosságok kiküszöbölésére, majd két hónap múlva készítik el a jelentésüket.

A parlamenti választások hivatalos eredményei

Szlovákia 5993 választási körzetében a 4 426 760 választásra jogosult polgárból 2 648 184 választópolgár élt választójogával. A választási részvételi arány 59,82 százalékos volt, ami csak kicsivel több, mint a négy évvel korábbi (59,11 %). A leadott szavazatok közül 2 607 750 volt az érvényes voksok száma. A választások eredményeképpen 8 párt jutott a parlamentbe.

Párt	Szavazat-szám	arány (%)	Képviselői helyek száma	A pártnak járó állami juttatás összege (euró)
SMER - sociálna demokracia	737 481	28,28	49	6 334 962
Sloboda a Solidarita	315 558	12,10	21	2 710 643
Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti	287 611	11,02	19	2 470 578
Slovenská národná strana	225 386	8,64	15	1 936 066
Kotleba - ĽSNS	209 779	8,04	14	1 802 002
SME RODINA - Boris Kollár	172 860	6,62	11	1 484 867
MOST – HÍD	169 593	6,50	11	1 456 804
#SIEŤ	146 205	5,60	10	1 255 901
Kresťanskodemokratické hnutie	128 908	4,94		1 107 320
Magyar Közösség Pártja	105 495	4,04		906 202
Slovenská občianska koalícia	21 785	0,83		
Strana TIP	18 845	0,72		
Strana zelených Slovenska	17 541	0,67		
Komunistická strana Slovenska	16 278	0,62		
SDKÚ - DS	6 938	0,26		
ŠANCA	6 522	0,25		
Strana moderného Slovenska	4 559	0,17		
Priama demokracia	3 595	0,13		
Odvaha	3 428	0,13		
VZDOR - strana práce	3 182	0,12		
Magyar Kereszténydemokrata Szövetség	2 426	0,09		
Demokrati Slovenska - Ľudo Kaník	1 998	0,07		
Koalícia spoločne za slovensko	1 777	0,06		

A továbbiakban a választási eredmények magyar vonatkozásait vesszük részletesebben is szemügyre, külön kiemelve a két magyar többségű járás adatait.

Választási eredmények a magyarok által lakott járásokban

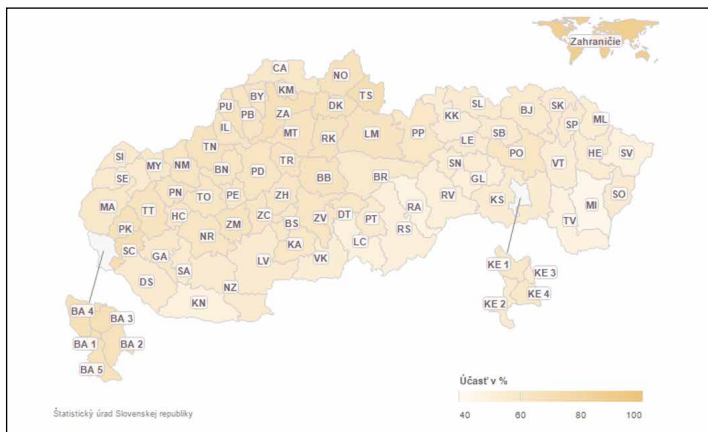
Szlovákiában 18 magyarok által lakott járást jegyzünk, ezek között kettőben élnek többségben a magyarok (a Dunaszerdahelyi és a Komáromi járások). A választási részvétel a magyarok által lakott járásokban alacsonyabb volt az országos átlaghoz képest (ezt szemlélteti a statisztikai hivatal itt látható választási térképe is). A négy évvel ezelőtti választásokhoz képest látszólag nem történtek nagy változások, ám ha régiók szintjén nézzük az adatokat, megállapítható, hogy alaposan átrajzolódott Dél-Szlovákia politikai térképe a Magyar Közösség Pártja és a Most-Híd erőviszonyát tekintve.

Járás	rész-vétel	OL'ANO	Kollár	Most-Híd	SNS	Smer	KDH	Kotleba	#SIEĽ	MKP	SaS
Pozsonyi járások	66,90%	36 614 14,21%	17 384 6,75%	22 931 8,90%	14 871 5,77%	46 937 18,22%	10 406 4,04%	10 656 4,13%	17 413 6,76%	1 536 0,59%	68 767 26,70%
Szenc	69,02%	5 792 13,59%	3 524 8,27%	5 114 12,00%	2 544 5,97%	6 954 16,32%	1 407 3,30%	2 095 4,91%	2 568 6,02%	2 146 5,03%	8 916 20,93%
Duna-szerdahely	56,46%	2 465 4,44%	1 808 3,25%	18 621 33,56%	685 1,23%	2 871 5,17%	317 0,57%	717 1,29%	1 104 1,98%	23 196 41,80%	2 465 4,44%
Galánta	59,19%	4 058 8,84%	3 022 6,58%	8 800 19,18%	2 483 5,41%	8 897 19,40%	864 1,88%	2 623 5,71%	1 731 3,77%	8 183 17,84%	3 875 8,44%
Komárom	49,02%	1 960 4,73%	1 237 2,99%	11 558 27,94%	1 106 2,67%	3 974 9,60%	252 0,60%	851 2,05%	1 102 2,66%	16 108 38,94%	1 946 4,70%
Érsekújvár	56,53%	4 445 6,74%	3 982 6,04%	11 860 18,00%	4 363 6,62%	15 700 23,83%	1 681 2,55%	3 627 5,50%	2 232 3,38%	11 430 17,35%	4 581 6,95%
Léva	56,61%	4 948 9,44%	3 501 6,68%	6 840 13,05%	3 529 6,73%	12 445 23,74%	1 529 2,91%	3 575 6,82%	2 455 4,68%	7 019 13,39%	4 446 8,48%
Vágsellye	55,71%	1 880 7,90%	1 598 6,71%	4 397 18,48%	1 399 5,88%	4 530 19,04%	542 2,27%	1 569 6,59%	932 3,91%	3 734 15,69%	2 484 10,44%
Nyitra	63,12%	8 597 10,22%	5 982 7,11%	4 989 5,93%	7 683 9,14%	26 660 31,72%	3 642 4,33%	7 064 8,40%	4 384 5,21%	1 776 2,11%	10 605 12,61%
Nagy-kürtös	52,79%	1 218 6,58%	730 3,94%	2 202 11,90%	1 284 6,94%	4 832 26,13%	328 1,77%	2 054 11,10%	676 3,65%	2 959 16,00%	929 5,02%
Losonc	50,00%	2 755 9,68%	1 907 6,70%	3 568 12,54%	2 244 7,89%	7 403 26,03%	536 1,88%	1 938 6,81%	1 278 4,49%	3 097 10,89%	2 118 7,44%
Nagyőrce	46,93%	1 025 7,19%	487 3,41%	1 482 10,40%	850 5,96%	4 313 30,27%	237 1,66%	1 943 13,63%	659 4,62%	1 673 11,74%	785 5,50%
Rima-szombat	50,54%	1 928 6,12%	1 219 3,87%	5 578 17,71%	2 214 7,03%	6 760 21,47%	302 0,95%	2 726 8,65%	844 2,68%	6 505 20,66%	1 704 5,41%
Rozsnyó	51,62%	1 920 7,93%	1 130 4,66%	4 070 16,81%	2 066 8,53%	5 286 21,84%	270 1,11%	2 101 8,68%	1 053 4,35%	3 481 14,38%	1 645 6,79%
Kassa-vidék	55,63%	5 675 11,13%	3 605 7,07%	4 585 8,99%	3 023 5,93%	13 078 25,66%	2 887 5,66%	4 543 8,91%	3 629 7,12%	3 400 6,67%	4 015 7,87%
Kassa	57,37%	16 249 14,93%	8 750 8,04%	7 536 6,92%	6 292 5,78%	23 494 21,59%	5 775 5,30%	7 398 6,80%	8 832 8,11%	1 474 1,35%	18 001 16,54%
Nagy-mihály	43,55%	3 425 8,22%	2 678 6,42%	2 751 6,60%	3 168 7,60%	15 372 36,90%	2 112 5,07%	2 919 7,00%	2 157 5,17%	2 278 5,46%	2 666 6,40%
Tőke-terebes	48,81%	2 687 6,87%	2 072 5,30%	4 498 11,50%	1 744 4,46%	13 031 33,34%	1 668 4,26%	2 347 6,00%	1 892 4,84%	4 925 12,60%	1 954 4,99%

Az adatok alapján az alábbi tényeket állapíthatjuk meg:

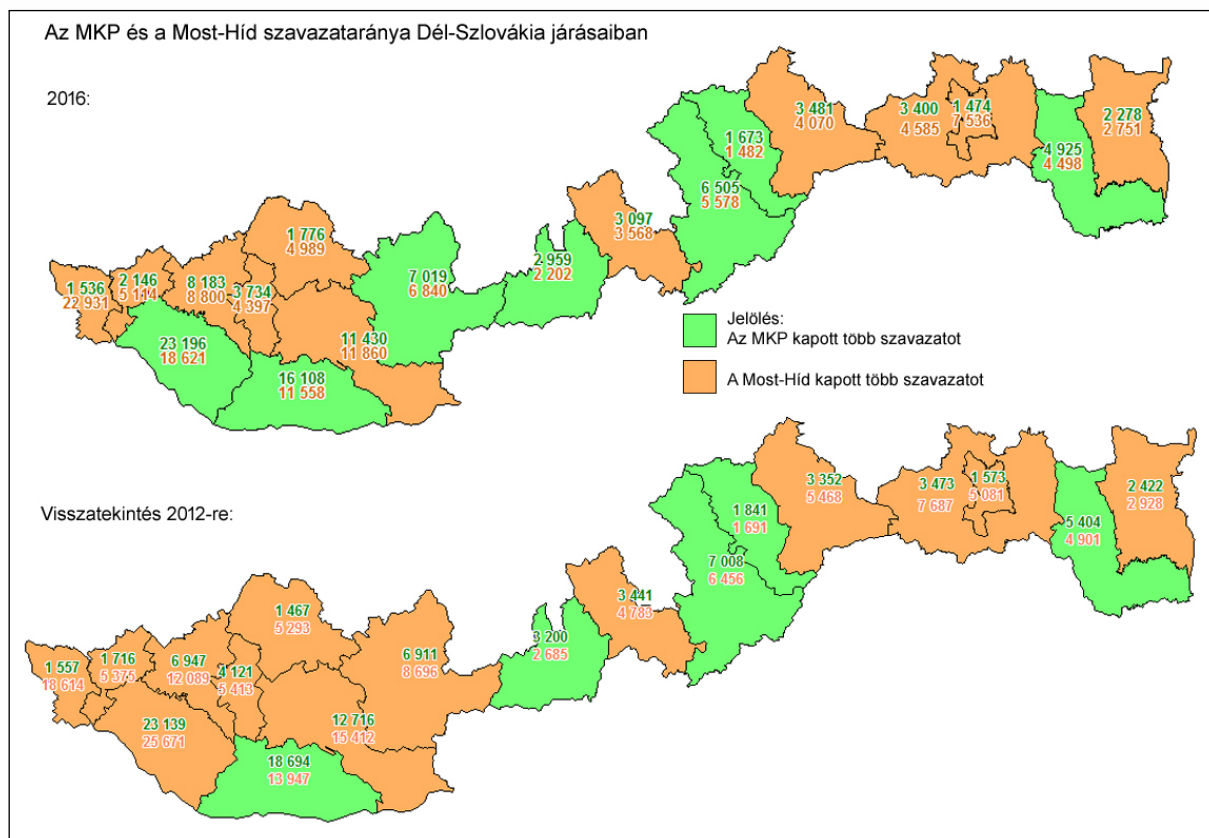
1) A választási részvétel a magyarok által lakott járások nagy többségében messze az országos, 60 százalékos átlag alatt maradt. Az MKP parlamenti bejutását elsősorban ez akadályozta, azaz a magyar választópolgárok átlagon aluli érdeklődése a választások iránt. Ennek több oka lehet, nyilván sokan vannak, akik így „büntetik” a politikai megosztottságot, míg a szlovákok elégedetlensége (a magyarok vesztere) nem a választások ignorálásában, hanem az ún. protesztpártok (Kotleba és Kollár pártjai) támogatásában nyilvánult meg.

A magyarok alacsony választási részvétele természetesen a Most-Hídot is kedvezőtlenül érintette, de nem annyira, mint az MKP-t, amely – ellentétben a Most-Híddal – gyakorlatilag csak a magyarok szavazatára számíthat.

Választási részvétel (forrás: statisztikai hivatal)

2) A Dél-Szlovákiában lévő járásokban a Most-Híd 26 ezer szavazattal többet kapott, mint

az MKP, ezt egyértelműen a szlovák szavazóinak köszönheti. Ha például az alig néhány százalékos magyarságú Pozsony és Kassa városokat kivesszük a járások köréből, akkor már összességében az MKP kapott több szavazatot.

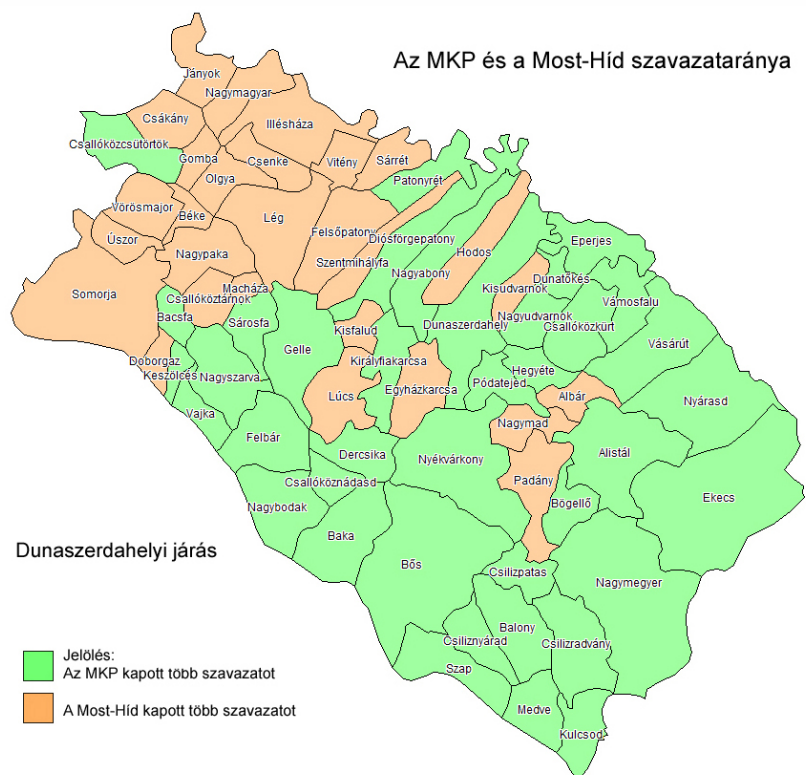
3) Erőteljesen folytatódik a Most-Híd elszlovákosodása (amit egyébként a parlamenti mandátumainak a megoszlása is jelez). Amíg 2012-ben a szintisza szlovák járásokban a Most-Híd 24 ezer szavazatot kapott, most már 38 ezret. Dél-Szlovákiában a Most-Híd 20 ezer szavazatot veszített, az MKP 4 ezres szavazatvesztésével szemben.

4) 2012-höz képest a Most-Híd veszített a Dunaszerdahelyi és a Lévai járásokban is az MKP-val szemben (lásd a grafikonunkat), és további magyarok által lakott járásokban is erősen gyengült a pozíciója. A Dunaszerdahelyi járásban négy évvel ezelőtt 7 000 szavazattal vezetett az MKP-val szemben, ezt mára mind elvesztette.

A Dunaszerdahelyi járás eredményei

A Dunaszerdahelyi járásban a 2011-es népszámlálás szerint 116492 ember él, ebből 87349 a magyarok száma, vagyis a lakosság 74,98%-a (3446-an a népszámlálás során nem nyilatkoztak a nemzeti hovatartozásukról). Szlovákiában 458467-an vallották magyarnak magukat, tehát a Dunaszerdahelyi járásban él a magyarság 19 százaléka. Az MKP a 2016-os parlamenti választáson 105495 szavazatot kapott, ebből 23196-ot a Dunaszerdahelyi járásban, azaz az összes MKP-szavazat 22 százaléka a Dunaszerdahelyi járásból érkezett. Az adatok alapján tehát a Dunaszerdahelyi járás nagyobb arányban járult hozzá az összes MKP-szavazathoz, mint a járás magyarságának aránya a Szlovákiában élő összes magyarhoz viszonyítva.

Az MKP 2016-ban 23196 szavazatot kapott a Dunaszerdahelyi járásban, a Most-Híd 18621-et. A két párt között a százalékos arány tehát 55% – 45%. Ez nagy változás a 2012-es eredményhez, amikor még a Most-Híd kapott több szavazatot. 2012-ben az MKP-nak 23139 szavazata volt, a Most-

Hídnak 25671. Az MKP 2016-ban 57 szavazattal kapott többet, mint 2012-ben, a Most-Hídra pedig 7050-en szavaztak kevesebben, mint négy évvel ezelőtt.

A Dunaszerdahelyi járásban 2016-ban az MKP-ra a választók 41,8%-a szavazott, a Most-Hídra 33,56%. A választási részvétel itt is az országos átlag alatt volt, 56,46% szemben az országos 59,82%-os részvétellel. Volt viszont elég sok település, ahol az országos átlag felett szavaztak.

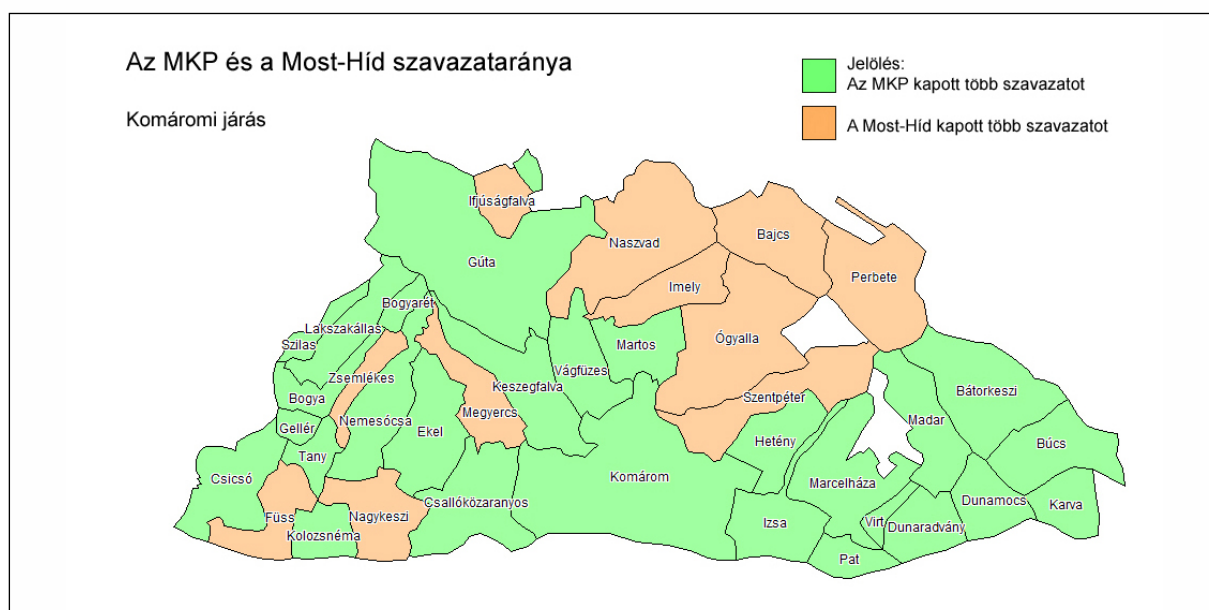
Ami az elsőbbségi-, azaz a preferenciaszavazatokot illeti, az MKP képviselőjelöltjei közül a Dunaszerdahelyi járásból négyen teljesítették azt a három százalékos küszöbértéket, mellyel megváltozhat az eredeti pártrend, nevezetesen Menyhárt József, Karaffa Attila, Öry Péter és A. Szabó László. A Most-Hídnál a listavezető Bugár Béla mellett még Érsek Árpád volt eredményes.

Az MKP a Dunaszerdahelyi járás 40 településén szerzett több szavazatot a Most-Hídnál, míg az utóbbi 28 helyen volt eredményesebb. Figyelemre érdemes a települések földrajzi elhelyezkedése, délen az MKP dominál, középen is-is, északon a Most-Híd (egy kivétel van, Csallóközsütörtök – ahol Öry Péter a polgármester).

A Komáromi járás eredményei

A másik magyar többségű járásban, a Komáromi járásban a 2011-es népszámláláskor a 103 995 lakosból 66 356 (63,8%) magyart és 29 463 (28,33%) szlovákot számláltak. Ebben a járásban négy évvel korábban is több szavazatot szerzett az MKP, mint a Most-Híd. Ez most is így volt, viszont amiatt, hogy nagyon alacsony volt a választási részvétel (49,02% – a csaknem 60 százalékos országos átlaggal szemben) mindkét párt kevesebb szavazatot kapott, mint 2012-ben. Az MKP-vokok száma 2586-tal, a Most-Hidé pedig 2389-cel csökkent.

Az MKP-ra most 16108-an szavaztak (2012-ben: 18694), a Most-Hídra pedig 11558-an (2012: 13947). Az MKP előnye a járásban 4550 szavazat lett. A Komáromi járás 38 magyarok által is lakott településéből 27 helyen szavaztak többen az MKP-ra, mint a Most-Híd-ra. Fordított eset

11 településen történt. Annak ellenére, hogy a választópolgárok fele sem élt szavazati jogával, mégis volt öt olyan település, melyekben a választási részvétel meghaladta az országos átlagot, nevezetesen: Búcs, Marcelháza, Dunamocs, Dunaradvány és Szentpéter.

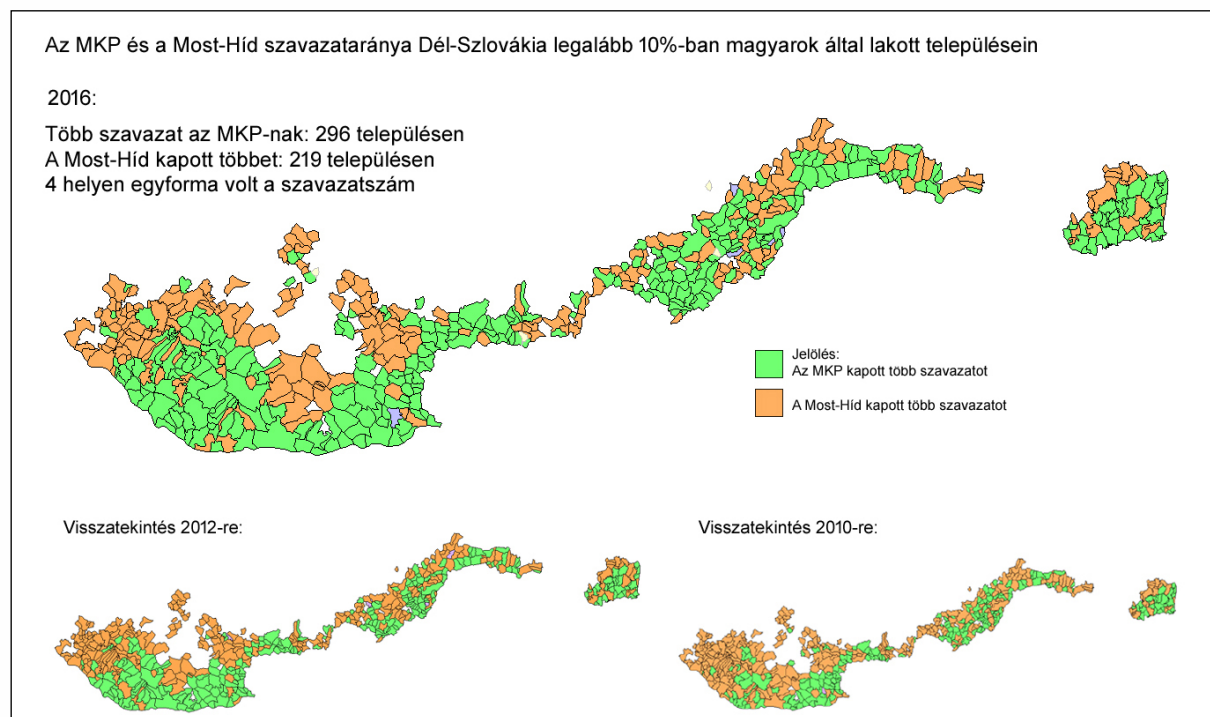
Az MKP szempontjából kimagasló Dunamocs eredménye (5 MKP-szavazat egy Most-Híd voksra), és ott még a választási részvétel is az országos arány felett volt, valamint Kolozsóna (7,4-szer volt jobb az MKP a Most-Hídnál) és Pat (4,9-szer).

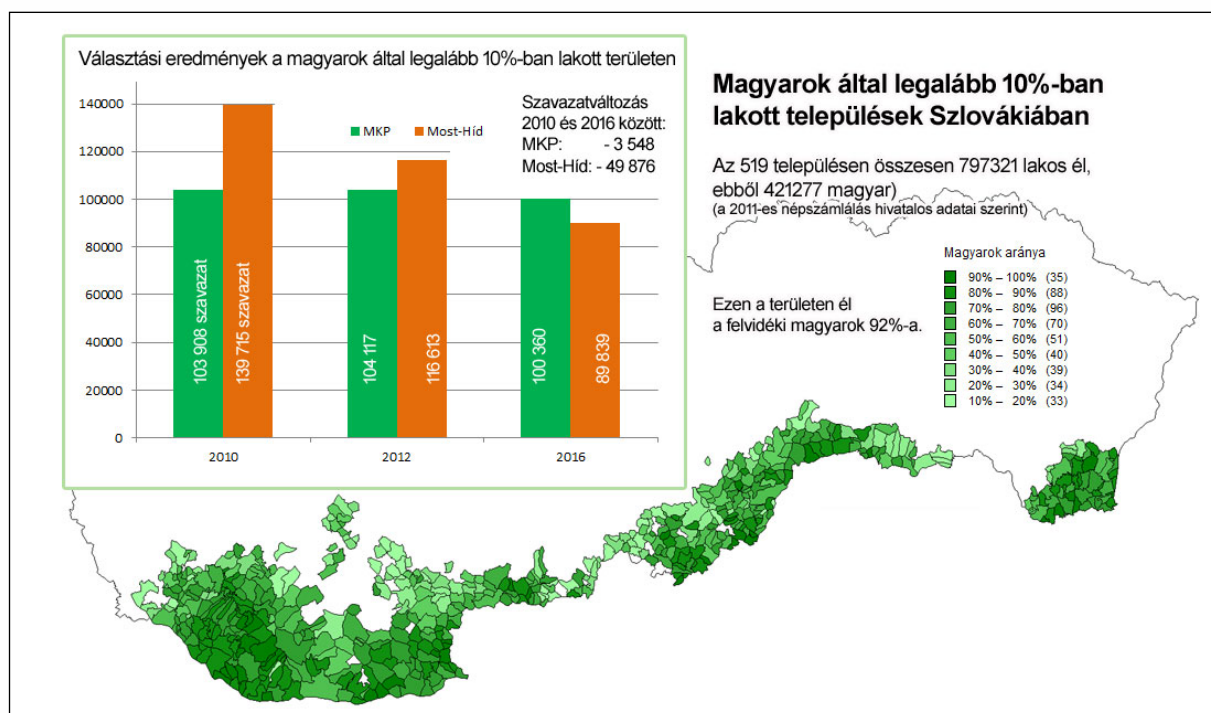
Választási eredmények a magyarok által lakott településeken

A választások községi szintű eredményei alapján megrajzolható a felvidéki magyarság által lakott terület politikai térképe, mely napjainkra már egyértelmű MKP-dominanciát mutat.

A legalább 10 százaléban vagy legalább 100 magyart számláló települések közül az MKP 296 helyen szerzett több szavazatot, míg a Most-Híd 257-helyen. Ezek az adatok Pozsony és Kassa nagyvárosokat városrészekként tartalmazzák (összesen 22 városrésztől van szó). A két nagyvárosban egyébként nagyon jól szerepelt a Most-Híd, a 14 ezer magyar (3,4%) által is lakott Pozsonyban 22 931 ezer szavazatot kapott, Kassán (2011-ben 6382 magyar, – 2,7%) pedig 7536-ot.

Az alábbi térkép a legalább 10%-ban magyarok által lakott helyzetet mutatja. 2016-ban az MKP 100 360 szavazatot kapott ezen a területen, a Most-Híd 89 839-et. Az MKP 296 településen győzött a Most-Híddal szemben, fordítva 219 helyen történt, szavazategyenlőség 4 helyen volt. 2012-ben az MKP-ra szavaztak többen 243 településen, a Most-Hídra 272 helyen, négyszer volt egyenlő a szavazatszám. 2010-ben az MKP 207 helyen kapott több voksot, a Most-Híd 311 településen, egy helyen volt „döntetlen”.

Népszámlálási és választási eredmények Szlovákiai magyarok által lakott településein

(feltüntetve a magyarok száma és aránya a legutóbbi, 2011-es népszámláláson, a választási részvétel, az MKP, illetve a Most-Híd eredménye)

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most-Híd	%
Pozsonyi városrészek							
Pozsony Óváros	1155	2,99%	68,30%	163	0,62%	3259	12,43%
Pozsony – Főrév	2150	3,14%	67,53%	245	0,55%	4063	9,06%
Pozsony - Vereckye	919	4,79%	59,07%	92	0,90%	828	8,12%
Pozsonypüspöki	2231	10,82%	62,01%	349	2,94%	1478	12,45%
Pozsony - Récse	392	1,99%	67,69%	31	0,25%	879	7,16%
Pozsony - Újváros	1073	2,95%	67,92%	124	0,52%	2270	9,58%
Pozsony - Dévényújfalú	293	1,88%	65,09%	17	0,18%	649	6,83%
Pozsony - Károlyfalú	859	2,63%	70,19%	79	0,37%	1897	8,91%
Pozsony - Lamacs	150	2,25%	72,51%	17	0,38%	341	7,62%
Pozsonyhídegkút	818	2,51%	62,61%	70	0,36%	1503	7,69%
Pozsony - Horvátjárdfalú	122	8,48%	75,36%	5	0,37%	167	12,30%
Pozsony - Ligetfalú	3512	3,32%	64,02%	317	0,51%	4781	7,65%
Pozsony - Oroszvár	284	9,98%	72,55%	16	0,71%	290	12,86%
Szenci járás							
Boldogfa	247	57,71%	71,24%	97	35,27%	67	24,36%
Dénesdortcsmisérd	214	4,77%	69,48%	10	0,32%	321	10,41%
Dunasápújfalú	408	20,38%	69,20%	86	6,21%	251	18,14%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- Híd	%
Éberhárd	625	33,58%	73,23%	183	10,55%	309	17,82%
Egyházfa	265	52,17%	68,90%	71	20,94%	72	21,24%
Fél	1049	45,04%	68,40%	207	14,69%	437	31,01%
Gútor	504	35,05%	69,93%	111	10,65%	233	22,36%
Hegysúr	457	60,45%	69,65%	122	25,68%	135	28,42%
Magyarbél	702	30,47%	61,96%	102	8,24%	293	23,67%
Nagyborsa	91	20,45%	73,02%	34	8,37%	56	13,79%
Réte	517	37,52%	60,88%	154	21,01%	174	23,74%
Szemet	296	25,30%	70,38%	43	5,62%	143	18,69%
Szenc	2467	14,47%	62,69%	603	6,51%	1201	12,97%
Szigetmajor	32	11,11%	72,28%	4	2,07%	15	7,77%
Vök	295	69,25%	76,63%	119	42,20%	99	35,11%
Zonctorony	575	58,49%	68,19%	170	27,07%	186	29,62%
<i>Dunaszerdahelyi járás</i>							
Albár	468	78,39%	61,36%	124	39,24%	128	40,51%
Alistál	1742	91,97%	54,52%	570	63,90%	249	27,91%
Bacsfa	394	71,25%	75,69%	133	37,46%	102	28,73%
Baka	950	85,28%	65,04%	371	60,42%	179	29,15%
Balony	690	91,27%	60,76%	254	66,15%	99	25,78%
Béke	331	74,38%	71,58%	94	34,56%	119	43,75%
Bögellő	333	94,87%	54,01%	90	58,06%	48	30,97%
Bős	4711	87,88%	57,82%	1325	53,15%	770	30,89%
Csákány	421	73,86%	66,87%	95	28,36%	128	38,21%
Csallókőzcsütörtök	1271	71,81%	60,12%	337	38,74%	303	34,83%
Csallókőzskürt	1092	93,49%	58,45%	391	62,46%	166	26,52%
Csallókőznádasd	473	86,47%	63,98%	146	45,91%	123	38,68%
Csallókőztárnok	309	68,36%	60,92%	72	28,69%	92	36,65%
Csenke	861	78,92%	67,76%	234	39,20%	254	42,55%
Csiliznyárad	602	92,47%	66,79%	243	68,64%	73	20,62%
Csilizpatas	660	79,33%	50,45%	233	69,97%	72	21,62%
Csilizradvány	1128	93,61%	62,95%	435	69,38%	130	20,73%
Dercsika	409	80,67%	62,26%	128	49,42%	80	30,89%
Diósförgepatony	1394	83,08%	56,00%	378	46,04%	331	40,32%
Doborgaz	299	69,86%	70,00%	58	20,71%	91	32,50%
Dunaszerdahely	16752	74,53%	50,44%	4201	43,30%	3205	33,04%
Dunatőkés	413	80,98%	53,43%	130	52,21%	78	31,33%
Egyházkarcsa	1111	88,60%	62,36%	260	37,20%	336	48,07%
Ekecs	3366	91,54%	51,21%	1191	74,76%	294	18,46%
Eperjes	1250	84,63%	55,79%	337	48,21%	244	34,91%
Felbár	965	78,07%	62,34%	262	39,28%	247	37,03%
Felsőpatony	1531	78,07%	56,99%	327	35,66%	364	39,69%
Gelle	1694	89,30%	67,89%	602	53,32%	395	34,99%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- Híd	%
Gomba	389	69,59%	72,64%	75	20,33%	143	38,75%
Hegyéte	994	78,95%	57,30%	263	41,09%	218	34,06%
Hodos	1203	82,62%	53,50%	271	35,80%	366	48,35%
Illésháza	1557	70,68%	56,86%	370	35,31%	431	41,13%
Jányok	650	76,02%	69,71%	146	27,70%	257	48,77%
Keszölcés	114	75,50%	62,33%	34	37,36%	25	27,47%
Királyfiakarcsa	833	80,17%	53,62%	200	42,83%	179	38,33%
Kisfalud	368	85,38%	59,29%	79	36,41%	103	47,47%
Kisudvarnok	920	88,63%	67,65%	169	27,39%	387	62,72%
Kulcsod	344	93,48%	59,22%	126	68,85%	39	21,31%
Lég	1365	54,02%	53,18%	246	21,15%	434	37,32%
Lúcs	681	89,02%	65,79%	162	38,30%	204	48,23%
Macháza	93	39,24%	67,05%	20	11,43%	47	26,86%
Medve	497	87,81%	52,71%	158	62,45%	56	22,13%
Nagyabony	1071	73,96%	45,99%	258	45,03%	174	30,37%
Nagybodak	240	83,33%	63,51%	72	39,78%	59	32,60%
Nagymad	459	86,93%	69,64%	104	31,71%	201	61,28%
Nagymagyar	1563	43,77%	31,94%	297	33,79%	334	38,00%
Nagymegyer	6696	75,58%	42,22%	1358	44,31%	1116	36,41%
Nagypaka	373	42,43%	63,67%	68	14,53%	151	32,26%
Nagyszarva	852	71,48%	58,91%	249	45,94%	199	36,72%
Nagyudvarnok	813	79,09%	54,19%	236	46,18%	157	30,72%
Nyárasd	2690	88,34%	55,65%	784	55,45%	488	34,51%
Nyékvárkony	2183	84,68%	59,86%	771	58,14%	361	27,22%
Olgya	239	59,31%	71,93%	54	20,07%	84	31,23%
Padány	764	88,73%	46,66%	155	44,41%	165	47,28%
Patonyrét	196	74,52%	54,81%	55	41,98%	42	32,06%
Pódatejed	637	72,63%	57,60%	196	43,46%	170	37,69%
Sárosfa	667	77,56%	59,19%	194	43,99%	146	33,11%
Sárrét	126	35,39%	62,74%	6	3,05%	53	26,90%
Somorja	7309	57,43%	60,90%	1791	26,94%	1998	30,05%
Szap	505	94,39%	61,30%	147	52,13%	105	37,23%
Szentmihályfa	692	75,63%	50,58%	104	26,67%	175	44,87%
Úszor	310	32,67%	72,11%	31	4,25%	151	20,71%
Vajka	327	71,09%	71,27%	116	36,83%	78	24,76%
Vámosfalu	873	91,22%	53,74%	250	58,96%	144	33,96%
Vásárút	1947	90,14%	54,91%	541	53,20%	357	35,10%
Vitény	76	33,19%	64,89%	5	3,42%	35	23,97%
Vörösmajor	113	18,46%	70,48%	14	2,09%	89	13,26%
Galántai járás							
Alsóhatár	185	45,91%	40,38%	39	30,47%	54	42,19%
Alsószelei	1383	71,55%	64,32%	594	55,93%	244	22,98%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Diószeg	1737	31,70%	49,62%	234	10,42%	552	24,59%
Feketenyék	1219	87,26%	71,32%	276	33,74%	476	58,19%
Felsőszeli	1953	60,65%	60,48%	636	39,70%	391	24,41%
Galánta	4623	30,54%	58,33%	966	13,08%	1600	21,66%
Hidaskürt	1269	79,56%	60,65%	350	41,67%	312	37,14%
Jánosháza	107	23,16%	62,62%	10	3,95%	66	26,09%
Jóka	2314	59,24%	51,41%	534	31,60%	533	31,54%
Királyrév	919	79,50%	60,19%	332	58,87%	166	29,43%
Kismácséd	284	48,63%	63,37%	81	25,31%	83	25,94%
Kosút	739	47,49%	55,68%	158	21,21%	212	28,46%
Nádszeg	3414	89,72%	62,23%	987	49,87%	803	40,58%
Nagyfödemes	2757	63,67%	60,64%	580	26,85%	587	27,18%
Nagymácséd	1982	76,14%	58,80%	585	45,85%	428	33,54%
Nemeskajal	891	59,44%	50,44%	159	25,40%	218	34,82%
Szered	305	1,88%	57,05%	11	0,14%	240	3,08%
Taksony	1178	58,00%	67,44%	388	31,60%	318	25,90%
Tallós	1351	84,38%	52,00%	279	41,21%	292	43,13%
Tósnýárasd	405	50,19%	60,51%	68	15,85%	119	27,74%
Vága	1344	64,52%	58,20%	308	30,26%	375	36,84%
Vezekény	894	76,80%	60,25%	357	61,98%	134	23,26%
Vízkelet	1286	80,78%	50,78%	240	35,09%	302	44,15%
Komáromi járás							
Bajcs	549	44,20%	45,49%	68	14,20%	213	44,47%
Bátorkeszi	2671	78,21%	43,69%	682	55,36%	289	23,46%
Bogya	327	87,90%	50,00%	92	58,97%	41	26,28%
Bogyarét	186	91,63%	55,68%	70	71,43%	20	20,41%
Búcs	1084	91,09%	59,32%	356	60,44%	129	21,90%
Csallókőzaranyos	2045	85,07%	40,07%	459	55,77%	231	28,07%
Csicsó	1118	86,53%	46,36%	337	67,94%	119	23,99%
Dunamocs	1057	91,83%	59,71%	441	77,10%	89	15,56%
Dunaradvány	653	90,07%	66,28%	238	59,95%	105	26,45%
Ekel	1247	81,99%	45,05%	322	58,44%	152	27,59%
Füss	570	81,66%	50,09%	88	29,93%	164	55,78%
Gellér	421	89,96%	45,74%	118	66,67%	42	23,73%
Gúta	8201	76,67%	42,17%	1930	52,19%	971	26,26%
Hetény	1157	83,66%	58,17%	364	53,53%	219	32,21%
Ifjúságfalva	296	63,25%	50,52%	52	26,80%	65	33,51%
Imely	878	42,75%	49,41%	134	16,05%	343	41,08%
Izsa	1066	64,88%	54,73%	370	50,00%	138	18,65%
Karva	554	74,06%	51,95%	182	57,05%	82	25,71%
Keszegfalva	1334	69,16%	41,30%	289	44,60%	206	31,79%
Kolozsnéma	482	92,69%	54,23%	177	76,62%	24	10,39%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Komárom	18506	53,88%	47,46%	4307	31,63%	3352	24,61%
Lakszakállas	1106	90,80%	45,44%	295	64,41%	117	25,55%
Madar	1205	82,42%	44,53%	311	63,08%	148	30,02%
Marcelháza	3228	86,06%	44,13%	700	50,58%	454	32,80%
Martos	610	87,90%	52,53%	208	66,67%	56	17,95%
Megyerics	743	62,07%	48,53%	151	32,75%	199	43,17%
Nagykeszi	770	77,78%	55,47%	116	25,72%	266	58,98%
Naszvad	2717	53,61%	44,69%	503	27,10%	637	34,32%
Nemesócsa	2014	81,80%	44,35%	419	46,45%	352	39,02%
Ógyalla	3196	41,23%	50,76%	740	23,29%	758	23,85%
Pat	432	84,87%	55,14%	161	63,89%	33	13,10%
Perbete	2192	73,71%	53,62%	511	39,22%	527	40,45%
Szentpéter	1870	68,40%	62,15%	433	30,77%	651	46,27%
Szilás	450	95,14%	58,96%	126	50,40%	100	40,00%
Tany	703	87,55%	49,77%	183	55,79%	85	25,91%
Vágfüzes	451	80,68%	46,05%	106	50,48%	83	39,52%
Virt	170	59,65%	57,14%	62	46,97%	30	22,73%
Zsemlékes	24	15,09%	67,94%	3	3,37%	11	12,36%
Lévai járás							
Alsószemeréd	212	39,11%	40,15%	80	48,48%	19	11,52%
Bajka	58	17,90%	32,39%	1	1,25%	10	12,50%
Barsvárad	142	42,39%	52,28%	16	10,74%	38	25,50%
Bese	252	38,77%	55,72%	79	26,16%	47	15,56%
Bori	99	31,63%	49,64%	34	24,82%	24	17,52%
Csata	666	62,01%	48,57%	256	55,90%	76	16,59%
Deménd	270	26,79%	52,02%	60	14,53%	41	9,93%
Egeg	220	41,20%	58,37%	50	19,38%	54	20,93%
Endréd	126	26,81%	55,16%	25	12,32%	37	18,23%
Farnad	940	71,92%	55,49%	325	52,25%	154	24,76%
Fegyvernek	148	29,37%	46,80%	22	10,73%	42	20,49%
Felsőpél	104	37,28%	62,72%	42	29,37%	26	18,18%
Felsőszecse	91	17,43%	74,39%	28	8,31%	50	14,84%
Felsőszemeréd	276	45,25%	50,50%	39	15,54%	87	34,66%
Felsőtúr	379	62,64%	53,80%	103	39,31%	82	31,30%
Garamlők	131	12,82%	43,80%	15	4,20%	45	12,61%
Garamsalló	237	62,20%	28,10%	34	44,16%	27	35,06%
Garamszentgyörgy	318	34,57%	59,85%	76	15,45%	105	21,34%
Gyerk	153	52,22%	47,04%	34	28,57%	21	17,65%
Hontfüzesgyarmat	177	31,16%	52,16%	46	19,09%	45	18,67%
Ipolybél	186	80,17%	54,69%	62	59,05%	12	11,43%
Ipolyfödemes	270	89,70%	65,60%	104	63,41%	21	12,80%
Ipolypásztó	359	67,99%	40,68%	99	55,31%	29	16,20%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Ipolyság	4410	57,84%	48,36%	1122	37,03%	666	21,98%
Ipolyszakállos	580	67,36%	51,56%	174	47,80%	119	32,69%
Ipolyvisk	445	66,82%	47,42%	105	39,47%	75	28,20%
Kálna	283	14,00%	57,13%	84	8,53%	135	13,71%
Kéty	580	87,61%	68,08%	262	74,01%	67	18,93%
Kisóvár	34	17,71%	48,99%	5	6,85%	11	15,07%
Kisölvéd	148	80,87%	58,00%	58	66,67%	15	17,24%
Lekér	619	41,32%	48,87%	113	19,32%	186	31,79%
Léva	3202	9,19%	57,99%	706	4,36%	1651	10,20%
Lontó	378	53,85%	32,04%	58	36,94%	41	26,11%
Málas	180	36,51%	52,14%	35	15,98%	91	41,55%
Nagyod	86	48,59%	66,67%	35	35,00%	16	16,00%
Nagyölvéd	1202	76,81%	53,94%	401	58,03%	177	25,62%
Nagysalló	841	28,93%	44,68%	210	20,02%	213	20,31%
Nagysáros	752	45,47%	36,53%	82	17,79%	111	24,08%
Nagytúr	435	57,85%	54,96%	104	29,80%	108	30,95%
Nemesoroszi	162	25,88%	41,32%	6	2,90%	31	14,98%
Nyírágó	351	62,34%	57,27%	59	22,69%	148	56,92%
Oroszka	720	55,99%	51,44%	207	38,55%	124	23,09%
Palást	1062	64,84%	53,50%	291	40,47%	208	28,93%
Peszektergenye	168	25,57%	36,26%	19	10,22%	52	27,96%
Szalatnya	159	45,04%	38,68%	40	42,55%	11	11,70%
Százd	238	49,17%	48,66%	70	38,67%	35	19,34%
Szete	205	69,49%	65,29%	84	53,16%	39	24,68%
Tompa	184	30,82%	57,75%	52	18,12%	48	16,72%
Tőhöl	92	17,52%	47,24%	15	7,61%	31	15,74%
Tőre	129	56,58%	52,08%	20	20,00%	25	25,00%
Újbars	92	11,14%	58,09%	11	2,66%	50	12,11%
Vámosladány	360	37,00%	45,13%	70	19,89%	82	23,30%
Zalaba	152	85,88%	66,41%	63	74,12%	3	3,53%
Zselíz	3501	48,72%	52,83%	755	24,25%	793	25,47%
Zsemlér	120	71,86%	65,96%	47	50,54%	18	19,35%
Nyitrai járás							
Alsóbodok	699	58,84%	59,91%	152	27,34%	155	27,88%
Babindal	147	22,04%	62,16%	35	10,29%	60	17,65%
Berencs	447	20,56%	62,33%	55	4,86%	287	25,35%
Csehi	475	45,24%	70,56%	194	29,75%	123	18,87%
Csiffár	173	28,64%	54,82%	24	8,79%	59	21,61%
Csitár	191	27,02%	67,64%	21	4,78%	88	20,05%
Gímes	542	26,66%	58,30%	106	10,71%	215	21,72%
Kalász	421	33,92%	64,45%	117	17,73%	104	15,76%
Kolon	780	49,68%	60,99%	155	19,95%	259	33,33%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- Híd	%
Nagycétény	1108	69,08%	65,75%	310	33,37%	329	35,41%
Nagyhind	53	17,43%	68,10%	0	0,00%	21	11,05%
Nyitra	1443	1,83%	62,51%	129	0,31%	1737	4,13%
Nyitragerencsér	414	21,55%	62,65%	66	6,19%	155	14,53%
Nyitrageszte	242	67,04%	71,47%	76	32,62%	58	24,89%
Pográny	504	46,93%	65,09%	148	24,96%	129	21,75%
Verebély	339	3,78%	59,59%	36	0,81%	230	5,16%
Zsére	636	46,94%	61,44%	114	16,26%	240	34,24%
<i>Aranyosmaróti járás</i>							
Lédec	236	31,85%	55,35%	36	9,94%	77	21,27%
<i>Érsekújvári járás</i>							
Andód	714	52,58%	65,08%	228	29,77%	231	30,16%
Bajta	336	83,37%	58,01%	89	49,17%	71	39,23%
Baracska	233	29,64%	54,55%	82	25,79%	38	11,95%
Bart	512	82,85%	55,16%	146	52,52%	98	35,25%
Béla	282	76,22%	60,70%	91	47,89%	40	21,05%
Bény	1211	82,72%	52,70%	242	38,72%	281	44,96%
Csúz	914	53,92%	42,36%	103	18,13%	182	32,04%
Ebed	931	79,30%	45,65%	194	45,65%	151	35,53%
Érsekújvár	8863	22,36%	55,75%	1687	9,21%	3683	20,10%
Für	707	72,74%	46,48%	177	48,76%	105	28,93%
Garamkövesd	877	64,25%	49,55%	125	25,15%	140	28,17%
Garampáld	227	90,80%	61,35%	86	67,72%	25	19,69%
Helemba	543	78,13%	46,79%	160	59,26%	68	25,19%
Kamocsa	689	75,05%	58,13%	244	52,47%	116	24,95%
Kéménd	1179	77,41%	41,07%	246	47,95%	196	38,21%
Kicsind	349	88,58%	56,31%	77	42,08%	96	52,46%
Kisgyarmat	398	88,25%	50,53%	130	68,78%	41	21,69%
Kiskeszi	357	92,49%	53,56%	95	60,13%	41	25,95%
Kisújfalu	645	87,52%	63,26%	297	77,34%	43	11,20%
Köbölkút	1513	68,21%	50,79%	428	46,07%	252	27,13%
Kőhídgyarmat	875	84,62%	52,46%	198	43,23%	198	43,23%
Kürt	1708	81,88%	48,48%	496	61,16%	183	22,56%
Leléd	307	81,87%	51,87%	78	56,12%	44	31,65%
Libád	335	72,51%	48,34%	66	37,71%	63	36,00%
Muzsla	1427	74,21%	53,61%	574	66,13%	156	17,97%
Nagykér	1634	54,32%	60,50%	331	21,55%	518	33,72%
Nána	831	70,42%	54,36%	197	36,75%	181	33,77%
Párkány	6624	60,66%	51,11%	1603	35,55%	1346	29,85%
Pozba	379	74,46%	73,12%	133	44,04%	104	34,44%
Sárkány	264	72,13%	37,97%	52	46,43%	33	29,46%
Szalka	960	91,25%	54,86%	289	65,68%	98	22,27%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Szimő	1605	70,36%	47,98%	466	54,44%	197	23,01%
Szőgyén	1808	70,24%	52,89%	578	53,57%	288	26,69%
Tardoskedd	3234	62,34%	52,29%	510	22,22%	1068	46,54%
Udvard	3208	62,12%	51,83%	593	27,38%	694	32,04%
Újlót	175	8,95%	56,13%	20	2,29%	42	4,80%
Zsitvabesenyő	1205	71,09%	58,66%	288	34,99%	342	41,56%
<i>Vágsellyei járás</i>							
Deáki	1447	65,65%	59,47%	413	36,74%	328	29,18%
Farkasd	2284	68,63%	46,69%	481	37,93%	367	28,94%
Felsőkirályi	242	12,87%	55,99%	9	1,04%	102	11,74%
Negyed	1820	55,13%	42,42%	453	39,49%	231	20,14%
Pered	2910	78,31%	56,49%	948	53,02%	474	26,51%
Sókszelőce	1416	49,53%	31,16%	108	15,23%	270	38,08%
Tornóc	469	17,68%	51,03%	35	3,13%	197	17,59%
Vághosszúfalu	513	59,31%	69,93%	145	27,10%	190	35,51%
Vágkirályfa	1149	67,95%	64,45%	240	25,50%	347	36,88%
Vágsellye	3333	14,15%	57,44%	480	4,49%	1616	15,10%
Zsigárd	1079	65,87%	58,73%	416	51,29%	211	26,02%
<i>Nagykürtösi járás</i>							
Apátújfalu	394	54,80%	52,75%	57	21,19%	61	22,68%
Bátorfalu	59	16,30%	51,32%	8	5,16%	24	15,48%
Bussa	429	29,57%	37,16%	36	8,82%	104	25,49%
Csáb	704	66,23%	54,98%	158	33,26%	89	18,74%
Csalár	149	31,11%	55,31%	6	3,49%	87	50,58%
Dacsókeszi	162	26,73%	44,61%	32	15,46%	47	22,71%
Felsőzellő	52	10,55%	45,79%	15	8,62%	10	5,75%
Galábocs	43	36,75%	62,37%	18	31,03%	9	15,52%
Gyürki	76	58,46%	47,54%	16	27,59%	15	25,86%
Haraszi	33	13,64%	42,56%	8	9,64%	12	14,46%
Inám	442	92,08%	61,80%	136	53,54%	81	31,89%
Ipolybalog	717	84,75%	67,65%	350	76,09%	64	13,91%
Ipolyhídvég	456	72,04%	56,65%	103	36,65%	129	45,91%
Ipolykér	176	57,14%	64,68%	15	9,20%	85	52,15%
Ipolykeszi	357	75,96%	54,38%	125	60,98%	26	12,68%
Ipolynagyfalu	292	69,69%	57,88%	104	51,49%	45	22,28%
Ipolynyék	1577	84,33%	59,30%	578	62,08%	166	17,83%
Ipolyszécsényke	287	74,55%	54,34%	112	66,27%	28	16,57%
Ipolyvarbó	304	83,75%	57,19%	103	57,54%	32	17,88%
Kelenye	270	90,91%	55,97%	95	69,85%	21	15,44%
Kiscsalomja	33	15,79%	61,14%	0	0,00%	12	11,21%
Kóvár	190	69,85%	65,00%	81	56,64%	23	16,08%
Kőkeszi	241	68,08%	68,95%	67	35,08%	41	21,47%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Leszenye	56	10,73%	55,94%	16	6,53%	48	19,59%
Lukanénye	1111	79,87%	60,69%	241	36,13%	123	18,44%
Nagycsalomja	373	61,86%	59,26%	155	50,99%	40	13,16%
Nagykürtös	645	4,96%	46,84%	88	1,95%	298	6,59%
Óvár	228	75,50%	58,33%	53	34,42%	55	35,71%
Rárósmúlyad	104	32,70%	29,46%	17	25,76%	19	28,79%
Sirak	141	65,28%	58,56%	35	33,02%	15	14,15%
Szécsénykovácsi	206	54,93%	48,81%	16	11,19%	50	34,97%
Szelény	92	45,10%	50,00%	15	18,29%	12	14,63%
Szlovákgyarmat	76	13,45%	41,40%	11	6,63%	24	14,46%
Terbegec	144	71,64%	65,06%	29	26,85%	43	39,81%
Zsély	175	13,15%	50,59%	42	8,14%	94	18,22%
<i>Losonci járás</i>							
Béna	497	77,41%	40,08%	143	72,22%	30	15,15%
Bolgárom	279	91,48%	46,96%	45	41,67%	39	36,11%
Bolyk	125	19,23%	56,29%	20	6,67%	46	15,33%
Csákányháza	871	78,40%	46,82%	112	29,79%	65	17,29%
Csoma	345	59,79%	60,52%	109	42,58%	49	19,14%
Fülek	5792	53,55%	39,40%	908	28,94%	865	27,57%
Fülekkovácsi	421	46,37%	43,65%	52	16,99%	88	28,76%
Fülekpüspöki	810	71,18%	46,97%	186	44,39%	114	27,21%
Galsa	317	46,01%	48,68%	59	24,69%	48	20,08%
Ipolynyitra	41	11,88%	59,54%	8	5,13%	10	6,41%
Jelsőc	31	10,00%	29,31%	3	4,41%	8	11,76%
Kalonda	116	53,70%	52,66%	35	39,33%	17	19,10%
Keresztúr	22	11,83%	47,02%	3	4,23%	10	14,08%
Losonc	2660	9,34%	49,82%	403	3,68%	1207	11,02%
Miksi	57	20,43%	57,85%	18	13,95%	16	12,40%
Mucsiny	130	17,33%	34,19%	8	4,00%	39	19,50%
Nagydaróc	371	53,92%	47,52%	79	30,50%	58	22,39%
Panyidaróc	263	35,40%	50,24%	28	9,09%	105	34,09%
Perse	140	71,07%	56,10%	52	56,52%	22	23,91%
Pilis	83	38,07%	53,53%	26	28,57%	10	10,99%
Pinc	85	34,69%	68,23%	30	22,90%	25	19,08%
Ragyolc	1059	67,28%	46,92%	274	44,41%	142	23,01%
Rapp	286	29,21%	38,36%	35	11,86%	67	22,71%
Sávoly	385	67,19%	51,70%	128	56,14%	45	19,74%
Sid	1025	83,54%	42,18%	142	37,08%	71	18,54%
Sőreg	390	81,08%	41,97%	86	49,14%	35	20,00%
Terbeléd	152	16,12%	56,19%	20	4,84%	46	11,14%
Tórincs	63	13,13%	28,66%	4	4,26%	21	22,34%
Vilke	330	34,85%	40,03%	67	22,71%	63	21,36%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Nagyőrőcei járás							
Alsófalu	83	65,87%	55,06%	15	30,61%	11	22,45%
Deresk	366	66,79%	41,73%	59	34,91%	78	46,15%
Felfalu	60	34,48%	47,65%	6	8,45%	15	21,13%
Felsőrás	115	93,50%	63,81%	52	77,61%	8	11,94%
Gice	167	19,04%	21,42%	52	37,41%	29	20,86%
Gömörfalva	543	57,04%	37,87%	77	29,73%	127	49,03%
Gömörliget	135	47,20%	57,89%	26	18,18%	35	24,48%
Lévárt	86	86,00%	72,62%	53	86,89%	3	4,92%
Lice	214	30,35%	24,65%	17	13,82%	39	31,71%
Lőkösháza	188	74,90%	56,90%	75	75,76%	10	10,10%
Nagyőrőce	189	1,47%	49,37%	7	0,14%	172	3,47%
Otrokocs	213	68,49%	52,70%	41	32,28%	45	35,43%
Sajógömör	666	76,73%	47,25%	97	29,75%	160	49,08%
Szkáros	87	35,37%	52,75%	31	32,29%	13	13,54%
Tornalja	4331	57,68%	44,48%	1018	38,56%	594	22,50%
Visnyó	30	50,00%	39,13%	5	27,78%	5	27,78%
Zsór	112	68,29%	53,70%	35	60,34%	5	8,62%
Rimaszombati járás							
Abafala	397	66,95%	64,01%	142	45,37%	77	24,60%
Ajnácskő	972	81,48%	60,00%	296	52,76%	197	35,12%
Almágy	536	77,34%	51,74%	173	58,05%	80	26,85%
Alsóvály	225	67,57%	51,64%	32	29,09%	41	37,27%
Balogfala	480	60,68%	42,01%	125	49,02%	73	28,63%
Balogtamási	137	71,35%	45,12%	34	45,95%	22	29,73%
Balogújfalú	149	90,85%	66,41%	64	73,56%	6	6,90%
Baraca	356	69,53%	38,89%	21	15,79%	99	74,44%
Bátka	700	72,31%	57,47%	185	45,79%	114	28,22%
Bellény	79	40,93%	47,89%	0	0,00%	5	7,35%
Cakó	181	61,15%	34,93%	25	31,25%	44	55,00%
Csíz	417	62,61%	47,87%	92	37,25%	52	21,05%
Darnya	153	75,00%	56,83%	21	26,58%	30	37,97%
Détér	386	85,59%	48,01%	134	79,29%	29	17,16%
Dobfenek	135	88,24%	46,38%	36	56,25%	8	12,50%
Dobóca	347	62,52%	51,46%	82	42,27%	84	43,30%
Dúlháza	61	29,76%	24,44%	11	33,33%	7	21,21%
Feled	1104	50,34%	40,64%	226	31,35%	150	20,80%
Felsővály	260	78,55%	53,92%	91	82,73%	7	6,36%
Füge	176	42,11%	35,87%	11	9,73%	42	37,17%
Gesztete	495	48,48%	35,27%	139	55,82%	33	13,25%
Gortvakisfalud	414	78,41%	31,54%	17	13,82%	67	54,47%
Gömörlipóc	26	26,80%	36,54%	0	0,00%	4	21,05%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Gömörmihályfalva	78	78,79%	63,16%	21	43,75%	14	29,17%
Guszona	379	70,45%	45,76%	85	47,75%	35	19,66%
Hanva	616	86,76%	57,01%	130	41,53%	153	48,88%
Harmac	241	57,66%	46,60%	80	58,39%	26	18,98%
Hubó	119	83,80%	47,41%	25	45,45%	18	32,73%
Iványi	138	61,61%	48,17%	65	70,65%	11	11,96%
Jánosi	391	29,64%	45,90%	72	15,13%	82	17,23%
Jéne	205	97,16%	45,81%	22	30,99%	31	43,66%
Jeszte	168	90,32%	46,92%	39	63,93%	16	26,23%
Kálosa	484	65,85%	38,89%	87	41,43%	77	36,67%
Kerekgede	89	44,72%	57,79%	31	34,83%	8	8,99%
Kisgömöri	86	84,31%	45,35%	7	17,95%	18	46,15%
Korlát	203	62,85%	29,79%	10	14,29%	33	47,14%
Kövecses	285	77,66%	59,72%	82	47,67%	60	34,88%
Lénártfala	507	93,37%	66,99%	100	36,50%	148	54,01%
Lenke	122	62,56%	72,78%	42	36,52%	27	23,48%
Magyarhegymeg	167	85,20%	80,52%	65	52,42%	27	21,77%
Martonfala	127	55,22%	42,33%	12	17,39%	45	65,22%
Medveshidegkút	227	80,78%	46,92%	57	57,58%	20	20,20%
Méhi	545	66,63%	48,04%	152	49,67%	86	28,10%
Nagybalog	676	55,87%	38,38%	100	32,89%	75	24,67%
Naprágy	201	72,56%	49,73%	51	55,43%	28	30,43%
Óbást	288	88,34%	54,77%	101	65,16%	36	23,23%
Oldalfala	133	38,66%	35,97%	16	16,00%	21	21,00%
Osgyán	328	20,14%	48,66%	50	8,12%	88	14,29%
Pádár	77	41,62%	55,00%	13	16,88%	24	31,17%
Pálfala	293	77,31%	29,83%	11	15,49%	9	12,68%
Perjése	127	47,74%	36,70%	27	39,13%	13	18,84%
Péterfala	215	86,00%	71,05%	107	79,26%	14	10,37%
Radnót	718	87,03%	48,23%	120	43,96%	120	43,96%
Rakottyás	182	57,41%	52,48%	24	22,64%	51	48,11%
Rimaszécs	1763	91,06%	57,36%	201	25,28%	500	62,89%
Rimaszombat	7298	29,62%	49,98%	1479	15,80%	1348	14,40%
Runya	239	62,57%	53,90%	62	37,35%	33	19,88%
Sajókeszi	27	11,59%	56,49%	11	12,64%	11	12,64%
Sajórecske	202	85,96%	37,31%	21	29,17%	38	52,78%
Sajószentkirály	532	54,90%	59,66%	103	24,18%	224	52,58%
Serke	495	52,88%	36,70%	146	58,17%	44	17,53%
Simonyi	319	55,87%	45,54%	73	38,62%	74	39,15%
Szútor	65	12,65%	57,39%	48	23,76%	6	2,97%
Tajti	494	94,27%	63,15%	107	39,78%	129	47,96%
Újbást	402	74,86%	45,76%	119	62,96%	46	24,34%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Uzapanyit	332	46,83%	30,22%	47	30,92%	41	26,97%
Várgede	530	33,61%	43,12%	78	16,60%	71	15,11%
Vecseklő	228	89,06%	65,05%	75	55,97%	33	24,63%
Velkenye	331	95,11%	50,20%	55	43,31%	43	33,86%
Zádorháza	124	87,32%	64,29%	43	68,25%	11	17,46%
Zeherje	133	31,67%	45,96%	5	3,38%	16	10,81%
Zsíp	185	82,22%	57,05%	50	58,82%	14	16,47%
Rozsnyói járás							
Barka	163	31,59%	34,92%	53	48,18%	16	14,55%
Beretke	265	70,67%	55,78%	112	68,29%	27	16,46%
Berzété	555	42,17%	36,28%	95	26,32%	82	22,71%
Borzova	128	74,85%	62,33%	43	47,25%	16	17,58%
Csoltó	417	85,98%	39,07%	46	32,17%	69	48,25%
Csucsom	271	41,56%	46,59%	34	13,44%	93	36,76%
Dernő	478	67,90%	50,00%	58	21,40%	90	33,21%
Gömörhorka	761	56,88%	40,31%	105	25,61%	190	46,34%
Gömörpanyit	269	40,76%	48,96%	57	21,92%	95	36,54%
Hárskút	381	74,56%	71,19%	68	22,37%	144	47,37%
Hosszúszó	465	79,35%	59,62%	116	41,13%	102	36,17%
Jablonca	194	95,57%	77,59%	78	57,78%	40	29,63%
Jólész	546	75,21%	46,37%	96	36,64%	64	24,43%
Kecső	331	88,27%	65,33%	114	58,16%	49	25,00%
Kiskovácsvágása	59	77,63%	68,25%	13	30,23%	9	20,93%
Körös	360	74,38%	62,53%	115	45,63%	76	30,16%
Körtvélyes	280	83,83%	60,36%	78	46,15%	43	25,44%
Krasznahorkaváralja	1013	39,34%	49,82%	139	14,65%	343	36,14%
Kuntapolca	199	30,38%	26,46%	39	26,90%	43	29,66%
Lekenye	246	83,11%	65,46%	107	65,64%	17	10,43%
Lucska	161	83,85%	56,89%	48	50,53%	13	13,68%
Melléte	147	68,37%	52,27%	32	34,78%	39	42,39%
Páskaháza	135	44,55%	46,96%	28	24,14%	65	56,03%
Pelsőc	1031	42,87%	45,16%	171	20,36%	213	25,36%
Pelsőcardó	94	59,12%	58,45%	23	27,71%	25	30,12%
Rozsnyó	3909	19,84%	50,10%	633	8,55%	1331	17,98%
Rudna	258	34,63%	55,19%	35	9,97%	119	33,90%
Szádalmás	650	80,45%	65,76%	183	41,97%	167	38,30%
Szalóc	235	51,31%	53,60%	88	43,78%	36	17,91%
Szilice	438	77,94%	52,46%	132	58,93%	57	25,45%
Tornagörgő	939	82,59%	52,95%	277	56,19%	122	24,75%
Várhosszúrét	557	76,09%	69,77%	244	58,10%	81	19,29%
Kassa városrészei							
Kassa - Észak	681	3,34%	59,35%	205	2,09%	812	8,29%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- Híd	%
Kassa - Óváros	891	4,33%	60,14%	240	2,34%	1090	10,61%
Kassa - Tihany-lakótelep	466	2,00%	55,86%	104	1,03%	601	5,94%
Kassa - KVP -lakótelep	652	2,57%	58,15%	113	0,97%	693	5,98%
Kassa - Nyugat	1135	2,80%	58,25%	230	1,19%	1298	6,74%
Kassa - Dargói Hősök lakótelep	642	2,34%	53,41%	122	1,03%	700	5,89%
Kassa - Dél	901	3,84%	58,40%	244	2,23%	939	8,60%
Kassa - Tóvárosi lakótelep	647	2,52%	54,72%	132	1,21%	698	6,41%
Kassa-vidék							
Abaújszina	252	12,05%	49,80%	49	5,70%	108	12,56%
Áj	242	83,45%	66,12%	65	40,12%	58	35,80%
Alsólánc	256	60,52%	44,98%	81	58,27%	34	24,46%
Bódvavendégi	154	77,78%	74,55%	74	60,16%	19	15,45%
Buzita	628	52,55%	47,78%	204	45,13%	82	18,14%
Csécs	507	24,76%	55,86%	111	12,01%	213	23,05%
Debrőd	201	53,60%	63,30%	108	52,17%	36	17,39%
Jánok	244	42,73%	53,80%	48	17,84%	73	27,14%
Jászó	237	7,07%	44,47%	74	7,67%	334	34,61%
Kenyhec	146	12,98%	57,60%	19	3,80%	50	10,00%
Komaróc	267	68,46%	66,25%	96	45,28%	58	27,36%
Makranc	375	27,45%	60,14%	96	14,01%	243	35,47%
Migléc	106	27,97%	41,98%	31	25,20%	23	18,70%
Nagyida	321	9,86%	34,02%	78	10,29%	143	18,87%
Péder	296	75,13%	56,03%	91	46,67%	52	26,67%
Perényhím	397	28,22%	59,64%	91	12,41%	147	20,05%
Reste	250	72,46%	62,19%	108	61,36%	26	14,77%
Somodi	617	29,02%	43,05%	166	24,81%	206	30,79%
Szádelő	133	79,17%	50,34%	37	49,33%	19	25,33%
Szádudvarnokméhész	276	63,59%	62,63%	91	38,24%	65	27,31%
Szepsi	3279	29,63%	50,73%	1031	26,06%	879	22,21%
Szeszta	312	37,86%	61,06%	125	29,21%	101	23,60%
Torna	1316	37,48%	45,35%	241	19,51%	392	31,74%
Tornahorváti	76	74,51%	64,52%	25	41,67%	21	35,00%
Tornaújfalu	297	91,67%	70,18%	110	56,99%	53	27,46%
Zsarnó	282	69,63%	55,33%	89	47,59%	44	23,53%
Nagymihályi járás							
Abara	413	57,44%	54,80%	59	18,79%	182	57,96%
Bés	298	82,09%	69,41%	132	62,56%	64	30,33%
Budaháza	162	70,43%	62,35%	45	44,55%	40	39,60%
Csicser	827	92,82%	58,97%	284	68,60%	85	20,53%
Deregnyő	299	22,12%	33,44%	30	9,93%	69	22,85%
Dobóruszka	477	78,20%	54,74%	99	38,08%	78	30,00%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most- -Híd	%
Hegy	85	22,43%	46,00%	5	4,35%	79	68,70%
Iske	88	83,81%	65,17%	5	8,62%	44	75,86%
Kaposkelecsény	507	57,61%	56,51%	161	43,63%	144	39,02%
Kisráska	98	39,84%	63,11%	25	19,23%	56	43,08%
Mátyócvajkóc	522	83,39%	48,04%	130	55,79%	60	25,75%
Mokcsamogyorós	733	81,17%	49,55%	100	30,21%	118	35,65%
Nagykapos	5604	59,58%	37,13%	788	28,61%	712	25,85%
Nagymihályi	104	0,26%	50,19%	8	0,05%	275	1,76%
Nagyráska	244	73,05%	65,28%	33	19,08%	121	69,94%
Nagyszelmenc	529	85,88%	59,06%	226	81,59%	28	10,11%
Szirénfalva	441	86,13%	65,09%	83	31,80%	162	62,07%
Vaján	524	60,72%	49,92%	49	15,31%	187	58,44%
<i>Tőketerebesi járás</i>							
Ágcsernyő	443	91,15%	61,71%	82	33,47%	34	13,88%
Bacska	546	83,61%	53,92%	159	59,33%	34	12,69%
Bári	216	67,08%	58,16%	71	51,08%	13	9,35%
Battyán	824	65,61%	42,34%	186	46,73%	90	22,61%
Bély	1036	70,28%	40,46%	116	25,33%	162	35,37%
Bodrogszerdahely	1216	54,31%	40,75%	223	27,60%	189	23,39%
Bodrogszög	102	47,89%	37,71%	8	12,12%	12	18,18%
Boly	607	83,72%	42,36%	103	42,74%	67	27,80%
Borsi	545	44,89%	56,95%	157	27,99%	102	18,18%
Csarnahó	135	64,90%	52,85%	30	29,41%	34	33,33%
Dobra	336	77,78%	48,56%	65	34,95%	21	11,29%
Imreg	210	33,71%	36,56%	27	15,88%	42	24,71%
Királyhelmece	5670	73,66%	40,10%	724	28,87%	1075	42,86%
Kisgéres	1039	93,44%	55,77%	384	75,00%	64	12,50%
Kiskövesd	421	91,52%	49,62%	109	55,05%	31	15,66%
Kistárcány	998	86,33%	39,85%	190	51,77%	72	19,62%
Ladmóc	297	88,13%	47,83%	59	48,76%	35	28,93%
Lelesz	1340	75,20%	47,58%	209	29,99%	360	51,65%
Nagygéres	789	75,29%	41,53%	112	31,73%	111	31,44%
Nagykövesd	692	85,86%	52,83%	224	66,67%	60	17,86%
Nagytaárcány	1115	78,25%	45,49%	281	52,13%	108	20,04%
Örös	596	91,27%	46,77%	127	53,14%	62	25,94%
Perbenyik	795	76,96%	47,10%	193	49,49%	82	21,03%
Pólyán	403	75,33%	46,49%	84	43,75%	49	25,52%
Rad	366	65,83%	51,49%	89	39,56%	66	29,33%
Szentes	780	92,64%	51,77%	149	42,45%	90	25,64%
Szentmária	495	86,09%	56,64%	104	38,10%	48	17,58%
Szinyér	208	88,89%	50,53%	58	60,42%	19	19,79%
Szolnocska	188	83,56%	42,35%	33	39,76%	19	22,89%

Település	Magyar	%	Választási részvétel	MKP	%	Most-Híd	%
Szomotor	1004	63,91%	43,52%	92	16,91%	153	28,13%
Szőlőske	277	53,68%	57,57%	37	15,95%	48	20,69%
Szürnyeg	145	22,98%	52,92%	5	1,97%	47	18,50%
Tiszacsernyő	2419	62,27%	34,00%	148	14,70%	286	28,40%
Tőketerebes	292	1,20%	47,29%	15	0,18%	211	2,54%
Véke	346	67,32%	52,30%	73	37,82%	51	26,42%
Zemplén	259	66,93%	41,10%	35	29,17%	37	30,83%
Zétény	670	81,41%	42,15%	118	44,87%	67	25,48%

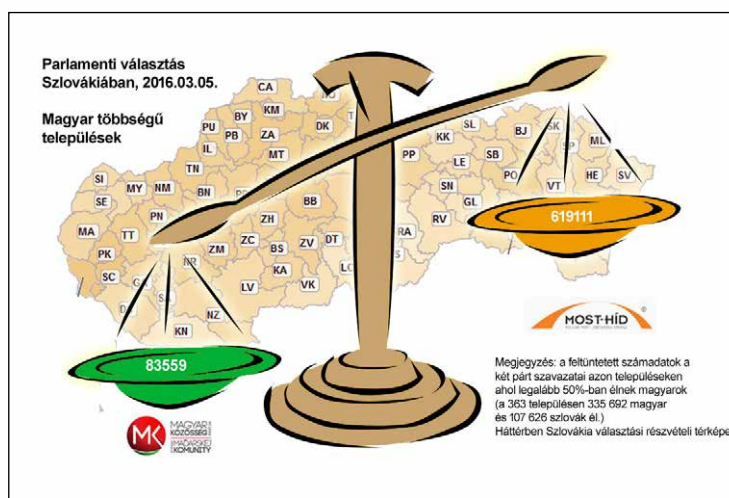
Mennyi magyar szavazata van a Most-Híd-nak?

A parlamenti választásokon a több mint 105 ezer szavazatot kapott MKP nem jutott be a parlamentbe. A Most-Híd ennél sokkal kevesebb magyar szavazatot kapott, de szlovák szavazói pótolta a hiányt. De mennyi is az annyi? Vajon hány magyar szavazatot kapott a Most-Híd? Ennek járunk utána...

A választási eredmények ismeretében rögtön megállapítható volt, hogy az MKP és a Most-Híd szavazatainak arányát tekintve a magyarok között már egyértelműen a Magyar Közösség Pártja dominál. Ennek ellenére minden elemzéskor hangsúlyozni kell, hogy a magyar szavazatok tükrében a választás nem siker még az MKP esetében sem, mivel a felvidéki magyarok messze az országos arány (59,82%) alatt vettek részt a választásokon. Ennek megállapításához elég rátekinteni Szlovákia választási részvételi térképére.

A 18, magyarok által is lakott járás közül 15-ben volt az országos átlag alatti a választási hajlandóság, ötben még az 50%-ot sem haladta meg (Komáromi járás – 49,02%, Losonci járás – 50%, Nagyrőcei járás – 46,93%, Tőketerebes – 48,81%, Nagymihályi járás – 43,55%).

A magyar szavazatok megoszlására következtethetünk a választási részvételből, az elsőbbségi szavazatokból (preferencia-szavazatok, „karikák”) és a pártokra leadott szavazatokból is. Vegyük őket sorjában!

I. Választási részvétel

Szlovákiában a regisztrált választópolgárok száma 4 426 760. A magyarok aránya (a 2011-es népszámlálás szerint) 8,5 százalék, melynek alapján – ha a választópolgárok arányának megoszlása hasonló – 376 274 lehet a magyar választópolgár. Ha közülük minden második szavazott, akkor a magyar szavazatok száma 188 137. Ebből az MKP elvitt 105 495 szavazatot, maradt tehát 82 642 szavazat, melyek nagyrészt a Most-Hídra mentek, de nem kizárólagosan. Ha csak a Magyar Kereszténydemokrata Szövetségre leadott 2 426 szavazatot számítjuk le belőle, rögtön 80 ezernél tartunk már a Most-Híd lehetséges magyar szavazói számánál, de természetesen más pártokra is szavaztak a felvidéki magyarok.

Megjegyzendő, hogy ez a számítás inkább egy gyors becslés, ugyanis legalább további két tényező is szerepet játszhatott a magyar választók számának alakulásában. Emelhetette a magyar választópolgárok számát az a tény, hogy a magyar lakosság a kor szerint megoszlást tekintve idősebb a szlováknál, csökkenthette viszont az a lehetőség, hogy lehet, hogy még a magyarok fele sem szavazott...

II. Preferencia-szavazatok

A Most-Híd esetében 142 613-an éltek a karikázás lehetőségével, közülük 59 145-en karikázták be a Most-Híd szlovák alelnökét, a kettes számmal induló Lucia Žitňanskát. Vagyis a karikázók 41,5 százaléka. Žitňanskát minden bizonnyal nem a magyarok karikázták, és ha ezt az arányt a Most-Híd összes szavazójára (169 593) alkalmazzuk, mint szlovák szavazókra, akkor legalább 70 381 a Most-Híd szlovák szavazóinak a száma. És itt a legalább kifejezésnek fontos szerepe van, mert az messze nem állítható, hogy minden szlovák bekarikázta Žitňanskát (sőt!), és a Most-Híd nem magyar szavazói között még ott vannak a más nemzetiségekhez tartozók is (romák, ruszinok...) is.

III. A pártok választási eredményei

Ezen a ponton már tisztább képet kaphatunk a vizsgált kérdést tekintve, mert tényekkel, nem pedig választási valószínűsítésekkel dolgozunk. Tény, hogy a Most-Híd a magyarok által egyáltalán nem lakott megyékben is sok szavazatot kapott. Konkrétan a trencsényi régióban 1,96%-ot (5 960 szavazat), a zsolnaiiban 1,77%-ot (6 367 szavazat), az eperjesiben pedig 2,58%-ot (6 367). És még ott vannak a magyarok által lakott kerületek magyarok által nem lakott járásai is, Garamszentkereszten (Žiar nad Hronom) 4,49%-ot kapott a Most-Híd, Bazinban (Pezinok) 3,93%-ot, Malackán (Malacky) 3,47%-ot, Breznóbányán (Brezno) 2,48%-ot, Zólyomban (Zvolen) 2,78%-ot, Iglóban (Spišská Nová Ves) 3,37%-ot, Pöstyénben 2,82%-ot, Nagyszombatban (Trnava) 2,23%-ot, Szenicén (Senica) 2,86%-ot – ezek mind járási adatok. Csak a Tapolcsányi (Topolčany) járásban volt 2% alatt (1,36%). Ezek a számok a szlovák szavazók olyan választási magatartására utalnak, hogy minél közelebb vannak a magyarok által lakott területekhez, annál inkább szavaznak a Most-Hídra.

És végül nézzük a magyarok által többségben lakott községek választási adatait, amelyeknél már csakis a valós számadatokra támaszkodunk. És ezek sokak számára megdöbbentő eredményt mutatnak.

Szlovákiában a 2011-es népszámlálás szerint 363 településen élnek abszolút többségben a magyarok (relatív többségben egyébként 386 helyen).

Tekintsük át a magyar többségű településeket lépcsőzetesen, a magyarság legalább 50%-os létszámától kezdve egészen a legalább 90 százalékos arányig.

A tények a következők:

– 50% feletti magyarság 363 településen, MKP: 83 599 szavazat, Most-Híd: 61 911, MKP/ Most-Híd arány 1,35

– 60% feletti magyarság 309 településen, MKP: 67 297 szavazat, Most-Híd: 47 112, MKP/ Most-Híd arány 1,43

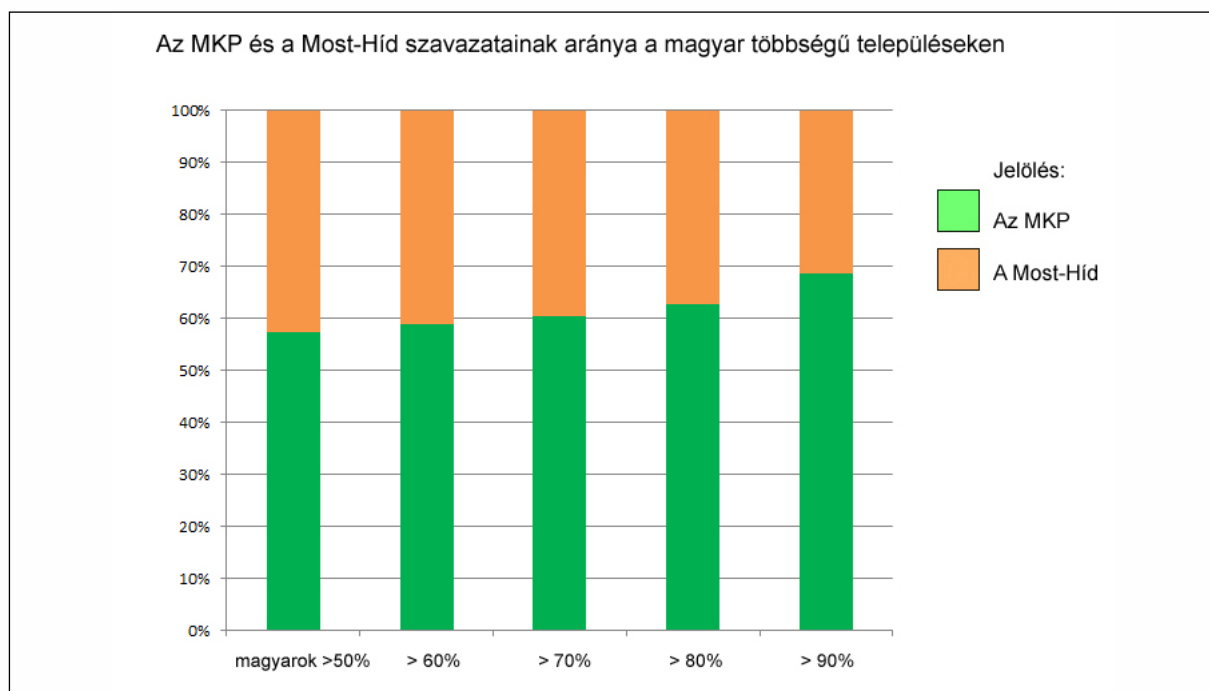
– 70% feletti magyarság 236 településen, MKP: 54 323 szavazat, Most-Híd: 35 434, MKP/ Most-Híd arány 1,53

– 80% feletti magyarság 136 településen, MKP: 28 425 szavazat, Most-Híd: 16 805, MKP/ Most-Híd arány 1,69

– 90% feletti magyarság 40 településen, MKP: 8 650 szavazat, Most-Híd: 3 933, MKP/ Most-Híd arány 2,2

Ezek a számok egyértelműek a két párt magyarok közötti támogatottságának arányát illetően, konkrét népszámlálási és választási adatok. Mindehhez még két adat: az MKP 129 magyarok által többségben lakott településen szerzett legalább kétszer annyi szavazatot, mint a Most-Híd. Fordítva ez csak 19 helyen volt.

*A választási adatokat összeállította és a grafikákat készítette: **Oriskó Norbert***

Az MKP jelöltjeinek preferencia-szavazatai

A listát a megszerzett preferenciaszavazatok alapján közöljük, zárójelben az eredeti pártlistán betöltött sorsszám.
A személynevek a hivatalos választási listán megjelent változatban vannak feltüntetve.

1. József Berényi	(1.)	50 789	52. Valéria Geri	(37.)	1 167	103. Lúdia Czapová	(82.)	514
2. Gyula Bárdos	(2.)	32 267	53. Zita Cseri	(77.)	1 161	104. Lajos Csonka	(91.)	511
3. József Menyhárt	(4.)	20 169	54. László Bacsó	(43.)	1 151	105. Eugen Wirth	(127.)	508
4. Iván Farkas	(3.)	13 721	55. Anikó Nagy	(68.)	1 095	106. Ottó Szabó	(60.)	502
5. Örs Orosz	(9.)	9 319	56. Gabriel Bárdos	(70.)	1 082	107. Ildikó Dúlová	(61.)	500
6. Zoltán Cziprusz	(10.)	7 252	57. Éva Bognár	(119.)	1 076	108. Štefan Pusztai	(52.)	498
7. László Koteles	(7.)	5 740	58. János Deák	(28.)	1 066	109. Zoltán Šonkoľ	(66.)	480
8. István Samu	(5.)	5 589	59. Adriana Žiačková	(55.)	1 055	110. Tamás Zupko	(134.)	473
9. Dávid Nagy	(20.)	5 542	60. Eva Balázsová	(26.)	1 040	111. Alica Kolívková	(80.)	450
10. Krisztián Forró	(6.)	5 416	61. Attila Barkó	(58.)	1 021	112. Lóránt Gómory	(83.)	426
11. Ferenc Auxt	(8.)	5 094	62. Tünde Neszméri	(63.)	1 012	113. Zuzana Szamosová	(95.)	420
12. Attila Karaffa	(16.)	5 027	63. László Miklós	(148.)	1 010	114. Ladislav Gujber	(86.)	417
13. Péter Öry	(17.)	4 093	64. József Pócsik	(50.)	1 005	115. László Farkas	(116.)	409
14. Imre Knirs	(14.)	3 649	65. Viktor Végső	(56.)	1 000	116. Michal Hangácsi	(105.)	379
15. Csaba Furik	(41.)	3 496	66. Lajos Ladányi	(33.)	953	117. Július Agócs	(137.)	375
16. Beáta Kiss	(11.)	3 341	67. Béla Hrubík	(147.)	937	118. Rozália Szalay	(92.)	373
17. Peter Juhász	(42.)	3 309	68. Tibor Farkas	(48.)	900	119. Zoltán Bán	(125.)	372
18. Pál Zachar	(19.)	3 236	69. István Zachariaš	(84.)	885	120. Magdaléna Hrbáčsek	(138.)	368
19. László Szabó	(15.)	3 181	70. Iván Fenes	(146.)	860	121. Ferenc Fekete	(110.)	363
20. Ildikó Bauer	(69.)	3 097	71. János Méry	(109.)	842	122. Viktória Leco Bajzák	(128.)	350
21. Zoltán Ilko	(12.)	3 060	72. Jozef Filipko	(31.)	839	123. Tibor Pogány	(130.)	345
22. Ildikó Kőrösióvá	(18.)	3 060	73. Marian Soóky	(89.)	830	124. Olivér Stercel	(67.)	329
23. Tihamér Gyarmati	(21.)	2 855	74. Livia Cseszkó	(62.)	815	125. Béla Halász	(150.)	314
24. Péter Csúsz	(24.)	2 648	75. Ákos Csonka	(115.)	804	126. Ernest Tóth	(90.)	299
25. Zoltán Bóna	(29.)	2 579	76. Attila Zsapka	(144.)	801	127. Tibor Beke	(32.)	294
26. Gergely Agócs	(38.)	2 518	77. Zoltán Marcinkó	(81.)	800	128. Enikő Mag Fodor	(133.)	288
27. Gabriella Németh	(13.)	2 460	78. Zoltán Hájos	(120.)	790	129. Peter Ertl	(122.)	284
28. Ildikó Basternáková	(22.)	2 172	79. Zoltán Novota	(121.)	768	130. Štefan Horváth	(117.)	269
29. Gábor Mihók	(27.)	2 076	80. Tibor Dolník	(47.)	756	131. Adrián Szaniszló	(99.)	265
30. Zsuzsanna Szvorák	(57.)	2 045	81. Gábor Veres	(108.)	715	132. Tibor Dobai	(124.)	264
31. József Kopasz	(78.)	2 027	82. Katalin Bózsing	(96.)	714	133. Michal Brogyányi	(65.)	261
32. Árpád Horváth	(71.)	1 960	83. Zsuzsanna Szarka	(97.)	698	134. Mária Czuczor	(132.)	259
33. Miklós Viola	(72.)	1 943	84. Norbert Becse	(46.)	676	135. Anikó Korčoková	(106.)	239
34. Edit Bauer	(149.)	1 919	85. Géza Szimkó	(142.)	675	136. Gergely Finta	(111.)	238
35. Tibor Varga	(30.)	1 849	86. Henrieta Vargová	(104.)	672	137. Michal Tóth	(136.)	208
36. Olga Szabó	(23.)	1 840	87. Zoltán Környi	(74.)	642	138. Mikuláš Csirmaz	(113.)	205
37. Juraj Nagy	(40.)	1 770	88. János Marsall	(76.)	638	139. Gabriel Tóth	(94.)	203
38. Csaba Orosz	(34.)	1 746	89. František Botka	(79.)	626	140. Zoltán Urbán	(141.)	199
39. László Fekete	(49.)	1 721	90. Pavel Élesztős	(129.)	619	141. Štefan Oravec	(85.)	194
40. Adrianna Gergely Papp	(54.)	1 656	91. János Bób	(93.)	618	142. Norbert Gábor	(101.)	170
41. Tamás Iván	(64.)	1 643	92. Dénes Pósa	(75.)	588	143. Attila Takács	(126.)	149
42. Tímea Bögi	(45.)	1 590	93. Ladislav Kocsis	(118.)	588	144. Tomáš Lakatoš	(131.)	142
43. Ladislav Polák	(35.)	1 530	94. Szilárd Somogyi	(100.)	586	145. Ferdinand Szalay	(143.)	132
44. Imre Vadkerti	(145.)	1 497	95. Tibor Csenger	(114.)	582	146. Ladislav Kormos	(103.)	129
45. Ladislav Rigó	(51.)	1 448	96. Béla Hajtman	(73.)	567	147. Kinga Faklenová	(102.)	100
46. Mária Szuperák	(98.)	1 395	97. Zoltán Oros	(135.)	551	148. Mikuláš Szalai	(123.)	99
47. Dezső Pálffy	(53.)	1 320	98. Márk Cibulya	(59.)	546	149. Ladislav Dudás	(87.)	81
48. Beáta Beke	(25.)	1 285	99. Attila Farkas	(139.)	532	150. Juraj Gulyás	(140.)	78
49. István Domin	(36.)	1 269	100. Péter Nagy	(112.)	528			
50. Ákos Horony	(44.)	1 256	101. Péter Óváry	(107.)	520			
51. Peter Köpöncei	(39.)	1 228	102. Alexander Néveri	(88.)	515			

Megj.: Halász Bélát (150.) és Faklen Kingát (100.) levették a listáról.

A Most-Híd jelöltjeinek preferencia-szavazatai

1.	Béla Bugár	(1.)	108 523	52.	Gustáv Magyarics	(48.)	980	104.	Daniela Baranová	(78.)	282
2.	Lucia Žitňanská	(2.)	59 145	53.	Zoltán Antal	(49.)	953	105.	František Mészáros	(87.)	273
3.	Zsolt Simon	(4.)	27 041	54.	Kristína Bugárová	(43.)	915	106.	Peter Mintál	(141.)	273
4.	László Solyomos	(3.)	18 464	55.	Ivana Festenburg	(77.)	899	107.	Peter Hencz	(125.)	262
5.	František Šebej	(10.)	17 403	56.	Eva Polerecká	(70.)	864	108.	Tibor Tóth	(142.)	262
6.	Ivan Švejna	(7.)	12 672	57.	Eva Čákvárová	(34.)	830	109.	Vojtech Ravasz	(88.)	259
7.	Gábor Gál	(5.)	12 505	58.	Róbert Tölgyesi	(32.)	829	110.	Milada Floriánová	(138.)	255
8.	Tibor Bastrnák	(6.)	10 825	59.	Ladislav Lang	(67.)	819	111.	Mária Zuberová	(120.)	253
9.	Peter Kresák	(20.)	9 028	60.	Štefan Szidor	(60.)	817	112.	Anikó Szkládányi		
10.	Árpád Érsek	(9.)	8 695	61.	Peter Bollo	(105.)	814		Helység	(121.)	249
11.	Elemér Jakab	(8.)	6 605	62.	Jakub Kuruc	(44.)	807	113.	Monika Khernová	(136.)	249
12.	Gabriel Csicsai	(12.)	6 313	63.	Peter Tatár	(109.)	795	114.	Gabriel Döme	(145.)	248
13.	Edita Pfundtner	(11.)	5 899	64.	Gabriel László	(84.)	776	115.	Erika Beňová	(102.)	243
14.	Martin Dubéci	(33.)	4 996	65.	Viktor Lestyánszky	(31.)	750	116.	Adrián Kubica	(112.)	239
15.	Peter Krajňák	(14.)	4 712	66.	Atila Oravec	(89.)	734	117.	František Miklós	(97.)	237
16.	Štefan Vavrek	(18.)	4 309	67.	Rastislav Žitný	(69.)	724	118.	Pavel Kropitz	(117.)	228
17.	Péter Vörös	(13.)	4 246	68.	Róbert Csudai	(45.)	721	119.	Jitka Semivanová	(133.)	227
18.	Rudolf Héger	(50.)	4 185	69.	Renáta Medgyesová	(53.)	701	120.	Magdaléna Tárnok	(143.)	227
19.	Karol Pataky	(21.)	3 973	70.	Rita Pásztorová	(58.)	652	121.	Gabriela Józán Horváth	(103.)	224
20.	Tomáš Galbavý	(23.)	3 770	71.	Dionýz Sipos	(148.)	648	122.	Marek Daňko	(114.)	219
21.	Zuzana Csadyová	(19.)	3 387	72.	Karol Farkas	(66.)	640	123.	Mária Vinczeová	(94.)	198
22.	Stanislav Vospálek	(30.)	3 134	73.	Štefan Kertész	(59.)	638	124.	Martin Jóna	(115.)	193
23.	Peter Antal	(16.)	2 825	74.	Tibor Balázs	(118.)	587	125.	Jaroslav Pástor	(137.)	193
24.	Pavol Burdiga	(24.)	2 219	75.	Pavol Krutý	(51.)	574	126.	Karol Streda	(93.)	188
25.	Andrea Vitkóová	(22.)	2 210	76.	Agneša Tóthová	(56.)	572	127.	Ladislav Rácz	(128.)	186
26.	Zoltán Forró	(40.)	2 172	77.	Peter Szabó	(91.)	567	128.	Uršula Ambrušová	(124.)	178
27.	Irén Sárközy	(15.)	2 116	78.	František Magyar	(57.)	560	129.	Ivan Vaňo	(101.)	174
28.	Jozef Jobbágy	(73.)	2 100	79.	Peter Kakuloš	(75.)	558	130.	Sylvia Beňová	(127.)	173
29.	Jozef Želinský	(126.)	2 077	80.	Silvester Galo	(61.)	557	131.	Kristián Kovács	(123.)	169
30.	Alexander Sľakovský	(41.)	1 887	81.	Jozef Maďar	(81.)	541	132.	Peter Fajta	(140.)	162
31.	Mária Vargová	(62.)	1 826	82.	Michal Goriščák	(68.)	536	133.	Gabriel Köböl	(129.)	158
32.	Marián Tóth	(27.)	1 770	83.	Ladislav Ágh	(149.)	531	134.	Igor Šagát	(147.)	157
33.	Bertalan Bóna	(25.)	1 751	84.	Ľubica Kováčová	(76.)	501	135.	Marek Korpa	(119.)	156
34.	Ladislav Balódi	(17.)	1 722	85.	Ján Buocik	(79.)	487	136.	Milan Hašan	(135.)	156
35.	Norbert Krušínský	(39.)	1 517	86.	Lajos Berner	(82.)	478	137.	Jozef Dúcz	(92.)	155
36.	Zoltán Fekete	(29.)	1 477	87.	Rudolf Gregorovič	(95.)	466	138.	Zoltán Szabó	(106.)	148
37.	Ervin Chomča	(55.)	1 428	88.	Zoltán Kovács	(54.)	445	139.	Livia Farkasová	(130.)	140
38.	Michal Zurbola	(80.)	1 327	89.	Jozef Bojčík	(65.)	440	140.	Norbert Czibula	(113.)	124
39.	Ľuba Kráľová	(28.)	1 309	90.	Štefan Tóth	(108.)	439	141.	Gabriel Szalay	(146.)	115
40.	Petra Nagyová			91.	Erzsébet Hamerlik	(86.)	429	142.	Erik Bojničan	(96.)	114
	Džerengová	(100.)	1 287	92.	Tomáš Meravý	(98.)	424	143.	Peter Štefaňák	(139.)	101
41.	Peter Morvay	(26.)	1 246	93.	Ondrej Hanzlík	(83.)	386	144.	Branislav Horník	(85.)	85
42.	Ladislav Kukolík	(72.)	1 243	94.	Viliam Rigo	(63.)	370	145.	Dalibor Ďuračka	(122.)	84
43.	Lajos Csóka	(42.)	1 238	95.	Boris Brunner	(74.)	368	146.	Dóra Horváthová	(131.)	84
44.	Iveta Plšeková	(37.)	1 223	96.	Vladimír Savčinský	(104.)	347	147.	Maroš Repík	(111.)	77
45.	Zoltán Marczell	(35.)	1 139	97.	Erika Kušická	(134.)	347	148.	Radoslav Kalný	(132.)	72
46.	Vladimír Vágási	(36.)	1 102	98.	Pavol Nagy	(99.)	337	149.	Ján Halaška	(116.)	66
47.	František Vangel	(64.)	1 072	99.	Csaba Csizi	(144.)	331				
48.	Tímea Feketeová	(47.)	1 055	100.	Jozef Koša	(52.)	309				
49.	Tomáš Agócs	(38.)	1 021	101.	František Bachorec	(107.)	302				
50.	Peter Jakab	(110.)	984	102.	Attila Tuloki	(90.)	296				
51.	Ágnes Héder	(46.)	980	103.	Zoltán Borsiczky	(71.)	290				

Megjegyzés: A 65. sorszámmal induló Jozef Bojčíkot levették a listáról.

Ki képviseli a felvidéki magyarokat – kilenc magyar nemzetiségű jelölt jutott a parlamentbe

A 6,5 százalékos eredményt elérő Most-Híd 11 képviselőt küldhet a parlamentbe, ebből azonban csak heten magyarok. Emellett a Siet' és a OLaNO-Nova listáján is bejutott egy-egy magyar képviselő.

A déli járásokban tapasztalható alacsony részvétel miatt az MKP és a Most-Híd is rosszul szerepelt a választásokon: előbbi csaknem egy százalékkal a parlamenti küszöb alatt maradt, Bugár Béla pártja pedig a négy évvel ezelőtti eredményéhez képest közel hétezer szavazatot veszített.

Ilyen gyenge parlamenti képviselete még nem volt a felvidéki magyarságnak, a Most-Híd listájáról csupán hét magyar nemzetiségű jelölt jutott mandátumhoz. Ők képviselik tehát az elkövetkezendő négy (?) évben a felvidéki magyarok érdekeit:

Bugár Béla (108 523 preferenciaszavazat), Simon Zsolt (27 041), Solymos László (18 464), Gál Gábor (12 505), Bastrnák Tibor (10 825), Érsek Árpád (8 695), Jakab Elemér (6 605)

Rajtuk kívül a Most-Híd színeiben mandátumot szerzett Lucia Žitňanská (59 145), František Šebej (17 403), Ivan Švejna (12 671) és Peter Kresák (9 028).

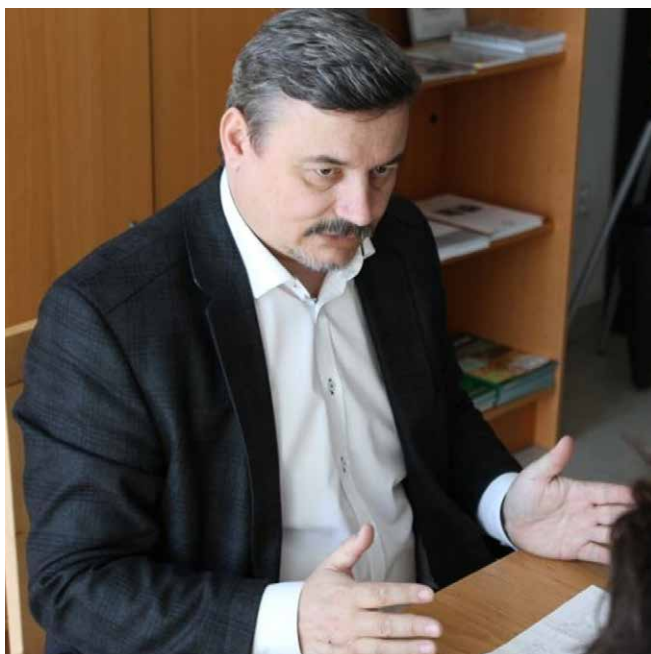
Szlovák pártok listáin is indultak magyar jelöltek, közülük ketten jutottak be a parlamentbe.

Procházka Siet' – Háló listáján Cséfalvay Katalin (6 650), az OLaNO-Nova listáján Grendel Gábor (14 479) szerzett képviselői mandátumot.

Berényi József: „A Most-Hídhoz való viszony folyamatosan feszíti ezt a pártot”

„A Smer, a Siet és a Most-Híd utoljára van kormányon. Éppen ezért ez a három párt görcsösen ragaszkodni fog a kormánytagsághoz” – véli Berényi József, aki a Felvidék.Mának adott interjúban beszél az MKP választási kudarcáról, Bugár Béla értékrendjének átalakulásáról, pártja egységének megőrzéséről, valamint arról is, miért nem lehet egy lapon említeni a megyei szinten kötött MKP-Smer szövetséget a Most-Híd Smerrel való kormányzásával. Nagyinterjúnk.

Előfordul még, hogy elnök úrnak nevezik? Én az imént majdnem így szólítottam.

– Igen, még mindig gyakran megtörténik. Úgy tűnik, hat év alatt sokan megszokták, ezért most folyamatosan javítanom kell: már csak egy exelnökkel állnak szembe.

Soha ennyi preferenciaszavazatot nem kapott, mint a mostani választáson. Mondhatni: népszerűsége csúcsán áll, a körülmények mégis azt diktálták, hogy lemondjon. Nem érzi igazságtalannak az életet?

– Hát igen, ez a sors fintora. Választásról-választásra nőtt a támogatottságom: 2010-ben húszezer, 2012-ben negyven-

ezer, most pedig több mint ötvenezer „karikát” kaptam. Sajnos azonban az i-re nem sikerült feltenni a pontot, a két választási sikertelenség után ezt a lépést tehát meg kellett tennem.

A rendszerváltozás óta, vagyis lassan három évtizede jelen van a politikában. Meg tud még valamin lepődni?

– Igen. Bár az elmúlt huszonöt évben volt egy olyan, 1992-től 2002-ig tartó időszak, amikor én a nagypolitikában igazán nem voltam benne. Sokat tartózkodtam külföldön: tanultam, alaptványoknál dolgoztam... De visszatérve a kérdésére: nyilván a 2016-os választások eredménye nagy meglepetés volt számomra. Nem gondoltam volna, hogy Boris Kollár és Marián Kotleba bejut a parlamentbe, de arra sem, hogy a Most-Híd képes lesz koalícióra lépni az SNS-szel.

Az, hogy a Smerrel igen, nem okozott meglepetést?

– Nagy meglepetést nem, hiszen ennek az együttműködésnek már voltak előjelei. Elég, ha csak arra gondolunk, amikor Most-Híd-as képviselők Robert Kaliňákkal adtak át tűzoltókocsikat Dél-Szlovákiában. A Smerrel való kormányzás egy jól látható folyamat betetőződése volt. Az viszont – ismétlem még egyszer –, hogy képesek lesznek kormányozni az SNS-szel is, nagy meglepetés volt. Azt is mondhatnám: egy zsákutcának a vége.

„AZ, HOGY IDE JUTOTT A MOST-HÍD ÉS ANNAK ELNÖKE,
EGY HOSSZÚ FOLYAMAT EREDMÉNYE”

Az, hogy az SNS vállalhatatlan – még ha azt is mondják sokan, hogy az utóbbi években konszolidálódott –, rendben van. De a Smerrel mi a baj? Önök is együttműködnek a smeres Mikuš-sal Nagyszombat megyében.

– Más a választási rendszer a megyékben, és más országos szinten. A megyékben az elnököket közvetlenül választják. Ő alakítja ki saját koalícióját, vagyis személye megkerülhetetlen. Országos szinten a helyzet egészen más: nem törvényszerű, hogy annak a pártnak a vezetője lesz a miniszterelnök, amely a választásokat megnyeri, hanem azé a párté, amely maga mellé tud állítani 76 képviselőt, vagyis amely többséget tud szerezni a törvényhozásban. A megyeelnök akkor is a helyén marad, ha nincs meg a többsége. Így lett elnök Kotleba is Besztercebánya megyében. Amikor Tibor Mikuš megyeelnökké választották, felkért minket az együttműködésre. Mi ezt akkor elfogadtuk, országos szinten azonban kijelentettük, hogy mi a Smerrel nem lépünk koalícióra, és ezt tartottuk is volna, ha bejutunk a parlamentbe.

Smeres, SNS-es kormány alakult a Most-Híddal. Miért ment bele ebbe Bugár Béla?

– Az, hogy ide jutott a Most-Híd és annak elnöke, egy hosszú folyamat eredménye. Ennek a folyamatnak sok-sok kisebb állomása volt. A legjelentősebb az MKP 2007-es közgyűlése volt, amikor Bugár Béla Csáky Pállal szemben elvesztette az elnökválasztást. Ez egy komoly törést okozott nála, és egy jelentős értékrendbeli változással járt együtt. Itt kezdődött az a zsákutca, amelyre az imént utaltam.

Egyetlenegy magyar távozóról tudunk, aki az SNS-szel és a Smerrel kötött kormánykoalíció miatt kilépett a Most-Hídból. Simon Zsoltról van szó. Gratulált már neki?

– Nem állunk személyes kapcsolatban. Lépését ugyanakkor logikusnak tartom. Nagy számú elégedetlenkedőre egyébként nem is nagyon lehetett számítani, a Most-Híd népszerűségét ugyanis Bugár Béla személye alapozza meg. Amit ő mond, az pártján belül kikezddhetetlen. Két politikus neve jöhetett volna szóba, az egyik Simon Zsolt, aki elég markánsan elmondta véleményét. A másik Lucia Žitňanská, akinek viszont – úgy tűnik – az igazságügyi tárca vezetése fontosabb volt saját, korábbi álláspontjánál. A többiek azonban vakon követik Bugár Bélát: ha tehát – tegyük fel – holnap a Most-Híd elnöke azt mondaná, hogy Kotlebával lehet megmenteni az országot, pártja nyilván ezt is megszavazná.

Mennyi esélyt ad a mostani kormánykoalíciónak?

– Úgy vélem, a Smer, a Siet és a Most-Híd utoljára van kormányon. Éppen ezért ez a három párt görcsösen ragaszkodni fog a kormánytagsághoz, még akkor is, ha a programprioritások némelyike nem teljesül. Bizonyára erre is meg fogják találni a magyarázatot... Egyedül az SNS-nél nem látom ezt a ragaszkodást. Amennyiben a párt népszerűsége a kormánytagság miatt csökkenne, Andrej Danko ki fog szállni a kormányból. Az SNS-en fog múlni, hogy ez a kormány kibírja-e négy évig.

„A MAGYAR MINISZTERELNÖKKEL A VÁLASZTÁSOK ÓTA NEM BESZÉLTEM”

A magyar kormány pénzt, paripát, fegyvert megadott az Önök sikeres szereplése érdekében. Kíváncsi vagyok, Orbán Viktor magyar miniszterelnök hogyan reagált az MKP választási kudarcára?

– Mindenekelőtt: sem a kampányunkra, sem a párt működésére nem kaptunk pénzt a magyar kormánytól. Politikai támogatást azt igen, de ezen nincs is mit csodálkozni, hiszen a Fidesz-KDNP a partnerünk. A miniszterelnök úrral a választások óta nem beszéltem, s azt hiszem, ez a találkozó már a következő elnökre hárul. A magyar kormány néhány tisztségviselőjével viszont konzultáltam. Úgy látták, hogy az MKP – lehetőségei szerint – megtett mindent, nagy hibát a kampányban nem vétett. A magyar kormány is látja, úgy hogy az MKP-nak 8,6 százalékból kell (2011-es adatok szerint ennyi a felvidéki magyarok aránya Szlovákiában – szerk. megjegyz.) 5 százalékot megszereznie (miközben két másik párt is erre hajt), a parlamenti küszöb átlépése 2016-ban szinte lehetetlen volt. Ez nem muszáj, hogy 2020-ban így legyen.

Az MKP újabb négy évet tölt majd el a parlamenten kívül. Változtathat-e ez valamit a magyar kormány nemzetpolitikai stratégiáján? Elképzelhető-e, hogy feladva a Most-Híddal szembeni hűvös, távolságtartó viszonyát, a jövőben közeledik majd a vegyes párt felé?

– Úgy vélem, hogy a választási eredmények nem írják át azt az alapelvet, amely szerint a Fidesz-KDNP kormány csak az etnikai pártokkal tartja a kapcsolatot a Kárpát-medencében. Most, hogy a Most-Híd tagja a szlovák kormánynak, Robert Fico és a V4-ek pedig az EU-n belül fontos szövetségesei Orbán Viktornak, biztosan lesznek olyan találkozók is a szlovák és a magyar kormány között, ahol Most-Híd-as kormánytag is megjelenik. Véleményem szerint azonban ez a pártközi kapcsolatokat nem változtatja meg, és továbbra is ki fognak tartani az etnikai elvű párttal kialakított stratégiai szövetség mellett.

„A MOSTANI EREDMÉNYÜNK BEÁRNYÉKOLJA AZ ELŐZŐ VÁLASZTÁSOKON ELÉRT SIKEREINKET”

Ahogy az imént említette, három párt szállt harcba a 8,6 százalékos magyarság szavazataiért. A választások másnapján mi jutott eszébe: az MKP eredménye kudarc, vagy ez a realitás?

– Egyértelmű, hogy kudarc, hiszen az volt a célunk, hogy visszakerüljünk a parlamentbe. Ez pedig nem sikerült, ezért is mondtam le. A mostani eredményünk beárnyékolja az előző választásokon: a megyein, az európai parlamentin és a két helyhatóságin elért sikereinket. Magasra tettük a lécet, és nem sikerült átugranunk. Viszont az a több mint 100 ezer szavazat, amit megszereztünk, esélyt ad a továbblépésre. A jövőre nézve ugyanis fontos tény, hogy ma már egyértelműen több magyar szavazónk van, mint a Most-Hídnak. A nyitás és fiatalítás, amit végrehajtottunk nem hozta meg a hozzá fűzött reményeket, ugyanakkor nem volt elhibázott lépés sem, hiszen szinten tartotta a pártot. Mintegy 125 ezer szavazattal lehetett volna bekerülni a parlamentbe, ehhez elég messze voltunk.

Mi volt ennek az oka? A Halász Béla-ügy? Vagy az sms-ek és az éjszakai telefonhívások?

– Amiket említ, azok kisebb jelentőségű dolgok. Sem a Halász Béla-ügy, sem az éjszakai telefonhívások nem segítettek minket, de akkora nagy károkat sem okoztak. Ami biztos, hogy a magyarok aránya Szlovákiában jelentősen csökken. Ami 2011-ben 8,6 százalék volt, az 2016-ban lehet, hogy már kevesebb. Fogynak a magyarság, s ezzel együtt fogynak az MKP szimpatizánsai is. Ráadásul kényszerből nagyon sokan dolgoznak külföldön – minél keletebbre megyünk, ez annál inkább igaz. Mindezek mellett azonban tapasztalható egyfajta kiábrándultság is a magyar szavazóknál. Sokan úgy gondolták, mivel a három magyarokat is megszólító párt nem tudott megegyezni, inkább otthon maradnak. Vagyis egy réteg a lábával szavazott. Ám a kudarcunk mellett nem lehet elmenni amellett sem, hogy az egyetlen magyar nyelvű szlovákiai napilap egyértelműen a Most-Hídat segítette. Én erre a kampány végén rámutattam, s ebből komoly konfliktus alakult ki köztem és az Új Szó között.

Így utólag sem bánta meg ezt csörtlét?

– Nem bántam meg. Úgy éreztem, világossá kell tennem, hogy az, amit rólunk az Új Szóban írnak, nem azért van, mert valóban ennyire felkészületlenek vagyunk, hanem azért, mert a lap elkötelezett a másik oldal irányában.

Nem lesz ez az elmérgesedett viszony a jövőben egy nagy teher az MKP számára?

– Sajnos, ez az „elmérgesedett viszony” a 2007-es elnökválasztás óta tart. A helyzet most annyiban más, hogy a 2016-os választások kampányában egyértelműen rámutattam az Új Szó elfogultságára. Utódom egyik nagy feladata lesz, hogy mediális helyzetünkön változtasson.

2010-ben az MKP egy meglehetősen elszigetelt párt benyomását keltette. Ebből a „politikai karanténból” azonban az Ön hatéves elnöksége alatt kétségkívül sikerült kijutnia. Ezt tartja legnagyobb eredményének?

– Valóban büszke vagyok arra, hogy ebből a karanténból sikerült kivezetni az MKP-t. Mert, amikor 2010-ben átvettem az MKP irányítását, valóban érzékelhető volt az elszigeteltségünk. Nyilván ebben megvolt a mi felelősségünk is, de azt se felejtjük el, hogy az akkor a Fico-Slota-Mečiar vezette kormányzat egy sor magyarelles intézkedést vezetett be, ráadásul az is tovább borzolta a kedélyeket, hogy Magyarországon két héttel a szlovákiai választások után fogadták el a kettős állampolgárságról szóló törvényt. Ezt mi határozott igennel fogadtuk, de ezzel akkor teljesen egyedül maradtunk Szlovákiában. Ez az elszigeteltség mára feloldódott, már tavaly nyáron megmutatkoztak ennek a jelei: szlovák ellenzéki pártok kerestek fel minket azzal, hogy a lehetséges együttműködésről tárgyaljunk. Ez a folyamat azután, hogy Bugár Bélának az SNS mellett döntöttek, még inkább felgyorsulhat. Ma az MKP megítélése egyértelműen kedvező képet mutat: az, hogy „partiképesek” vagyunk, a mi jövőbeli lehetőségeinket is alapvetően meghatározhatja.

„A LEGFONTOSABB, HOGY A KÖVETKEZŐ ELNÖK
MEG TUDJA MAJD ŐRIZNI AZ MKP EGYSÉGÉT”

Ön szerint mi a 2016-os parlamenti választások legfőbb tanulsága az MKP számára?

– Az egyik biztosan az, hogy a magyar szavazatokat nem szabad hagyni elaprózódni. A magyar szavazatok megosztottságával ugyanis az MKP bejutása szinte lehetetlen. A jövő nagy kérdése tehát az lesz, hogyan érhető el az ötszázalékos küszöb egy etnikai párt számára: önállóan vagy szövetségben, s ha szövetségben, akkor kikkel, és milyen módon.

Ön mit gondol, önállóan vagy szövetségben?

– Az irányvonalakat már az új elnöknek kell meghatároznia. Nekem erre megvolt hat éve alatt a lehetőségem, távol áll tehát tőlem, hogy az utódom számára valamiféle csapásirányokat szabjak meg. A legfontosabb az, hogy a tisztújítást sikerüljön úgy megoldanunk, hogy a párt egységes és ütőképes maradjon, hiszen bő másfél év múlva újabb megmérettetés, a megyei vá-

lasztások várnak ránk.

Ha már tisztújítás: lát megfelelő elnökjelöltet a pártban?

– Látok. Többet is. De erről nyilván először a párton belül szeretnék beszélni. A legfontosabb az, hogy a következő elnök meg tudja majd őrizni az MKP egységét. Én egy ilyen integráló személyiséget fogok támogatni.

Ezek szerint elképzelhető, hogy egy jelölt mellé Berényi József nyíltan odaáll majd?

– Azt hiszem, hogy ezt el is várnák tőlem.

Az egység megbomlása mennyire fenyegető veszély a párt számára?

– Az elmúlt hat évben az volt a legnagyobb kihívás számomra, hogy az egységet megőrizzem. Minden egyes megmérettetés és jelöltállítás feszültségekkel jár. Nagyok az ambíciók, ez ilyenkor természetes. De ezeket mindig sikerült úgy kezelni, hogy egységesek maradtunk. Azt is el kell ismernem, hogy a Most-Hídhoz való viszony folyamatosan feszíti ezt a pártot.

Vannak, akik nagyon elutasítóak, és vannak, akik szorosabbra fűznék a két párt kapcsolatát?

– Pontosan.

Ön melyik oldalon áll?

– Jelen pillanatban azon az oldalon állok, hogy az SNS-szel kötött koalíció nagyon megnehezíti az együttműködést. Ez a körülmény csak úgy nem tehető félre.

Lemondott az elnöki tisztségről, ugyanakkor – mint azt korábban nyilatkozta – maradna a párt élvonalában. Ez pontosan mit jelent?

– Az elnökségi tagságot mindenképpen megpályázom a kongresszuson. Természetesen tolnakodni nem fogok, a közgyűlésen múlik, hogy milyen szerepben látnak majd szívesen. Azt egyértelművé szeretném tenni, hogy bár több biztatást is kaptam, az elnöki székért nem fogok indulni. Ez számomra már egy lezárt fejezet.

Langschadl Mátyás , fotó: VKL

„Hát mi lesz ebből, tekintetes úr?”

Érdekes reggelre ébredtünk a választások másnapján. Nem csupán mi, felvidéki magyarok, hanem Szlovákia egésze. Amit a kondérba beleraktunk, megfőtt, elkészült, de az ízét, az emészthetőségét, főként meg a hatásait végképp nem ismerjük. Csak később fog kiderülni, mit is főztünk ki. Mindegy azonban, így döntött öfelsége a nép. S most már: eszi, nem eszi, ez van.

Kotleba a szalonban

Az eredményváró éjszaka szülte meg a szemlélő-jegyzetíróban a fenti közhelysört. A két-hetes közvélemény-kutatási csend utáni becsült eredmény sor megrengette az addig feltételezett társadalmi hangulatokat. Akik alaposan „elmérték” közvélemény-kutatásaikban a lehetséges eredményeket, utólag magyarázkodtak, bűnbakokat kerestek a politika és a média világában.

Mellébeszéltek. Marián Kotleba pártjának eredménye knock out-olt mindenkit. A szakértő szociológus azzal magyarázta jelentős támogatottságát (az 5. legerősebb a 8-párti parlamentben), hogy közel áll a való világhoz, a lakóköznyezetében élők problémáival foglalkozik, ezekre kínál megoldásokat, és mert országos szinten a megyeelnökké történt megválasztása után sem foglalkoztak igazán vele és eszméivel, a saját útján és kommunikációs csatornáin megszerezhetette, amire szüksége volt. A másik szociológus európai tendenciákkal példálózott, déli szomszédunkra és a Jobbikra meg a nyugati szélsőjobb erősödésére mutogatva próbálta mainstream-esíteni, hogy fasiszta párt is lesz ezután a szlovák parlamentben. Csak a politológus merte nevének nevezni, mit is jelent az országos politikában is arénába lépő Kotleba-párt. Az okokat azonban még ő is elkente.

Reggelre olyan benyomása lehetett a szemlélőnek: a Kotleba-párt (vagy inkább jelenség?) egyedüli oka a sok politikai dinoszaurusz. Öfelsége a nép mást akart, s leváltotta azokat, akik önmaguktól nem voltak hajlandók hátrább lépni, visszavonulni.

Elemzők, politikai szemleírók, politikusok és újságírók egyike sem merte még csak kimondani sem, hogy a 26 éves dinoszauruszok mellett 26 éven át folyt a Kotleba-támogatók kinevelése is, és ez meghozta a gyümölcsét. Marián Kotleba sem mai gyerek a politikában, tanárként kezdte eszméi terjesztését, szellemisége miatt kénytelen volt megválni a katedrától, volt idő, amikor betiltották a pártját az alapszabályzatában megfogalmazottak miatt, aztán mégis felmentették őt a bíróságok, így folytathatta a munkáját. Szlovákiában a hatalmi ágaknak mindig jobb volt sima kihágásnak, fenegyerekségnek elkönyvelni a rasszista, nemzetgyalázó, újnáci bűncselek-

ményeket is, elkenni, soha ki nem nyomozni, fel nem deríteni azokat, hogy mintagyereknek, szalonképessé tünhessen fel az ország. Ebben az oktatásnak, a tananyagok tartalmi elemeinek is vannak jócskán bűnei, a történelemszemlélet, az alkotmányban megfogalmazott kizárólagos szlovák (f)elsőbbrendűség is Kotleba-szavazókat nevelget. Erről azonban nem illik beszélni, ez a különbejáratú szlovák polkorrektség (PC). A választási eredményváró éjszakáján sem esett szó erről. És

kérdés: most, hogy beül az úri szalonba a barnaingesek gárdája is, elkezdődik-e egy másfajta kommunikáció, kielemezik-e a társadalom főfoglalkozású szakértői a „hidra” felnevelésének (Alojz Hlina szavai) igazi okait is, vagy újfent csak összekacsintanak azok, akik egy évtizede újra megerősítették a magyarok kollektív bűnösségét kimondó beneši dekrétumokat, állampolgárság-vesztéssel torolták meg a külföldön élő magyaroknak megadott magyarállampolgárságszerzési jogot, hihetetlenül irracionális megerendszert hoztak létre, hogy sehol ne lehessen magyar többségű nagyobb területi egység, ahol csak lehet, akadályozzák a számbeli kisebbségek anyanyelvhasználatát.

Protestpártok

Igen, arról is beszélni kellene és illene, hogy Kotleba személyes megjelenése a szlovák törvényhozásban csak a lappangóan eddig is jelenlévő kotlebizmust teszi nyíltan láthatóvá. Szlovákiának és a szlovákságnak meg kéne fogalmaznia, mit kezd azzal, hogy egy álarc már a múlté. Felettebb időszerű lenne többségi nemzetünk illetén önvizsgálata, hiszen a parlamentbe bejutott újkeletű pártok arculata is ismeretlen. Matovičtól tudjuk, hogy mit várhatunk; Boris Kollár pártja teljesen ismeretlen; a „megújult” nemzetiek is csak ezután mutatják meg, lehet-e kutyából szalonna. Radoslav Procházka és Bugár Béla pártja marginalizálódott, a mérleg nyelvét nem ők fogják eljátszani.

A nagy győztesek Richard Sulík liberálisai. Az eufóriás éjszakai megnyilvánulásai alapján az a kép alakult ki róluk: a győztes mindent visz. Egyértelmű, hogy Sulík kormányt akar alakítani, miniszterelnöki posztra tör. Fico és Kotleba nélküli csapatot tervez. Kérdés: tud-e majd mindenkinek annyit és olyat kínálni, hogy belemenjenek a játékba.

Kormányt kíván alakítani Robert Fico is. Ő nyerte meg a választásokat, s mint jelezte – végtelen higgadsággal – ez hosszabb időbe fog telni, s a Smeren kívüli hét parlamentbe jutott párt

közül ötben lát lehetséges koalíciós partnert. Számára a maraton a jövő héten kezdődik el.

A nagy vesztes a KDH. Nem jutott be a parlamentbe. Ez azért meglepetés, mert a közvélemény-kutatások sem jelezték, Fígéléket ennyire veszélyeztetni az átélt kétszeres pártszakadás, Procházka és Lipšic kiválása és pártalapítása. Az SDKÚ-DS-re, a nagy reformok megtestesítőjére – és összes önjelölt utóadalakulatára – már csak a halotti leplet húzta rá a szavazás.

Mi, magyarok

Nem sikerült a nagy visszatérés az MKP-nak. Mi, magyarok megint a lábunkkal (is) szavaztunk. Sokakat meglephetett, hogy a „mi” járásainkban az országosan hatvan százalékot nyalogató részvételi hajlandóság sok helyen jóval kisebb volt, így az eredmény is olyan, amilyen. Ettől függetlenül: az MKP továbbra is erős és szilárd regionális párt, stabil választói háttérrel. Míg létezik, van esélyünk arra, hogy a helyi és megyei politikában jelen legyünk, ne szoruljunk ki teljesen onnan is. Százezer ember most már harmadszor adott hangot ennek a véleményének.

Hogy a másik 100-150 ezernek milyen elképzelései vannak a saját jövőjét – és a felvidéki magyar kisebbséget – illetően az egy alapos szociológiai elemzés témáját képezhetné. Trianon 100. évfordulójára talán ez is elkészülhetne, mert szemben sokak más vélekedésével: a legveszendőbbek vagyunk itt a Kárpát-medencében, a magyarországi határvonal mentén.

(A cím Ady Enrdé: A ló kérdez c. verséből való)

N. Gyurkovits Róza

Hogyan tovább, MKP?

A történelem - sajnos - ismétli önmagát s ezzel együtt a történeteket rögzítő krónikás is. Négy esztendővel ezelőtt ugyan-ezek a hasábok pontosan ezzel a címmel jelent meg egy írásunk. Berényi József, a Magyar Közösség Pártjának elnöke értékelte a választási eredményeket, a magyar párt szereplését. Az akkor a pártra leadott 110 ezer szavazat éppúgy nem volt elegendő a bejutáshoz, mint a mostani 105 ezer. Az

eredményeket ismerjük, az országotól egészen a települési szintig áttekintettük a magyar vonatkozású tényadatokat. Már csak a következtetések és tanulságok levonása maradt hátra.

Politikai felelősség

A magyar párt esetében ez is megtörtént, hiszen a párt elnöksége azonnal kiértékelte a választási eredményeket és különösen a párt szereplését. Berényi József pártelnök a hivatalos vég-eredmények ismeretében bejelentette, hogy kész felelősséget vállalni pártja eredményeiért. A választások után két nappal tartott elnökségi ülésen benyújtotta lemondását, amelyet a testület elfogadott. A választásokat értékelve ekkor úgy fogalmazott: „a Felvidéken tapasztalható politikai megosztottság nem tette lehetővé, hogy elvigyék az urnákhoz a magyarokat, sokan maradtak passzívok, nem vettek részt a voksoláson. Mivel a parlament valószínűleg nem tudja ebben az összetételben kitölteni a négy éves mandátumot, az MKP-nak is előre hozott választásra kell készülnie”. Ugyanakkor azt is elismerte, hogy továbbra sem lesz egyszerű feladat kitalálni annak módját, hogyan kerüljön vissza a magyar párt a parlamentbe, „hiszen körülbelül kilenc százaléknyi magyar él Szlovákiában, ebből kell öt százalékot megszerezni úgy, hogy van egy vegyes párt is, amelyet a szlovákok bevisznek a parlamentbe”. Nyilván az lenne a legjobb, ha a felvidéki magyarság egy tömörülésre szavazhatna. „Ezt az állapotot egy vegyes párt megléte mellett nem tudom, hogyan lehet elérni, mindenesetre ezen kell dolgozni” – tette hozzá.

Berényi a párt éléről ugyan távozott, de a pártból és a felvidéki közéletből nem. A júniusra kitűzött tisztújító kongresszus előkészületeiben részt kíván venni, továbbá tapasztalataival, tudásával segíteni kívánja továbbra is a pártot. A pártelnöki tisztségért azonban már nem kíván

ismét indulni. E kongresszusra június 11-én kerül sor, addig az Országos Tanács elnöke - Szigeti László - képviseli a pártot.

Tárgyalások a Most-Híddal

A március 5-i parlamenti választások eredményei megmutatták, hogy nélkülözhetetlen a közös fellépés, aminek pedig alapfeltétele a két párt – az MKP és a Most-Híd közötti tárgyalások megkezdése. Erről Szigeti László, a magyar párt elnöki teendőit ideiglenesen ellátó OT-elnök beszélt a választásokkal kialakult helyzetet értékelve. A felvidéki magyar pártok rossz szereplésének okát abban látja, hogy a magyarok „unják már, hogy három választási listából kell kiválogatni azokat a képviselőket, akiket meg akarnak bízni parlamenti képviselettel”. A legfontosabb szerint tehát az, hogy „próbáljuk megtalálni az egymáshoz vezető utat”.

A Most-Híd ennek érdekében meg is tette a lépéseket. A választások előtt ugyan nem volt hajlandó leülni az MKP-val. El is küldték a meghívót az MKP számára a két párt közötti egyeztető tárgyalásokra. Bugár azt leszögezte, hogy a pártok egyesülésének lehetőségét kizárja, csakis az együttműködést tartja elképzelhetőnek.

Az egyeztetések időpontját március 14-re tűzték ki a Most-Híd pozsonyi székházában. Az MKP négytagú tárgyaló delegációval készült: Bárdos Gyula, Menyhárt József, Samu István és Szigeti László mentek volna a tárgyalásra. A politikai valóság azonban hamar felülírta a szándékot: miután kiderült, hogy a Most-Híd kormányalakítási tárgyalásokba kezd a kormányzó Smerrel és a parlamentbe ismét bekerült SNS-el, az MKP elállt a tárgyalásokon való részvételtől. A magyar párt ezt az együttműködést - amely új helyzetet teremtett - aggályosnak és az értékrendjével összeegyeztethetetlennek minősítette. Éppen ezért a két párt közötti egyeztetések elhalasztását javasolta a kormányalakítás utáni időkre. A párt a közleményben leszögezte: „Közösségünk összefogása érdekében pártunk továbbra is fontosnak és szükségesnek tartja az MKP és Híd közti tárgyalásokat a felvidéki magyar politizálás jövőjével kapcsolatban”.

A Most-Híd az MKP döntését csalódást keltőnek nevezte. Közleményükben úgy fogalmaztak: „Kifogásként a kormányalakítást hozzák fel; azonban a Híd – MKP találkozó tétje nem a kormány összetétele lett volna, hanem a szlovákiai magyar politikai képviselet jövőjének megvitatása. Amennyiben az MKP megtalálja magában az erőt, hogy a szavak után a tettek mezejére lépve is megpróbáljon együttműködni magyar-magyar téren, a Híd változatlanul készen áll a tárgyalásokra. Kérdéses, hogy a vezető nélkül maradt párt jelenleg képes-e a felelősségteljes döntéshozatalra. Reméljük, hogy az MKP hamarosan rendezni tudja sorait, és nem csak megint egy évvel a választások előtt kap észbe, amikor már túl késő lesz”

Miután a kormánykoalíció az SNS-el és a Smerrel megkötött, nehéz lesz elvi alapot találni a Most-Híddal való tárgyalásokra...

Menyhárt József: Nekünk most magunkat kell újra felépíteni

„Akit a Smer egyszer megfog, azt nem engedi el egykönnyen” – véli a Smer-SNS-Most-Híd-Sieť alkotta kormány „tartósságáról” Menyhárt József.

Az MKP Duna-szerdahelyi járási elnöke, akivel még a kormány megalakulása előtt beszélgettünk, azt mondja, az SNS nem alternatíva a felvidéki magyarság számára. Ugyanakkor

alapvető kisebbségi érdekek tarja, hogy a magyar érdekeket képviselő pártok között egy új alapokra helyezett párbeszéd induljon el. Az MKP politikusát arról is kérdeztük, vajon beszáll-e pártja elnökválasztási küzdelmeibe, és hogy otthagyná-e az egyetemi katedrát a politikai karrierért cserébe? Interjúnk.

Március 15-én beszélgettünk, nézzünk hát szembe a nagy magyar „sorskérdésekkel” is! Kossuth vagy Széchenyi?

– Kossuth. És Széchenyi. Kossuth lendülete, mozgósító ereje és Széchenyi megfontoltsága, tudatossága – mindez így együtt, közösen!

Amikor egyeztettük ezt az interjút, még semmi sem szólt az ellen, hogy ne az MKP választási kudarca adja majd a beszélgetés fő vonalát. Az elmúlt napok belpolitikai eseményei azonban részben átírták ezt a szándékot...

– Beszélhetünk bármiről... Eredményekről és kudarokról is...

Nem fogom kímélni! Kezdjük mégis inkább időrendben visszafelé haladva! Miért mondta le az MKP a Most-Híddal való találkozót?

– Már az MKP választások utáni első országos elnökségi ülésén felmerült az a kíváncsi, hogy

hogy a két magyar érdekeket képviselő párt próbáljon meg a jövőben közeledni egymáshoz. Az elmúlt évek választási eredményei megmutatták, hogy a Magyar Közösség Pártja stabilan hozni tudja a 105-110 ezer szavazatot... Csakhogy ez nem elég. Alapvető kisebbségi érdek tehát, hogy a magyar közösség erősebb képviselete érdekében szükséges a két párt között egy új alapokra helyezett párbeszéd. Hangsúlyozom, ez már akkor felmerült az MKP-ban, amikor még semmit nem tudtunk a másik oldal szándékáról. A Híd két nappal később keresett meg minket, s hívta meg az MKP delegációját. Megkeresésükre egy négy pontból álló válaszlevelet fogalmaztunk meg, amelynek – az elmaradt találkozó szempontjából – a harmadik pontja volt a lényeges: leszögeztük ugyanis, hogy az SNS-szel tervezett esetleges kormánykoalíciót a Magyar Közösség Pártja minden vonatkozásában elutasítja. Amikor tehát az MKP elnöksége úgy döntött, hogy a történetek miatt nem megy el a találkozóra, csak egy korábban lefektetett – és a Híd párt által is ismert – alapelvhez ragaszkodott.

Nem gondolja, hogy a Smer-SNS-Most-Híd koalíció csak kapóra jött az MKP-nak? Egy jó kifogás a találkozó elkerülésére.

– Miért keresnénk kifogásokat? Mi korábban is tisztán beszéltünk: az SNS nem alternatíva a felvidéki magyarság számára.

Mennyire látja életképesnek a Most-Híd Smerrel és SNS-szel való kormányzását?

– Véleményem szerint ez egy kemény koalíció lesz, hiszen akit a Smer egyszer megfog, azt nem engedi el egykönnyen. És akik képesek ilyen markáns arcvesztéssel járó kompromisszumok megkötésére, azok hosszú távra terveznek.

Nagyon úgy néz ki, hogy a Most-Híd saját sírját ássa, amikor az SNS-szel készül kormányozni. Ezt most már felmérések is igazolják. Ilyenkor dörzsöli csak igazán egy MKP-s politikus a tenyerét, nem igaz?

– Lehet, hogy sokan így gondolkodnak, én azonban nem vagyok kárörvendő típus. Közösségben gondolkodom. Erőinket egyesíteni a parlamenti választások óta szükségszerű tény. Ha azt akarjuk, hogy a magyar kisebbségnek hatékony képviselete legyen, akkor azokat a politikai erőket, melyek ezt a kisebbséget szolgálni akarják, félre téve a korábbi sértődéseket, tüskéket közelíteni kell egymáshoz. Egyébként pedig azok a választók, akik most csalódtak a Hídban, nem egyértelmű, hogy az MKP mögé sorakoznak be. Nekünk ebben a helyzetben nem más pártokkal kell foglalkoznunk. Nekünk most magunkat kell újra felépíteni, szóval ne a Hídra mutogassunk. Azt, hogy helyes volt-e a Smerrel vagy az SNS-szel tárgyalóasztalhoz ülnie, döntse el a választó. Nekünk az a dolgunk, hogy olyan programot kínáljunk, amellyel meg tudjuk szólítani az embereket. Mutogatni könnyebb. Meg kényelmesebb. De egyik sem az én stílusom.

Azt mondja, az alakuló kormány akár négy évet is kibírhat. Az MKP-ban most a négyéves vagy az ennél rövidebb távú terveket vették elő?

– Az első és legnagyobb feladat most az, hogy a júniusi elnökválasztásig a helyi és járási szinteken is megtörténjenek a tisztújítás. Ha pedig hosszabb tervekben gondolkodunk, akkor tudnunk kell, hogy jövőre megyei választások lesznek – tehát innentől az MKP-nak egyetlen dolga van: kitartó, folyamatos munkával előre lépni! Nem ölbe tett kézzel kell a csodát várni: hogy majd jön valaki, egy karizmatikus személy, aki megmenti a pártot...

Bízni egy karizmatikus vezetőben téves gondolat?

– Miután Bugár Béláék leültek a kormányalakításról tárgyalni a Smerrel és az SNS-szel, az emberek nem azt várják, hogy az MKP-nak legyen egy karizmatikus vezetője, hanem azt, hogy a szlovákiai magyarságnak újra legyen hiteles parlamenti képviselője... Az MKP tehát ne egy emberre építkezzen, hanem egy új csapatra: öt-tíz ember közös munkájára! Nekünk kell egy vezető ember Gömörbe, egy másik Kassán túlra... és kell egy vezető az Ipoly-vidékre, és ugyanúgy kell a Csallóközbe. Cserkész vagyok, abban nőttem fel, hogy a munkát nem egy ember, hanem emberek szervezett csoportja végzi el – közösen. Én ebben gondolkodom a Magyar Közösség Pártja esetében is. A 105 ezer szavazat nem ér parlamenti tagságot – effelől nézve az eredményünk csalódás. Mégis úgy érzem, hogy most megmozdult valami. Hiszem, hogy ha a megkezdett munkát rendszeressé tesszük, a jövőben előrébb léphetünk. Látjuk, hogy a parlamentbe jutás feltétele nagyjából 140-150 ezer szavazat: nekünk ezt a számot kell megcéloznunk! Ugyanakkor azt is gondolom, hogy az a 105 ezer szavazat, amit megszereztünk, egyáltalán nem kudarc! Ez a jövőben is csak úgy sikerülhet, ha fiatalokat tudunk bevonni a közös munkába, tehát: ha a programunkat a fiatal generáció számára is vonzóvá tudjuk tenni.

Már Berényi József is generációváltást hirdetett. Ezek szerint következik az újabb?

– Azt gondolom, hogy a felszínen már sikeresen lezajlott egy fiatalítás az MKP-ban. Van egy Nagy Dávidunk, aki a választásokon a huszadik helyről a tizedikre karikázta fel magát. Van egy Cziprusz Zoltánunk, aki több mint hétezer szavazatot szerzett Gömörben, és van egy Samu Istvánunk, aki a Komáromi járásban jeleskedett. Van továbbá egy Forró Krisztiánunk, aki következetesen végigvezetett egy parlamenti választási kampányt. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy a párt mélyszerkezeteiben is szükséges a generációváltás... Ügyelni kell viszont arra, nehogy a fürdővízzel kiöntsük a gyermeket is! Tehát a párt életében felhalmozott tapasztalatot igenis értékelni és megélni kell! Amikor a fiatalításról és generációváltásról beszélünk, az semmiképpen sem jelenthet esetlen takarítást: a huszonöt év alatt felhalmozott tudást és tapasztalatot használnunk kell!

Jól sejtem, Ön nem egy forradalmi alkat?

– Hm... Eddig annak tartottam magam...

Akkor viszont hol marad a felkiáltás: „akasszátok fel a királyokat”?

– Megtehetnénk, de nem lehet sikeres az a fiatalítási program, amely nem vesz tudomást

arról, amit az elődök letettek az asztalra! Mi az elmúlt huszonhat év vállán állunk – és ugyanakkor ugyanennyi esztendő súlya nyomja a vállunk is! Akik azt várják most tőlünk, hogy tisztítsuk meg a régiektől a pártot, azok egyfajta populista megoldást javasolnak... Kell a friss erő, de az előző generáció tapasztalataira, tanácsaira is szükségünk van. Hiszem azt, hogy az előttünk álló tisztújítás ennek jegyében fog lezajlani.

Hajlandó lenne otthagyni az egyetemi katedrát a politikai karrierért cserébe? Mondjuk, ha ezt azért tenné, mert megunta a nyelvészeti szemináriumokat, megértenénk...

– Nem untam meg. A nyelvészet és maga a tanítás egy olyan része az életemnek, amit nagyon szeretek. Nem is lenne könnyű elengedni. Ez viszont még korai kérdés. Hiszem azt, hogy a Jóisten egyenesen ír a görbe vonalakon is: így ha a Teremtő engem politikai pályára szán, ott is támaszom lesz. Kinek Isten havat küld, küld hozzá lapátot is!

A kampányban írt egy dalt Összefogás címmel, amely így kezdődik: „Mi mindig jobban didergünk, mint amennyire fázunk. Búvunk magunkba, mély a csigaházunk”. Mi, felvidéki magyarok, valóban ilyenek vagyunk?

– A dal első sorát egy kampányrendezvény utáni beszélgetésen mondta nekem egy szerdahelyi választópolgár...

Csallóközi népgyűjtés?

– Inkább egy eredeti vélemény! És igen: mi mindig jobban belelovaljuk magunkat a félelminkbe, mint a lehetőségeink továbbgondolásába. Jobban szeretünk elbújni, és bezárkózni, mert úgy gondoljuk, ha kizárjuk a körülöttünk lévő problémákat, akkor azok megszűnnek.

Ezek alapján nincs is miért csodálkoznunk, hogy a déli régiókban a választási részvétel jelentősen elmaradt az országos átlagtól. Nagyon csalódott volt az eredmények miatt?

– Már a választások délutánján lehetett látni, hogy a részvételi arány az északi régiókban magasabb lesz, mint délen. Ha ez így marad, hiába dolgoztunk annyit, a számok egyszerűen nem fognak kedvezni nekünk – vélekedtünk. Mégis bízunk, hogy még bármi megtörténhet... A csalódottságom abból adódott, hogy úgy éreztem: sokat dolgoztunk a sikerért, mégsem lett eredménye. De nem tartott sokáig, és már a választások másnapján megfogalmazódott bennem: nincs idő siránkozni, új lehetőségeket kell keresnünk. A feladat mostantól az, hogy megtaláljuk, mit csináljunk másként annak érdekében, hogy legközelebb eredményesebbek legyünk!

Annak a bizonyos húszezer preferenciaszavazatnak azért csak örül? Az MKP harmadik legnépszerűbb politikusaként lépett ezzel elő.

– Nagyon köszönöm a választóimnak a bizalmat: igyekszem megszolgálni...

Ha az MKP bejutott volna a parlamentbe, most aligha latolgatnák párton belül és kívül az Ön

pártelnöki esélyeit. Vannak ilyen irányú ambíciói?

– Korai kérdés ez is. Járasi elnökként most az a feladatom, hogy először a helyi szervezetek megújuljanak... A Magyar Közösség Pártja egy alulról építkező párt: a tagság fog dönteni arról, ki lesz az elnöke.

Már MKP-s politikustól is hallottam: Menyhárt József elnökként alkalmas lehet a bizonytalankodók megszólítására.

– Még egyszer mondom: nem Messiást kell várni, hanem a közös munkába kell minél több embert bevonni! Én nem egy egyszemélyes megoldásban hiszek, hanem abban, hogy lesz egy csapatunk, amely megmozdítja a közösségünket. Egy fecske nem csinál nyarat... ha azonban fecskerajban gondolkodunk, akkor sok mindent elérhetünk!

Azon kevés politikusok közé tartozik, akiktől a választási kudarc után önkritikus nyilatkozatot is hallhattunk. A Pátria rádióban például arról beszélt, hogy az MKP sms-kampánya finoman szólva sem volt szerencsés. Ezen múltott?

– Nem. Ez csak hiba volt. Az emberek apátiában vannak, mi pedig nem tudtuk kimozdítani őket ebből. Sokan úgy gondolták: „ebből most jobb kimaradni, ez nem a mi dolgunk.”

Ezt nem tarja könnyelműségnek?

– Valahol igen: hiszen akkor is van felelősségünk, ha nem megyünk el választani.

Az MKP jövőbeni parlamenti tagsága érdekében választási törvényt módosítana, vagy inkább azon fáradozna, hogy a párt 105-110 ezres bázisát 140-150 ezresre duzzassza?

– Kétségtelen, hogy Szlovákia választási törvénye eléggé elavult. Ha a magyarországihoz hasonlítanánk, akkor azokkal az eredményekkel, melyeket néhányan felmutattunk az MKP színeiben, most benn ülnénk a parlamentben. A törvény megváltoztatása azonban nem érdeke a többségi társadalomnak. Nem érdeke, hogy egy őshonos kisebbség beleszólhasson saját sorsa alakulásába. Mást tehát nem lehet mást tennünk, mint töretlenül tovább dolgozni a bejutásért! Bátyákat kell építenünk – Rejtővel Jenővel szólva: előretolt helyőrségeket! Nagyon fontos, hogy ne osszuk fel a felvidéki magyarokat jó és rossz magyarokra. Nem szabad különbségeket felállítani: valakiben nagy lánggal ég a magyarság, valakiben pedig csendesen, titokban parázslík: nekünk mindenkit össze kell gyűjtetünk, mindenkire szükségünk van, hogy a következő választásokra sokan legyünk és elegenden!

Bátyák és helyőrségek építését említette. Jó munkát!

– Erre cserkészként csak annyit válaszolhatok: légy résen!

Kinek lesz válasza a hat éve megválaszolatlan kérdésre?

4,04 százalék. Ne áltassuk magunkat, ez nem hajszás híja, hanem a szükséges szavazatok ötöde! Az MKP-nak egy kisvárosnyi ember hiányzik! A KDH 4,94 százaléka az hajszás híja, ez nem.

Az MKP eredménye nem örömteli, de teljesen egyértelmű, nem nagyon van ezen mit szépíteni. Az okok viszont fontosak, ám nem egyszerű most MKP-sként mérleget vonni, mert abban igaza van Berényi Józsefnek, hogy nem hibáztak a kampányban. Sőt, könnyen lehet, hogy minden idők legjobb és látványában legszebb MKP kampányát nézhettük végig az elmúlt két hónapban. Még azt se mondanám, hogy a párt nem dolgozott rendesen, és nem tett meg minden tőle telhetőt az elmúlt ciklusban azért, hogy visszakерүljön a parlamentbe. De itt van a kutya elásva, hogy az MKP önmagához képest csinálta meg az eddigi legjobb kampányát, és önmagához képest dolgozott jól az elmúlt négy évben.

A parlamenti részvételhez vezető magyar szavazatokat viszont nem önmagához képest kellett volna megszereznie, hanem leginkább a Most-Hídhoz képest.

Annak idején az egységes magyar párt politikusai, de dűnnyögve még a magyar a választók is megszokták, hogy az MKP-nak semmit sem kell tennie, és magától értetődően kapja a 10-11 százaléknyi szavazatot. Igazi kegyelmi állapot volt ez, amely a most búcsúzó KDH mellett a legstabilabb párttá tette az MKP-t, és amely ezzel a stabilitással jóval többet kellett volna elérjen annál, mint amit elért. De ez már lerágott csont. A jelenre nézve sokkal fontosabb, hogy a belviszályok elmérgesedését követően Bugár Béla és csapata új pártot gründolt, és ezzel megszűnt az „aki magyar, velünk tart” paradigma érvényessége.

A Most-Híd versenyhelyzetet teremtett, és ebben az új világban már az tart egyik vagy másik párttal, akinek az érzelmeire az tud hatni. Azt a közhelyet talán felesleges is ellőni, hogy az emberek alapvetően nem az eszükkel, hanem a szívükkel szavaznak, ezért igazán fontos a pártok számára, hogy be tudjanak hatolni a célcsoport lelki világába. Bugárék – marketinget alkalmazó, korszerű pártként – ezt nagyon ügyesen megoldották: pontosan felmérték a felvidéki magyarok mentalitását, lelki világát, igényeit, és alkalmazkodtak hozzá. Nem akarják megváltoztatni, nem akarják felívelő pályára állítani, csupán addig akarnak élni belőle, amíg lehet. Ezért olyan dolgokat mondanak és ígérnek, amiket a szellemi és gazdasági vezetőitől 70 éve megfosztott, elanyátlanodott felvidéki magyarság többsége megszokott, illetve szeret hallani.

Hogyan reagált az MKP a megváltozott helyzetre? Sehoggy. Nem a kampány és mégcsak nem is az elmúlt ciklus pártmunkája lett elrontva, hanem a párt küldetésének meghatározása és a 2010-es vagy legkésőbb 2012-es kudarc utáni célkitűzés. A Most-Híd által megteremtett új paradigmával szemben az MKP nem volt képes egy új sajátot felállítani, hanem unos-untalan ragozta a régi paradigma szólamait magyarságról, összetartozásról, közösségi érzésről. Nem vette észre, hogy ennek vége, mert ezek a dolgok csak az ellenfél nélküli világban működtek. Az MKP nemhogy nem tudott saját új mondanivalóval előállni az új helyzetben, hanem azt sem ismerte fel, hogy erre szükség lett volna. Ezzel pedig belesodorta magát a most előállt helyzetbe, amikor az időben felismerés helyett fájdalmas tapasztalatként kell szembesülnie azzal, hogy ami ő volt, az elmúlt.

A felvidéki magyarság elég kicsi piac, a feléből nem lehet megélni, amellet látható Béláék mostani eredményén, hogy az ő történetük is véges. Nekik megalakulásuk óta nem is lehetett más céljuk, mint a versenytárs teljes kiszorítása. Vagyis a Most-Híd egyetlen valós ellenségének mindvégig az MKP-t tekintette. Ezt persze nem mondhatta ki nyíltan, hiszen nem hallotta volna szívesen a szavazói célcsoport, de attól még nyugodtan cselekedhetett ennek szellemében hét éven át. Sokan ábrándoznak még most is – főleg csalódott MKP-hívek – az összefogásról, noha ennek akkora esélye van, mint egy Sztálin-Hitler összefogásnak 1944-ben. Ideje szembesülni vele, hogy a Most-Híd nem fogja felsegíteni az ezer sebből vérző, fekvő ellenségét.

A Most-Híd számára most megnyílhat az út az eddig nem felé húzó ingadozókhoz, de számára sokkal fontosabb, hogy végre elég rendesen eltakarította az útjából az MKP-t. Van ugyanakkor egy komoly választói tömeg, amely inkább letörné a kezét, mintsem rá szavazzon. Ez a tömeg most részben az MKP-ra szavazott, részben pedig nem ment el szavazni, mert az MKP-val sem volt elégedett. A jövő kérdése, hogy a bukás után ki és mit tud felkínálni az embereknek a Most-Híd mindenkinek megfelelni igyekvő, egyelőre sikeres langyos lábvíz víziójával szemben. És, hogy erről az új paradigmáról meg tudja-e győzni országszerte azokat a fiatalokat, akik megszűről elkerülik a politikát.

Vésey Kovács László

A kormányalakítás folyamata

Nehéz megtalálni a megfelelő jelzőket arra a jelenségre, amely a március ötödiki parlamenti választások után vette kezdetét a szlovák belpolitika színpadán. A kormányalakítási folyamat - nevezzük tényszerűen így - talán egy pót-pót farsangi bálhoz hasonlítható leginkább, melynek végére - megannyi váratlan tánc lépés után - végül előbújtak a valódi arcok is az álarcok mögül.

Az alábbiakban e kormányalakítási saszét tekintjük át kronológiai sorrendben.

március 5-6.

A parlamenti választásokat március 5-én tartották reggel 7 és este 10 óra között. A szavazatszámolás körül problémák adódtak, így az eredmények csak nagyon lassan csordogáltak. A választások másnapja a - még nem hivatalos - eredmények ismeretében a döbbenet volt. Ugyanakkor azonnal beindultak a találgatások, latolgatások a jövő kormány kialakítását illetően. E folyamat aztán számos meglepő fordulatot vett.

március 7.

Fogy a levegő Fico körül

A Most-Híd is bejelentette, hogy nem vesznek részt a kormányalakítási tárgyalásokon a Smerrel. Erről a vegyespárt elnöksége döntött március 7-i ülésén. (A SaS már korábban egyértelművé tette, hogy nem hajlandóak Ficóékkel koalícióra lépni, ahogy Igor Matovic (OLaNO) és Radoslav Procházka (#Siet) is bejelentette, hogy még a Smer által kezdeményezett tárgyalásokon sem vesznek részt)

Bugár Béla kijelentette: jobboldali koalíció létrehozása a prioritásuk, ezért nem mennek el a Smer által összehívott egyeztetésekre. Korábban Bugár a Smer-SNS-Most-Híd koalíció lehetőségét érintő felvetésekre úgy reagált, hogy ilyet nagyon nehéz lenne megmagyarázni a választóiknak, bár semmi sem megmagyarázhatatlan.

Duray Miklós a választások éjszakáján: "Az eddigi íratlan szabálynak megfelelően a legtöbb képviselői helyet szerzett párt elnöke kap kormányalakítási megbízatást az államfőtől. Előreláthatóan arra van esélye, hogy megszerezze 70 képviselő támogatását (SMER/49, MOST-HÍD/11, Siet/10,) a többi kétséges. Ha belépne ebbe a koalícióba a Szlovák Nemzeti Párt 15 képviselővel, akkor lehet, hogy a MOST-HÍD visszalép, ha nem, aláírta politikai halálos ítéletét."

Esélylatolgatás az államfőnél

Andrej Kiska köztársasági elnök találkozott a parlamentbe bejutott hat párt elnökével, hogy tájékozódjon a stabil többség felállításának lehetőségeiről.

Radoslav Procházka, a #Siet elnöke az államfővel való találkozója után úgy nyilatkozott, személy szerint elképzelhetőnek tartja a széles jobbközép kormányt az SNS részvételével is. Procházka szerint az, hogy sikerül-e ilyen kormányt felállítani, a mandátumot kapott pártok képviselőitől függ.

Procházka kijelentette, pártja nem ül le tárgyalni a Smer-SD-vel a kormányalakításról.

Boris Kollár, a Sme rodina elnöke sem ragaszkodik a kormánytagsághoz, egy jobboldali kormányt azonban támogatni tud azzal a feltétellel, ha az teljesíti pártja programjának prioritásait.

Andrej Danko szerint a vélemények az SNS-ben 50-50 százalékban megoszlanak azt illetően, hogy kormányra kellene-e lépni a Smerrel avagy sem. Egyúttal azt is elmondta, nem idegenkedik a Most-Hídtől sem.

Igor Matovič Az hogy az OĽaNO-NOVA része lesz-e az új kormánynak, Matovič szerint a Most-Híd elnökétől, Bugár Bélától függ. „Az ő hozzáállásuk a döntő, hogy Bugár úr a kisebb rosszat választja-e, azaz az SNS-t, amely négy évig karanténban volt, vagy a nagyobbik rosszat, azaz a Smer-SD-t.

Richard Sulík (SaS) úgy fogalmazott: „Azoknak a kérdéseknek a köre, amelyekre választ kell kapnunk, nagyon gyorsan szűkül. Kérdés, hogy áll majd a dologhoz Bugár Béla (Most-Híd), talán Andrej Danko (SNS), s aztán majd gyorsan mennek a dolgok.”

március 8.

Sulík egy széles jobboldali kormánykoalícióban bízik

A SaS vezetője egy széles jobboldali kormány érdekében nem hivatalos tárgyalásokat kezdeményez az OĽaNO-NOVA, az SNS, a Most-Híd és a #Siet elnökeivel. Sulík meggyőződése, hogy ebben az összetételben is van esély egy stabil kormány megalakítására. Mint mondta, bízik abban, hogy egy olyan kompromisszumokra nyitott koalíció jön létre, amely képes lesz kitölteni négyéves hivatali idejét. „Annak idején mi is meg tudtunk egyezni a KDH-val” – utalt a Most-Híd és az SNS között feszülő ellentétre. Azt is felajánlotta, hogy ha szükség lesz rá, kész közvetíteni a két pártelnök, Bugár és Danko között.

március 9.**Fico tíz napot kapott a kormányalakításra Kiskától**

Brüsszeli elfoglaltsága miatt a tervezettnél egy nappal később, március 9-én késő délelőtt vette át a köztársasági elnöktől a kormányalakítási megbízást Robert Fico, a Smer elnöke. Március 18-ig kapott időt az új kormány megalakítására, és egyúttal bejelentette, hogy azonnal megkezdje az első tárgyalásokat. Megszólítja azokat a pártokat, amelyeket szerinte érdemes, de elfogadja, ha valakik a találkozó iránt sem mutatnak érdeklődést. „Nincs sok választás” – állapította meg, és egyúttal közölte, hogy nem szeretné március 18. után is húzni-vonni a dolgot, mert Szlovákia számára az új kormány stabilitása a legfontosabb.

Kollár képviselővásárlásról beszél, az ár kétmillió euró

A Sme rodina mozgalom olyan értesülésekkel rendelkezik, hogy megpróbálják megvásárolni a képviselőket és így megakadályozni a jobboldali kormány létrejöttét. Az összeg állítólag kétmillió euró egy főre – jelentette be Boris Kollár március 9-ei sajtótájékoztatóján. A párt erre vonatkozó bizonyítékokat azonban nem tudott felmutatni.

március 10.**Egy újabb lépés a Sulík-kormány felé, na de milyen felé?**

Március 10-én, csütörtök délelőtt Richard Sulík Boris Kollárral, a Sme Rodina politikai mozgalom elnökével tárgyalt egy esetleges jobboldali kormány alakításáról. Sulík szerint a tárgyalás egy újabb lépés a jobboldali kormány irányába. A jelek szerint Kollár némileg változtatott korábbi álláspontján, s már nyitott lehetőségként tekint a kormányban való részvételre. Egyes információk szerint Sulík két minisztériumot is ajánlott számukra, ám azt továbbra sem akarja Kollár elfogadni, így a legvalószínűbb, hogy bizonyos alkuk ellenében csendes támogatásával segíti majd Sulíkot a kormányalakításban.

március 12.**SNS-kongresszus: elutasítják a jobboldali kormányt**

Tisztújító kongresszust tartott március 12-én a Szlovák Nemzeti Párt. Andrej Danko, az SNS elnöke ekkor kijelentette, hogy a „jobboldali hibrid” helyett inkább a hivatalnokkormány felállítását javasolja majd a köztársasági elnökek. A sajtótájékoztatóján közvetve azt mondta, hogy egy olyan koalícióval, amelynek Matovič és Kollár pártja is a része lenne, az anarchia veszélye fenyegetne. „Anarchiával és káosszal nem lehet az országot irányítani” – mondta. Ez volt az utolsó szög a Fico leváltására készülő erők koporsójában...

Bugar meggondolta magát: mégis leül tárgyalni Ficoval

A Most-Híd elnöksége a március 12-i ülésén megállapította, hogy az SNS bejelentése után lehetetlenné vált a széles jobboldali kormánykoalíció felállítása. A párt elnöksége egyúttal elutasította a szakértői kormány felállítását és az előrehozott választást is, ami véleményük szerint a szélsőségesek megerősödéséhez vezetne. A Most-Híd elnöksége mandátumot adott Bugár Béla pártelnöknek a „standard” pártokkal való tárgyalások lefolytatására. Az elnökség egyhangúlag szavazta meg e határozatot.

A Most-Híd lépése óriási felháborodást váltott ki nem csak a felvidéki magyarok, de a szlovákok körében is.

március 13.**A Smer-SD, a Most-Híd és a Siet' elkezdtek tárgyalni a kormányalakításról**

Robert Fico kormányfő március 13-án vasárnap több TV műsorban is szerepelt, melyekben elmondta: célja a bal-jobb koalíciót létrehozása. A kormányt a Smer-SD, az SNS, a Most-Híd és a Siet' pártokból alkotná meg. Fico úgy véli, hogy e négy párt egyezsége a stabilitás záloga. Ezt a Siet'-Háló részéről Andrej Hrnčiar alelnök erősítette meg, aki korábban, 2012-ben a Most-Híd párttól jutott mandátumhoz. Várják a Smer-SD felkérését, Fico előbb azonban Bugárral tárgyalt, majd őt követte Radoslav Procházka.

március 14.**Alakulófélben a Smer-Most-SNS-Siet'-kormány**

Közel nyolc órán keresztül tartottak március 14-én a kormányalakításra készülő négy párt, a Smer-SD, a SNS a Most-Híd és a Siet' közötti tárgyalások. Érdemi eredmény ekkor még nem született, de nem is ez volt a cél. Robert Fico miniszterelnök szerint ugyanis e tárgyalási forduló célja az eltérő elképzelésekkel, prioritásokkal bíró pártok programpontjainak egyeztetése volt a közös kormányprogram kialakítása céljából.

A Siet három képviselője szerint Procházka elveszítette hitelességét

A Smer-SNS-Most-Híd-Siet koalíció esetleges megalakítása megosztotta az egyes pártok tagjait. A Siet három kulcsembere, Miroslav Beblavý, Katarína Macháčková és Simona Petrík március 14-én közölte a választókkal, hogy ha a Siet koalíciós megállapodást ír alá a Smerrel, kilépnek a pártból. „A folyamatban lévő koalíciós tárgyalások egy Smer által vezetett kormány megalakításáról, úgy gondoljuk, nem csak a választások előtti egyértelmű kötelezettségek és ígéretek megsértése, amelyekre mindannyian ígéretet tettünk, hanem egyben nagyon rossz hír is Szlovákia számára” – jelentette ki Miroslav Beblavý, a Siet alelnöke. Katarína Macháčková elmondta: „Ebbe a pártba azzal az eszmével és elképzeléssel léptem be, hogy valamit meg fogunk változtatni, és hogy felváltjuk a Smert a kormányzásban. Álláspontom egyértelmű volt, és hittem abban, hogy a párt is így tesz majd. Ez okból érkezett meg ez az elhatározás éppen ma.”

Sulík: Kevés az esély egy tisztességes jobboldali kormány létrejöttére

Nagyon kevés az esély egy tisztességes jobboldali kormány felállításához – jelentette ki Richard Sulík, az SaS elnöke, aki megerősítette, hogy lemond a nemzeti parlamenti képviselőségéről, és európai parlamenti képviselő marad. Sulík nem kívánta értékelni a Most-Híd és a #Siet elnökeinek, Bugár Bélának és Radoslav Procházkanak a döntését. Jelezte azonban, hogy az egyezség a szóban forgó pártok közt már korábban megvolt, és csak az SNS tisztújító közgyűlésére vártak, amelyen a nemzetiek kijelentették, hogy csak a Smerrel lépnek kormányra, vagy a szakértői kormányt támogatják, amivel kizárták a jobboldali kormánykoalíció létrejöttét.

március 15.

Kész a közös kormányzás alapja

Végleges formába öntötte lehetséges közös kormányzásának alaptéziseit a Smer, az SNS, a Most-Híd és a Siet tárgyalóküldöttsége március 15-én. Ezeket az egyes pártok vezető testületei is jóváhagyták. Az új kormány továbbra is Európa-barát marad és kiáll a transz-atlanti együttműködés mellett. Korupcióellenes jogszabályokat ígér, alacsonyabb adókat a gazdasági társaságoknak, több pénzt az oktatásügynek, szigorúbb ellenőrzést az egészségügyben és megtartja az állam szociális elkötelezettségét. Megújul Szlovákia védelmi és biztonsági stratégiája, valamint a külföldi szlovákokkal való törődés.

niszteri székben. A Smer nevezheti ki a fejlesztési ügyekért felelős miniszterelnök-helyettest is. Elosztották a többi minisztériumot is. A Most-Hídé a környezetvédelem és az igazságügy. Utóbbi szinte biztos, hogy Lucia Žitňanská irányítja. Bugár Béla – Marek Maďarič-csal és Radoslav Procházkaival – a parlament alelnöke lesz (a negyedik alelnököt az ellenzék adja). A parlament elnöki tisztségét Andrej Danko, az SNS elnöke kapta. A Smer a belügyön kívül megkapta a külügyi, a pénzügyi, a gazdaságügyi, az egészségügyi, a munkaügyi és a kulturális tárcát. Nincsenek jó híreink: az SNS-szé az oktatásügy, valamint a mezőgazdasági és a védelmi minisztérium. A Sietfnek csupán a közlekedésügyi tárca jutott.

március 17.

Beblavý és társai távoznak a #Sietf-ből

mit március 14-én a formálódó Smer-SNS-Most-#Sietf koalíció miatt kilátásba helyeztek, az immáron biztossá vált: Miroslav Beblavý és három társa távoznak Radoslav Procházka pártjából. Mindezt a parlamentben tartott tegnapi sajtótájékoztatójukon jelentették be az érintettek. Miroslav Beblavý, Katarína Macháčková és Simona Petrík megválasztott képviselők, valamint Zuzana Zimenová azzal indokolták a döntést, hogy az új Fico-kormányt megalapozó megállapodások már megkötöttek, kész az új koalíció. Ebben azonban ők nem kívánnak részt venni, a továbbiakban független képviselőkként kívánnak tevékenykedni a parlamentben.

Európai szocialista bajtársai óva intették Ficót az SNS-től

Gianni Pitella, az Európai Parlament szocialista és demokrata pártokat tömörítő frakciójának elnöke március 17-én Brüsszelben tett nyilatkozatában óvta Robert Ficót attól, hogy együttműködjön az SNS-szel. „Robert Fico olyan koalíciós kormány megalakításával próbálkozik, amelynek egyebek között a nacionalista SNS is tagja, ami aggodalmakat kelt. Le kellene térnie erről a politikai útról, mert azt kockáztatja, hogy összeütközésbe kerül a haladó értékekkel és eszmékkel“. Az Európai Parlament második legerősebb frakciójának az elnöke leszögezte: a frakció fel kívánja szólítani az Európai Szocialisták Pártját (PES), hogy vizsgálja meg a Smer-SD pozícióját a tömörülésen belül.

Robert Fico Pitella bírálata azonnal visszautasította. Megjegyezte, hogy az olasz parlamenti képviselőnek semmiféle tapasztalata sincs a kormányalakítással, ezért teljesen komolytalan, ha olyan témában hallatja hangját, amelyhez nem ért. „Talán, ha az SNS a másik (politikai) oldalon volna, akkor talán rendben lenne a dolog” – vágott vissza Fico.

március 18.

Tiltakozás a formálódó koalíció ellen

Több mint ezer ember gyűlt össze március 18-án pénteken a Szlovák Nemzeti Felkelés téren, hogy tiltakozásukat fejezzék ki az új kormánykoalíció megalakulása ellen. A színpadon ellenzéki politikusok és neves szlovák művészek, közéleti szereplők mondtak beszédet. A legtöbb kritikus

megjegyzést leginkább a Most-Híd és a Siet' pártok ellen fogalmazták meg, de nem hagyták szó nélkül azt sem, hogy a szélsőséges Marian Kotleba vezette párt is bekerült a parlamentbe. „Mindannyian hatalmas csalódást élünk meg, egyedülálló lehetőségünk volt, hogy Robert Ficót félreállítsuk, de azok a pártok, amelyek ezt megtehették volna, elbuktak. Mindannyian kérdezzük, mi történt. A pártok, amelyek Szlovákiát jobbra tehették volna, hogy tudtak ilyen szégyenletesen megbukni. Ez egy hatalmas erkölcsi kudarc Bugár Béla (Most-Híd) és Radoslav Prochádzka számára (Siet')” – üzenté Richard Sulík, a SAS pártelnöke.

március 19.

Eldőlt: a Most-Híd része lesz a 3. Fico-kormány

A vegyespárt Országos Tanácsa március 19-én megszavazta, hogy a párt csatlakozzon a formálódó négypárti koalícióhoz. Az OT 50 tagja közül az ülésen 44-en vettek részt. Közülük a kormányba lépést 41-en szavazták meg, hárman ellene voksoltak. Bugár Béla és Lucia Žitňanská az OT döntését azzal magyarázta, hogy a koalíciós szerződésbe a Most-Hídnak programja prioritásainak 90 százalékát sikerült bevennie. Simon Zsolt, a párt alelnöke bejelentette, hogy a döntés miatt távozik a pártból és nem lesz tagja a parlamenti frakciónak sem.

március 20.

Száz nap nyugalmat kért az új kormány Fico

„Amikor 2012-ben a második kormányom megalakulásán dolgoztam, mindjárt az első nap vágtak, téptek, égettek. Ez egyszerűen lehetetlen. Nagyon helyes lenne, ha a kezdetben lenne három hónapunk a kormányprogram előkészítésére és az előkészületre” – jelentette ki egy televíziós vitaműsorban Fico. Egyben visszautasította az ellenzék és a sajtó nagy részének az alakuló kormánykoalíció elleni támadásait, bírálatait. Azt állította, hogy a bírálatokkal lényegében a „demokratikus kormányalakítás” van kitéve támadásoknak.

március 21

A Smer is véglegesítette miniszterjelöltjei névsorát

A március 5-i parlamenti választás eredménye alapján formálódó kormánykoalíció négy pártja közül utolsónak a Smer is hivatalosan igent mondott a bal-jobb koalícióra, és március

21-én véglegesítette miniszterjelöltjei névsorát: Robert Fico, miniszterelnök. Peter Pellegrini, a parlament eddigi elnöke, a beruházásokért felelős kormányfő-helyettes. Robert Kaliňák, belügy-miniszter. Peter Kažimír, pénzügyminiszter. Miroslav Lajčák, külügyminiszter. Marek Maďarič, kulturális miniszter. Ján Richter munkaügyi miniszter. Tomáš Drucker, a Szlovák Posta eddigi főnöke, egészségügyi miniszter. Peter Žiga, a környezetvédelmi tárca eddigi vezetője, pedig átkerül a gazdasági minisztérium élére.

március 22.

A koalíciós szerződés aláírása

A dokumentumot a négy párt elnöke: Robert Fico (Smer), Andrej Danko (SNS), Bugár Béla (Most-Híd) és Radoslav Procházka (Siet) látta el kézjeggyével. Az új kormánykoalíciónak a pillanatnyi helyzet szerint a 150 tagú parlamentben 81 képviselője lesz, ami csak minimális többségnek minősíthető.

Erős Smer-kontroll lesz a koalíciós partnerek tárcáinál is

Leosztotta az államtitkári pozíciókat is a kormánykoalíció, amelyből kiválóan befolyásos államtitkárokat helyez a Smer-SD azokba a minisztériumokba, amelyek minisztereit a Most-Híd és a Siet adják. A Most-Híd és Siet a háromnapos kormánykoalíciós tárgyalások során összesen három minisztériumot szerzett, s mindemellett azt is el kell tűnniük, hogy valamennyi általuk irányított tárcánál smeres államtitkár is lesz.

március 23.

Megalakult az új parlament

Március 23-án tette le esküjét a szlovák törvényhozás március 5-én megválasztott 150 képviselője. A Nemzeti Tanácsba bejutott nyolc párt közül hét létrehozta képviselői frakcióját is, amit a plénum tudomásul vett. A Smer parlamenti klubjának (frakcióvezető Martin Glváč) 49, az SaS-ének (Martin Poliačik) 21, az Oľano-NOVA-nak (Richard Vašečka) 19, az SNS-nek (Tibor Bernaták) 15, a Mi Szlovákiánk-Néppártnak (Marián Kotleba) 14, a Család vagyunk (Boris Kollár) 11, a Most-Hídnak (Gál Gábor) pedig 10 tagja van. A Siet' nem tudott parlamenti klubot alakítani, mert az eredetileg 10 képviselője 7-re fogyatkozott (a frakcióalakításhoz legalább 8 képviselő kell).

Megalakult Robert Fico 3. kormánya

Robert Fico szlovák kormányfő 2016. március 23-án, szerdán este Pozsonyban benyújtotta kormánya lemondást Andrej Kiska köztársasági elnöknek. Az államfő a kormány lemondását elfogadta és Robert Ficót újra kinevezte a Szlovák Köztársaság miniszterelnökévé. Röviddel ezután Andrej Kiska átadta az új kormány minisztereinek kinevezési dekrétumaikat, majd ünnepi vacsorát adott az új kormány tiszteletére.

Bugár Béláék és Procházkáék Ficóval való összeborulása a szlovákok körében is tömegfelháborodást okozott. A Plus 7 dní címlapján teszi fel a kérdést: Mennyiért vásárolták meg őket, hogy elárulták a választókat?

„S választottunk magunknak csillagot”

Március 5-e után egy héttel Petőfi Sándor kis életképe jutott eszembe: A négyökrös szekér. Mert-hogy mi, Szlovákia lakói is csillagot, új kormányt választottunk magunknak. S megdöbbenünk, istenem, mit tettünk? Sokan, nagyon sokan azt szerettük volna, hogy Robert Fico pártjának egyeduralma végre véget érjen. És teremődjenek konszolidált viszonyok, érjen véget az ország szétrablása.

Ezt tűzte zászlajára, kevés kivétellel, az összes parlamentbe kíváncszó párt. Az eredmény ismert. A következő négy évre újra Robert Fico pártja alakítja meg a kormányt. Azokkal, akik ellene, a leváltásának ígéretével hitegettek bennünket! A Smer nem tudott volna kormányt alakítani, ha az ellenfelei (Most-Híd, Szlovák Nemzeti Párt, Háló-Sieť) nem sietnek a segítségére. Az SNS-en nem csodálkozunk, de a másik kettőn annál inkább. Hátat fordítottak elveiknek, értékrendjüknek – már ha volt nekik ilyen –, választóiknak, és vígan, vagy fogcsikorgatva, de besorakoztak Fico mögé. S innentől kezdve bármi megtörténhet ebben az országban.

Szerettük volna azt írni, hogy végre kiszámítható lesz Szlovákia, s ezentúl nem az oligarchák akaratától függ a polgár jövője, mindennapjai. Sajnos, nem ez történt. Olyan négyesfogat alakít kormány, amilyenre rémálunkban sem gondoltunk volna. Amin maga Fico is nevetett volna, mondván: zlepenec. Jobboldal, baloldal, egyszemélyes gyűjtőpárt, szlovák-magyar vegyespárt. Ez ám a spolupráca!

A kérdés persze az, hogy kinek jó ez? Ne legyenek illúzióink, a választ hamar megkapjuk. Nem leszünk tőle elragadtatva. Elemzésre se hely, se kedv. Inkább rendezzük sorainkat, mert van mit rendezni nekünk is. És készüljünk a következő körre, mert lehet, hogy hamarosan sor kerül rá, előrehozott választások formájában. Bár ki tudja. Szlovákiában bármi lehetséges. Sajnos.

Petőfivel kezdtem, hadd zárjam Petőfivel, akinek költeményében minden versszak így végződik: „Az országúton végig a szekérrel / A négy ökör lassacskán ballagott.” Ez a kép több mint jellemző.

Kövesdi Károly

Szlovákia új kormányának összetétele és kormányzási alapelvei

2006 és 2012 után immáron harmadik alkalommal alakított kormányt Robert Fico, miután március 23-án Andrej Kiska köztársasági elnök ismét miniszterelnökké nevezet őt ki, valamint átnyújtotta az új kormány minisztereinek kinevezési okiratait.

Az új kormányban összesen 15 minisztérium működik. Többségüket a Smer miniszterei vezetik (9), három tárcát kapott a Szlovák Nemzeti Párt, kettőt a Most-Híd és egyet a Siet.

A 2016. március ötödiki választások után felálló új kormány összetétele a következő:

Miniszterelnök: Robert Fico (Smer-SD)

Beruházásokért felelős miniszterelnök-helyettes: Peter Pellegrini (Smer-SD)

Belügyminiszter: Robert Kaliňák (Smer-SD)

Külügyminiszter: Miroslav Lajčák (Smer-SD)

Pénzügyminiszter: Peter Kažimír (Smer-SD)

Kulturális miniszter: Marek Maďarič (Smer-SD)

Munka-, szociális- és családjogi miniszter: Ján Richter (Smer-SD)

Egészségügyi miniszter: Tomáš Drucker (Smer-SD)

Gazdasági miniszter: Peter Žiga (Smer-SD)

Védelmi miniszter: Peter Gajdoš (SNS)

Oktatásügyi miniszter: Peter Plavčan (SNS)

Fölművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter: Gabriela Matečná (SNS)

Igazságügyi miniszter: Lucia Žitňanská (Most-Híd)

Környezetvédelmi miniszter: Solymos László (Most-Híd)

Közlekedési miniszter: Roman Brecely (Siet)

A kormányra lépő négy párt az elkövetkező ciklus kormányzási alapelveit a koalíciós szerződésben rögzítette. A következőket ígéri a Smer-SNS-Most-Siet-kormány:

A **korruptióellenes program** alapja az offshore-cégek elleni törvény elfogadása, a törvényesség elvének és a nyílt kormányzásnak a következetes érvényesítése lesz. Alkotmánytörvényt hoznak meg a vagyon eredetének igazolásáról, hogy ezt ténylegesen végre lehessen hajtani. Bevezetik a közpénzeket kezelő személyek egyéni anyagi felelősségét, törvényben tiltják meg a jó erkölcsöket sértő előnyök nyújtását és elfogadását, bővítik a közsféra szerződéseinek kötelező közzétételét, minden törvényhez antikorrupciós záradékot csatolnak, erősíteni fogják a közérdek védelmét a szerződéses jogviszonyokban. Az államigazgatásban hivatásos állami alkalmazotti státusokat vezetnek be és korlátozzák a politikai alapon betöltött tisztségek körét.

Az **adózás** terén a jogi személyek jövedelemadóját 21 %-ra csökkentik, és évente megvizsgálják a további csökkentés lehetőségét. 2020-ra eléri hiánymentes költségvetést és szigorítják a költségvetési fegyelmet. 2018-tól megszüntetik a veszteséges vállalkozások kötelező minimális adóját, emelni fogják az iparosok leírható átalányköltségeinek mértékét, folytatni fogják a különadók és –járulékok alkalmazását a szabályozott ágazatokban, ezek kiterjesztése is várható. Az adó- és könyvviteli rendszer felülvizsgálatra kerül a befektetések elősegítése céljából.

A **regionális különbségek csökkentése** érdekében meghozott törvény hatályát további járásokra is kiterjesztik. A kis- és középvállalkozásoknak törvényi alapon igényelhető adókedvezményt biztosítanak a leszakadt régiók munkahelyteremtésének növelése érdekében. Külön ösztönzőket vezetnek be a fürdőturizmus fejlesztése érdekében. A közlekedési infrastruktúra terén külön figyelmet kap az R2, R3, R4 és R7 gyorsforgalmi út fejlesztése. Felülbírálják az IC-vonatok megszüntetését, előkészítik a nemzeti légi közlekedési és hajózási vállalat létrehozását.

Az **igazságszolgáltatás** területén megerősítik a fegyveres testületek független ellenőrzésének intézményrendszerét, az országos rendőr-főkapitány kinevezésének parlamenti ellenőrzését, leváltásának csak törvényben meghatározott okai lehetnek. Növelni fogják a bíróságok nyilvánosság általi ellenőrzésének lehetőségeit, erősítik a civil összetevőt az SZK Bírói Tanácsában, növelik a bírók felelősségét meghozott ítéleteikért; gyorsítják és hatékonyabbá teszik a peres eljárásokat. Alkotmánytörvényt dolgoznak ki az SZK Alkotmánybírósága kialakításáról, új törvényt hoznak meg a titkosszolgálatokról és azok ellenőrzéséről.

Az **oktatásügy** esetében bevonják a kormányprogram kialakításába a szakmai szervezeteket, jóváhagyják az oktatás-nevelés tartalmának hosszú távú koncepcióját, jelentősen növelik az oktatásügyi ráfordításokat, alapvető változásokat eszközölnek az iskolarendszerben, javítják a duális képzés minőségét, erősíteni fogják az állampolgári nevelést és az extrémizmus elleni

küzdelmet. Magán forrásokat vonnak be a sport és kultúra finanszírozásába, növelik a nemzeti kulturális örökség felújítási forrásait.

A **nemzeti kisebbségek** esetében a vegyesen lakott területeken fennmaradhatnak a kisiskolák. A jobb nyelvtudás érdekében megváltoztatják a szlovák nyelv oktatásának módszertanát a kisebbségi iskolákban. Törvényt alkotnak a nemzeti kisebbségi kultúrák finanszírozásának közhasznú aljáról. Összhangba hozzák a gyakorlatot a nemzeti kisebbségek nyelvének használatáról szóló törvénnyel.

Lehetővé teszik az ellenzéki ellenőrzést az **egészségügyben**, javítani fogják az ellátás minőségét és a források felhasználásának átláthatóságát. Korlátozzák az egészségbiztosítók nyereségét, bevezetik a DRG- rendszert és az elektronikus eHealt-rendszert, csökkentik a várólistákon szereplők várakozási idejét, tiszta rendszert hoznak létre a páciensek készpénzes térítéseiről.

A legfőbb **szociális** célkitűzés 100 000 új munkahely teremtése, a munkanélküliségi ráta 10 % alá csökkentése. Következetes szociális párbeszédet valósítanak meg. A minimálbért fokozatosan emelik, a szociális intézkedéseket rászorultsági alapról teszik. Módosítják a nyugdíjak valorizálási mechanizmusát a hosszú távú fenntarthatóság szerint, a karácsonyi nyugdíjakat emelik, leginkább a kisnyugdíjasok esetében, megteremtik a programozott pénzkivétel lehetőségét a második nyugdíjpillérben. Lehetővé teszik a gyermekgondozási segély rugalmas merítését. Szigorítják a szociális segély nyújtásának a feltételeit a munkavégzést elutasító személyek esetében. Támogatni fogják a halmozottan hátrányos helyzetű közösségekben végzett munkát, harcolni fognak az uzsora ellen, bevezetik a magáncsőd hatékony intézményét. Következésképpen fognak élni az energiaár-szabályozás adta lehetőségekkel az árstabilitás érdekében.

Nemzetállami gazdasági érdekeket is megfogalmaztak. Ennek alapján új törvény születik majd a stratégiai vállalatokról és a stratégiai állami vagyon magánosításának tilalmáról. Növelni akarja a kormány Szlovákia élelmiszer-biztonságát, a hazai nyersanyagok nagyobb arányát a piacon. Támogatni fogja a hazai élelmiszer-termelést és az élelmiszer-feldolgozó ipar újratertését.

A **környezetvédelem** terén rendezi a környezeti hatásvizsgálatok szabályrendszerét, folytatni fogja a párizsi klímakongresszuson elfogadott intézkedésekből fakadó köteleességek teljesítésének megalapozását, és támogatni fogja az árvízvédelmi rendszerek fejlesztését.

Szubjektív gondolatok választások után

Ezek itt magamnak szánt, teljesen szubjektív eszmefuttatás-töredékek. Mert – ahogy egyszer régen még a Kazinczy-napokon szépmelékű Páskándi Géza az interjúkísérletet elhárítva mondta volt nekem – „én csak megfigyelő vagyok”. Egy kicsivel már többet éltem – éveim számát tekintve – nála. Bölcsőbb biztosan nem vagyok, fanyarabb talán.

Egy közel tízéves pólóban éltem meg március 5-ét és 6-át. A felirata aktuális, csak a dátum rajta június 17-e. Örökség, ereklyének is mondhatnám, becsülöm is, szeretném, ha míg élek, kitartana. Segítene felidézni néha, mit is mondana néhai tulajdonosa, aki a sors kifürkészhetetlen szándékából csak egyetlen alkalommal húzhatta magára és feleannyi évesen legalább olyan bölcs dolgokat tudott megfogalmazni, mint azon az egykori márciusi kora estén a hazát veszített s újat nem lelő Páskándi. Örökhagyóm már akkor szociográfiáért kiáltott a felvidéki magyarság valós állapotának felmérése érdekében. Választások után voltunk.

Már akkor mutatkozott a baj.

I.

1990-ben 292 636 felvidéki magyar voksolt az MKDM-Együttélés koalícióra, ami akkor 8,66 százalékot ért az összes leadott szavazatból 95 százalékos részvétel mellett (mandátumban 9,33-at – 14 képviselőt). A bejutási küszöb 3 százalék volt.

1992-ben a szavazókedv 84 százalékra csökkent Szlovákia területén, a bejutási küszöböt 5 (koalícióknak 7) százalékra emelték. Az MKDM-Együttélés koalíció 228 885 szavazatot kapott, szorosan (7,42 %-kal, 14 képviselői mandátummal) parlamenti párt lett, a pártokra forgácsolódott VPN-ből kivált Magyar Polgári Párt (kezdetben FMK) 70 689 szavazattal (2,29%) kiszorult a parlamentből.

1994-ben a választási részvétel 74,65 százalékra csökkent, akkor jelent meg a politikai porondon a hárompárti Magyar Koalíció, mely 292 936 szavazatot kapott, és mert a magyarok részvétele átlagon felüli volt, 10,19 százalékot ért el, ami 17 mandátumot hozott. (A bejutási küszöb számukra 7 % volt.)

1998-ra Vladimír Mečiar átírta kissé a választási szabályokat, egyetlen választókörezté vált az ország, pártonkénti 5 százalékra emelte a bejutási küszöböt a koalícióknak, ami szlovák jobboldalon egyetlen közös választási párt (SDK) megalakulásához, a magyar politikában pedig a három nagyobb – parlamenti képvisellel bíró – párt és a Magyar Néppárt (Popély Gyula vezette) egyesüléséhez vezetett. A Gyimesi György vezette Magyar Népi Mozgalom a Megbékélésért és a Jólétért egyedül indult, 0,20 %-ot (6587 szavazatot) szerzett. A Magyar Koalíció Pártja a magyar politika addigi legjobb eredményét érte el: 306 623 szavazatot kapott (9,13 % – 15 mandátum). A részvétel 84,24 %-os volt.

2002-ben még ennél is többen szavaztak az MKP-ra: 321 069 szavazattal 11,17 százalékot ért el és 20 mandátumot szerzett, pedig az országos választási részvételi arány 70 százalék volt.

2006-ban – 54,67-os részvétel mellett – az MKP-ra 269 111 választó szavazott (11,68 %), ez 20 mandátumot jelentetett. A magyar választók elégedetlenségének ez volt az első markáns jele. Abszolút számokban mérve a második kormányzati ciklus végére 50 000 magyar választó fordult el az egyetlen magyar politikai erőtől, mert ekkorra már egyre többen érezték úgy: a magyar lakta régiók problémáinak megoldását kormányban ülve sem segíti elő a politikai képviselő.

II.

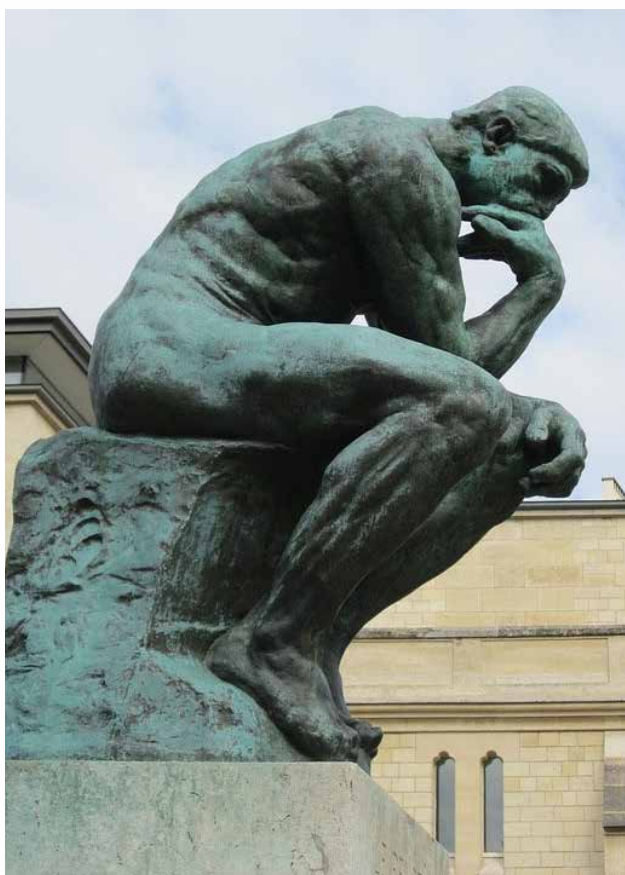
Elemzők többször figyelmeztettek arra, pártként – a belső érdekellentétek miatt – a déli régiók és a magyar közösség felzárkóztatási programját nem kezelik. A Duray Miklós alelnök munkacsoportja által elkészített stratégiai programot ugyanilyen okból a pártvezetés soha nem terjesztette a közgyűlés elé és soha nem szavaztak róla. A választások után ellenzékbe szorult Magyar Koalíció Pártja építkezés helyett rombolásba kezdett, gazdasági érdekcsoportjai és a képviselőket a párton belül ellátó „politikuskok” bomlasztó munkába fogtak. A párt már 2006-ban oszlásnak indult, s ezt csak felgyorsította a pártelnök leváltása. Az egykori MKP-s értelmiségi és gazdasági háttérrel sokat nyert azzal, hogy a szlovák népesség körében is népszerű Bugár Bélát tudta új pártalapítási projektje élére állítani. Ez a párt kezdetektől hirdette, hogy a nagypolitikában csak a tehetséges és gazdag embereknek szabadna ott lenniük (emlékeztetsek Simon Zsolt büszke kijelentései a 11 milliós vagyonáról). A Most-Híd megalakulásával újra két magyar párt jelent meg a szlovákiai politikai arénában, bár Bugárék az alakuló közgyűlésükön leszögezték,

hogy nem magyar pártnak tekintik magukat, hanem a mérsékelt szlovákok és magyarok közös pártjának, a magyarok többsége őket is magyar pártnak tekintette.

2010-ben 58,83 százalékos választási részvétel mellett a Most-Híd 205 538 szavazatot kapott, 8,13 %-ot és 14 mandátumot szerzett – elsősorban Dél-Szlovákiában –, az MKP pedig 109 638 szavazattal, 4,33 %-os támogatottsággal kiesett a parlamentből.

2012-ben az előrehozott parlamenti választásokon megismétlődött ugyanez. 59,11 százalékos választói részvétel mellett a Most-Híd 176 088 szavazattal (6,89%) bejutott a törvényhozásba, az MKP 109 484 vokssal, 4,28 százalékos támogatottsággal újra kiszorult onnan.

2016-ban nem sokat változott a helyzet. Az MKP 105 495 szavazattal 4,04 százalékos támogatottsággal újra parlamenten kívül re-

kedt, a Most – Híd polgári párt 169 593 szavazattal (6,50 %) parlamenti párt maradt. Az utóbbi szavazatainak felét még most is magyar választóktól kapta.

Ezt azért érdemes megjegyezni, mert így nagyjából megbecsülhető, hogy magyar pártra vagy viszonylag sok magyart felvonultató pártra idén 180-190 ezer felvidéki magyar polgár szavazott. A rekord számot jelentő 2002-es 321 069 szavazatnak alig több mint a felét tudták megszerezni együtt. 2006-ban volt egy 50-ezer fős fogyás, a jelenlegi ennél is nagyobb. Többpárti választáson ennél kevesebb szavazat még nem volt.

III.

Azt hiszem, sokkal inkább azzal kellene foglalkozni, hogy hová tűntünk el, vagy miért gubóztunk be annyira, hogy már azt sem tudjuk-akarjuk megtenni, amit még magunkért megtehetnénk. Ha közösségünk olyan lelki-mentális állapotban van, hogy népeességünknek a fele sem hajlandó urnához járulni parlamenti választáskor, valami kóros dolog uralkodott el rajtunk. Társadalmi depresszióban szenvedünk. 458 464 bevallottan magyar nemzetiségű lakos volt 2011-ben, ennek a legjobb esetben is választópolgár a 60-70 százaléka (előregedő társadalom vagyunk). Elgondolkodtató tud lenni a számok birodalma, mert a fenti statisztikák nem a nem létező átlago(s)t jelenítik meg, hanem a létező csoportot, és elárulják azt is, minek kellene utána járnunk, mit kéne megismernünk, szakszerűen feltárnunk. Gyógyítanunk.

Kampánytechnikák, másfajta lözungok minket aligha húznak ki abból a gödörből, melybe közösségként jutottunk. Kemény munkára, közösségépítésre lenne szükség, egymás sorsának a felvállalására is. A rendszerváltást követően megalakult politikai pártjaink sikeresen hitették el a magyar közösséggel, hogy ennek a megszervezői, kivitelezői és kezesei ezentúl ők lesznek. A pártegyesülésnek ezért volt rendkívül lelkesítő, tűzbe hozó érzelmi hatása. Ami viszont ezt követően a szlovák politikában a magyar közösség vonatkozásában bekövetkezett, kijózanító volt. Az egyetlen magyar párt a kormánykoalíciós szerződés külön záradékában tulajdonképpen már 1998-ban aláírta, hogy a bársonyszékek – és egyéb posztok – elosztásában való részvétel fejében elemi magyar érdekek képviseletéről mond le; többek közt a jogfosztó Beneš-dekrétumok jogrendből történő kiiktatásáról, a háború után meghurcolt magyarok megkövetéséről meg az autonómiatörekvésekről is.

A felvidéki magyarok zöme ma már nem hisz a politikusoknak. A Csallóköz „fővárosában” élek, elhallott beszélgetésekből tudom: minek választani, szavazni, mi van abból nekünk, amikor még egymással sem képesek egyezsége jutni... És nem firtatják, ki miatt nincs egyezés; ha meg elmennek szavazni, akinek jobban megy az „one man show”, annak adják a karikát. Hisz őt legalább a tévé is mutogatja, és még a magyar voltát sem rója fel neki... (Lám, a népszerűséghez már elég az is, ha egy magyart a szlovák média nem cikiz vagy gúnyol nyíltan a magyarságáért; mert a magyarok többségének ebből is jócskán elege van.)

Azok a magyarok, akik a lábukkal szavaztak, amikor sétálni, bevásárolni mentek, nem a szavazóhelyiségbe, huszonhat év után arra jutottak: a legjobb az lenne, ha egyik párt sem jutna be a parlamentbe. Ha a politikusoknak is a két kezük munkájából kellene megélniük ezután. Mint

azoknak az embereknek, akikről teljesen megfélekeztek.

Választási „pártjaink” – mert a magyar közösséggel általában csak a kampány során találkoznak, még a struktúrájában országosan kiépített is – profi marketingben bíznak ott is, ahol egészen másra lenne szükség. Közösségismeretre, helyzet- és valóságismeretre, programajánlatra. Aki a sok fiataalt látta az MKP listáján, abban reménykedett: az elképzeléseiket, a megoldási javaslataikat, a bátorságukat és szókimondásukat teszik be a közös kosárba. Urnazárás után ez is megtörtént. S egyik-másik újdonsült ifjú jelölt – aki a magyar összefogás listáján nem jutott be a parlamentbe – már másfél nappal a választások után megszelleztette pártalapítási (esetleges pártváltási) szándékát. Egyikük önreflexiójának lényege: „a felvidéki magyar ifjúságot a mostani eredményért komoly felelősség nem terheli, ő kifejezetten büszke a Fiatal Függetlenek elért eredményére. Továbbra is a magyar etnikai alapú politizálás híve – még akkor is, ha erre a jövőben nem az MKP logója alatt kerül sor!” De az sem szívderítő, akinek a szájából az hangzott el: „ők továbbra is MKP-ban gondolkodnak, még akkor is, ha a párt vezetésének komolyan el kell tűnődnie, hogy ne csak magyar közösségben, hanem – miként azt a Most-Híd is teszi – országos politikában gondolkodjon! Elképzelhető, hogy az MKP-nak nemcsak a felvidéki magyarság, hanem valamennyi szlovákiai országlakó számára vonzó programot kell kidolgoznia! Sőt, még attól sem szabad a magyar pártnak idegenkednie, hogy szlovák politikusokat indít a választásokon, hiszen sok olyan szlovák van, aki magyarabb sok magyarnál!”

Szóval: a fiatal MKP-s jelöltek is a Most-Híd projektet szeretik valójában, s a mostani karikáik csak az ugródeszkát jelentik annak a következő választási listájára? Mert még egy ugyanilyen pártot alapítani vagy a meglévő másikat ugyanilyené átalakítani nem csupán felesleges, hanem kimondottan kártékony lépés lenne. Ennek alátámasztására soroltam fel fentebb – kronológia sorrendben – a választási eredményeket. Egyszerűbb lehet így a döntés a fiatal politikusoknak a következő választásokra való készülődés során, amikor a voks-maximalizálási lehetőségeket is számba illene venniük.

IV.

Én csak megfigyelő vagyok. Írótl idézve kezdtem, hadd fejezzem be egy másik klasszikussal, egy Örkény Istvántól való egyperccsel, hogy valami biztatót is kapjon a kedves olvasó:

„Körülbelüli százötvenöt év múlva, egy szép nyári napon, soron kívül megkondítják majd az ország összes harangjait. Sokan rá se hederítenek, pedig az a csengés-bongás nagy változások hírnöke lesz!

Addigra Visegrádon újjáépül az egykori királyi palota, sosem látott pompával, óriási termekkel, függőkertekkel. Az avatási ünnepségen – azt jelzi majd a harangkongás – néhány agastyánnak könnybe lábad a szeme. Valóban, az lesz az a perc, az a nagy és régen esedékes perc, amikor véget ér az ezeréves pechszeria.

Visegrád akkor már nem ennek a csöpp kis országnak lesz a székhelye, hanem a Dunai Magyar Köztársaságnak, melynek négy vagy öt tenger mossa partjait. „Dunainak” azért fogják hívni a köztársaságot, nehogy összekeverjék egy másikkal, az Alsórajnai Magyar Köztársasággal.

Ez utóbbit akkor se magyarok lakják majd, hanem kopott öltözkű, elnyűtt alsórajnaiak, akik csak kabalából vették föl a magyar nevet.

Le se lehet írni, milyen jó dolog lesz akkor magyarnak lenni! Elég talán annyit mondani, hogy a „magyar” szó – potom száztizenöt év alatt – igévé változik, mely addigra minden élő nyelvbe felszívódik, méghozzá kellemes jelentéstartalommal.

„Magyarni” franciául például annyit tesz majd: magamat jól leszopni. Spanyolul: utcán pénzt találni, érte lehajolni; katalán nyelvjárásban: „Könnyedén hajolgotok, amióta kínzó derékszábamból kigyógyultam.” És ha valaki Londonban így szól: I am going magyarni (vagyis szó szerint: megyek magyarni), ez azt jelenti: „Ahhoz az isteni nőhöz, akit ott látsz, most odamegyek, megszólítom, belekarolok, hazaviszem és...” (Itt egy csúnya szó következik.)

Más példa: „Én magyarok, te magyarsz, ő magyarik” (mert ikes lesz az ige) hét civilizált nyelven (norvégül, görögül, bolgárul, baszk nyelven stb.) azt jelenti majd: „Ropogós kacsasültet eszem (eszél, eszik), idei uborkasalátával, miközben Yehudi Menuhin a »Csak egy kislány«-t húzza a fülembe.”

Továbbá: „Anyuka, mehetek magyarni? – Magyarhatsz!” – lettül azt jelenti, hogy egy kisfiú elkéredzkedik moziba, s az édesanyja, némi habozás után, elengedi, pedig a filmet csak tizen-nyolc éven felüliek látogathatják.

De hagyjuk a külföldet! Itthon is sok mindent másként hívnak majd. Például a „vanília” helyett, mely idegen szó, a „háború” megy át a köztudatba, minthogy régi jelentését amúgy is elvesztette. A visegrádi cukrászdában tehát a fagyaltospult fölött ez lesz kiírva:

Eper

Puncs

Háború

Csokoládé

Így fogunk élni. Addig, ezt a pár évet, ki kell bírni.”

Az Örkeny-mű címe: Nézzünk bizakodva a jövőbe.

Van okunk rá...

N. Gyurkovits Róza